

Den Europæiske Unions Tidende

L 89

Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

25. marts 2014

Indhold

I *Lovgivningsmæssige retsakter*

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse 2014/161/EU af 11. marts 2014 om ændring af beslutning 2009/831/EF for så vidt angår dens anvendelsesperiode 1
- ★ Rådets afgørelse 2014/162/EU af 11. marts 2014 om ændring af beslutning 2004/162/EF med henblik på anvendelse heraf i Mayotte fra den 1. januar 2014 3

II *Ikke-lovgivningsmæssige retsakter*

INTERNATIONALE AFTALER

- ★ Meddelelse om ikrafttrædelsen af protokollen om ændring af aftalen om offentlige udbud ... 5

Pris: 7 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

2014/163/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 18. november 2013 om indgåelse af en protokol til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side vedrørende en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Det Hashemitiske Kongerige Jordan om de generelle principper for Det Hashemitiske Kongerige Jordans deltagelse i Unionens programmer 6

2014/164/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 11. februar 2014 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet 7

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 294/2014 af 20. marts 2014 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Lenteja de Tierra de Campos (BGB)] 28
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 295/2014 af 20. marts 2014 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Antequera (BOB)] 30
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 296/2014 af 20. marts 2014 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Neufchâtel (BOB)] 32
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 297/2014 af 20. marts 2014 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Valençay (BOB)] 34
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 298/2014 af 21. marts 2014 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 og af bilaget til Kommissionens forordning (EU) nr. 231/2012 for så vidt angår magnesiumdihydrogendiphosphat til anvendelse som hævemiddel og surhedsregulerende middel ⁽¹⁾ 36

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 299/2014 af 24. marts 2014 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 41

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE 2014/161/EU

af 11. marts 2014

om ændring af beslutning 2009/831/EF for så vidt angår dens anvendelsesperiode

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 349,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets beslutning 2009/831/EF ⁽²⁾ blev Portugal bemyndiget til, indtil den 31. december 2013, at anvende en reduceret punktafgiftssats i Madeira som region i den yderste periferi på rom og likører, som fremstilles og forbruges lokalt, samt i Azorerne som region i den yderste periferi på likører og brændevin, som fremstilles og forbruges lokalt. Artikel 2 i denne beslutning begrænsede undtagelsen til bestemte produkter. I henhold til denne beslutning kunne Portugal på disse produkter anvende punktafgiftssatser, som er lavere end den fulde afgiftssats for alkohol, der er fastsat i artikel 3 i Rådets direktiv 92/84/EØF ⁽³⁾, og lavere end den mindstesats for punktafgiften på alkohol, der er fastsat i direktiv 92/84/EØF, dog højst 75 % lavere end den normale nationale punktafgiftssats.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 26.2.2014.

⁽²⁾ Rådets beslutning 2009/831/EF af 10. november 2009 om bemyndigelse af Portugal til at anvende en reduceret punktafgiftssats i den selvstyrende region Madeira på rom og likører, som fremstilles og forbruges lokalt, samt i den selvstyrende region Azorerne på likører og brændevin, som fremstilles og forbruges lokalt (EUT L 297 af 13.11.2009, s. 9).

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316 af 31.10.1992, s. 29).

(2) Med anvendelsen af en lavere punktafgiftssats opstår der en differentieret beskatning, som begunstiger lokal fremstilling af visse produkter. Dette udgør statsstøtte, der kræver Kommissionens godkendelse.

(3) Kommissionen har bekræftet, at nedsættelsen af punktafgiftssatsen fortsat bør tillades for at kompensere for de konkurrencemæssige ulemper, som destillerede alkoholholdige drikkevarer, der er produceret i Madeira og Azorerne, rammes af som følge af de højere produktions- og salgsomkostninger, der opstår på grund af den særlige strukturelle, sociale og økonomiske situation i disse to regioner i den yderste periferi, der forværres af deres særlige begrænsninger, som omhandlet i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og som allerede er begrundet i undtagelsen i beslutning 2009/831/EF.

(4) Da denne særlige strukturelle, sociale og økonomiske situation fortsat gør sig gældende i disse omhandlede regioner i den yderste periferi, er det nødvendigt yderligere at forlænge anvendelsesperioden for beslutning 2009/831/EF.

(5) Den 28. juni 2013 vedtog Kommissionen sine retningslinjer for regionalstøtte for 2014-2020, der fastsætter, hvordan medlemsstaterne kan yde støtte til virksomheder for at støtte udviklingen i ugunstigt stillede regioner i Europa mellem 2014 og 2020. Disse retningslinjer, som træder i kraft den 1. juli 2014, indgår i en bredere strategi til modernisering af kontrollen med statsstøtte, der tager sigte på at fremme vækst i det indre marked ved at tilskynde til anvendelse af mere effektive støtteforanstaltninger, og som koncentrerer Kommissionens håndhævelse omkring de sager, der har størst indvirkning på konkurrencen.

(6) Beslutning 2009/831/EF fandt anvendelse indtil den 31. december 2013. Det er derfor hensigtsmæssigt at forlænge anvendelsesperioden for beslutning 2009/831/EF med seks måneder, således at dens udløbsdato er sammenfaldende med datoen for ikrafttrædelsen af retningslinjerne for regionalstøtte for 2014-2020.

(7) Det bør imidlertid sikres, at Portugal uden afbrydelse kan anvende de pågældende afgiftsnedsættelser fra udløbet af den tilsvarende bemyndigelse, der blev givet ved beslutning 2009/831/EF. Den nye bemyndigelse bør derfor gives med virkning fra den 1. januar 2014.

(8) Beslutning 2009/831/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I artikel 5 i beslutning 2009/831/EF ændres datoen »den 31. december 2013« til datoen »den 30. juni 2014«.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for vedtagelsen.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Den Portugisiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 2014.

På Rådets vegne

G. STOURNARAS

Formand

RÅDETS AFGØRELSE 2014/162/EU

af 11. marts 2014

om ændring af beslutning 2004/162/EF med henblik på anvendelse heraf i Mayotte fra den 1. januar 2014

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 349,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets beslutning 2004/162/EF ⁽²⁾ giver de franske myndigheder bemyndigelse til at indrømme fritagelse for eller nedsættelse af særavgiften »octroi de mer« for varer, der er lokalt fremstillet i de franske regioner i den yderste periferi, og som er opført i bilaget til beslutningen. Disse fritagelser eller nedsættelser udgør særlige foranstaltninger, der tager sigte på at kompensere for de særlige begrænsninger, som afsides beliggende regioner er konfronteret med, og som bevirker, at lokale virksomheders produktionsomkostninger forøges, og at deres varer står ringe i konkurrencen med tilsvarende varer importeret fra det franske hovedland og andre medlemsstater. Mayotte befinder sig i samme situation som Frankrigs øvrige afsides beliggende regioner.
- (2) I henhold til Det Europæiske Råds afgørelse 2012/419/EU ⁽³⁾ blev Mayotte med virkning fra den 1. januar 2014 en region i den yderste periferi som defineret i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). EU-retten bør således finde anvendelse på Mayotte fra denne dato.
- (3) De franske myndigheder har anmodet om, at beslutning 2004/162/EF finder anvendelse på Mayotte med virkning fra den 1. januar 2014, og de har indsendt en liste over varer, for hvilke de ønsker at anvende en differentieret beskatning på grundlag af, om varerne er produceret lokalt eller ej.
- (4) Denne afgørelse bør bemyndige de franske myndigheder til at anvende en differentieret beskatning på varer, for hvilke de har påvist, at der for det første forekommer en

lokal produktion, for det andet forekommer en betydelig import (herunder fra det franske hovedland og andre medlemsstater), der kan gøre det vanskeligt at opretholde den lokale produktion, og endelig at den lokale produktion er forbundet med ekstraomkostninger sammenlignet med importerede varer, der gør lokalt producerede varer mindre konkurrencedygtige. Den tilladte beskatningsforskel bør ikke overstige de påviste ekstraomkostninger. De foreslåede særlige foranstaltninger for Mayotte berettiges ved anvendelse af disse principper og under hensyn til den særlige strukturelle, sociale og økonomiske situation i Mayotte som en ny region i den yderste periferi, der forværrer af præcis de samme særlige begrænsninger, som er begrundet i undtagelsen i beslutning 2004/162/EF for de øvrige franske regioner i den yderste periferi i overensstemmelse med artikel 349 TEUF, uden at gå ud over, hvad der er nødvendigt, og uden at skabe uberettigede fordele for den lokale produktion i denne nye region i den yderste periferi.

- (5) De varer, for hvilke de franske myndigheder har påvist disse tre forhold, er opført på listerne i del A, B og C i bilaget til beslutning 2004/162/EF. De pågældende varer, der optræder i del A i bilaget (tilladt forskel i beskatning på 10 procentpoint), er peber (vare 0904 11 og 0904 12 ⁽⁴⁾), vanilje (vare 0905), kakao (vare 1806), visse varer af plast (vare 3925 10 10, 3925 90 80, 3926 90 90 og 3926 90 97), sten (vare 6901 og 6902) og tandproteser (vare 9021 21 90).
- (6) De pågældende varer, der er opført på listen i del B i bilaget (tilladt forskel i beskatning på 20 procentpoint), er fisk (vare 0301, 0302, 0303, 0304 og 0305), visse varer af træ (vare 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420 og 4421), visse varer af papir eller pap (vare 4819 og 4821), visse aviser og tidsskrifter (vare 4902, 4909, 4910 og 4911), visse varer af planglas (vare 7003 og 7005), visse varer af jern (vare 7210, 7301, 7312, 7314, 9406 00 31 og 9406 00 38), visse varer af aluminium (vare 7606, 7610 10 og 8310) og visse siddemøbler (vare 9401 69, 9401 90 30 og 9403 40).
- (7) De pågældende varer, der er opført på listen i del C i bilaget til beslutning 2004/162/EF (tilladt forskel i beskatning på 30 procentpoint), er mælk og mejeriprodukter (vare 0401, 0403 og 0406), visse tilberedte varer af kød (vare 1601 og 1602), visse blandinger og dej til fremstilling af bagværk (vare 1901 og 1905), konsumis (vare 2105), mineralvand og vand tilsat kulsyre (vare 2201 og 2202), øl (vare 2203), ylang-ylang (vare 3301 29 11 og 3301 29 31), sæbe og vaskemidler (vare 3401 og 3402) samt skummadrasser (vare 9404 29 90).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 26.2.2014.

⁽²⁾ Rådets beslutning 2004/162/EF af 10. februar 2004 om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer og om forlængelse af beslutning 89/688/EØF (EUT L 52 af 21.2.2004, s. 64).

⁽³⁾ Det Europæiske Råds afgørelse 2012/419/EU af 11. juli 2012 om ændring af Mayottes status i forhold til Den Europæiske Union (EUT L 204 af 31.7.2012, s. 131).

⁽⁴⁾ Ifølge nomenklaturen i den fælles toldtarif.

- (8) Beslutning 2004/162/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) I lyset af det presserende behov for, at Mayotte som en ny region i den yderste periferi hurtigst muligt kan drage fordel af de undtagelser, der blev indført ved nævnte afgørelse, bør der indrømmes en undtagelse fra den periode på otte uger, der er fastsat i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF.
- (10) Da Mayotte den 1. januar 2014 blev en region i den yderste periferi og for at undgå enhver form for retlig usikkerhed, skal denne afgørelse finde anvendelse fra den 1. januar 2014 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I beslutning 2004/162/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Uanset artikel 28, 30 og 110 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bemyndiges de franske myndigheder til indtil den 1. juli 2014 at indrømme de i bilaget anførte varer fritagelse for eller nedsættelse af særafgiften »octroi de mer« i forhold til varer fremstillet lokalt i Guadeloupe, Guyana, Martinique, Mayotte og Réunion som regioner i den yderste periferi som defineret i artikel 349 i TEUF.«

2) I bilaget foretages følgende ændringer:

a) I del A tilføjes følgende punkt:

»5. Mayotte som region i den yderste periferi

0904 11, 0904 12, 0905, 1806, 3925 10 00, 3925 90 80, 3926 90 90, 3926 90 97, 6901, 6902, 9021 21 90.«

b) I del B tilføjes følgende punkt:

»5. Mayotte som region i den yderste periferi

0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420, 4421, 4819, 4821, 4902, 4909, 4910, 4911, 7003, 7005, 7210, 7301, 7312, 7314, 7606, 7610 10, 8310, 9401 69, 9401 90 30, 9403 40, 9406 00 31, 9406 00 38.«

c) I del C tilføjes følgende punkt:

»5. Mayotte som region i den yderste periferi

0401, 0403, 0406, 1601, 1602, 1901, 1905, 2105, 2201, 2202, 2203, 3301 29 11, 3301 29 31, 3401, 3402, 9404 29 90.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for vedtagelsen.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2014.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 2014.

På Rådets vegne

G. STOURNARAS

Formand

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

Meddelelse om ikrafttrædelsen af protokollen om ændring af aftalen om offentlige udbud

Protokollen om ændring af aftalen om offentlige udbud ⁽¹⁾ træder i kraft den 6. april 2014.

⁽¹⁾ EUT L 68 af 7.3.2014, s. 2.

RÅDETS AFGØRELSE**af 18. november 2013**

om indgåelse af en protokol til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side vedrørende en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Det Hashemitiske Kongerige Jordan om de generelle principper for Det Hashemitiske Kongerige Jordans deltagelse i Unionens programmer

(2014/163/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 217, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), og artikel 218, stk. 8, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Protokollen til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side vedrørende en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Det Hashemitiske Kongerige Jordan om de generelle principper for Det Hashemitiske Kongerige Jordans deltagelse i Unionens programmer («protokollen») blev undertegnet på Unionens vegne den 19. december 2012.

(2) Protokollen bør godkendes —

Artikel 1

Protokollen til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side vedrørende en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Det Hashemitiske Kongerige Jordan om de generelle principper for Det Hashemitiske Kongerige Jordans deltagelse i Unionens programmer («protokollen») godkendes herved på Unionens vegne ⁽¹⁾.

Artikel 2

Formanden for Rådet foretager på Unionens vegne den i artikel 10 i protokollen omhandlede underretning ⁽²⁾.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. november 2013.

På Rådets vegne

C. ASHTON

Formand

⁽¹⁾ Protokollen er offentliggjort i EUT L 117 af 27.4.2013, s. 2, sammen med afgørelsen om undertegnelse.

⁽²⁾ Datoen for protokollens ikrafttræden vil blive offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

RÅDETS AFGØRELSE

af 11. februar 2014

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet

(2014/164/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen har på Unionens vegne forhandlet sig frem til protokollen om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet («protokollen»), der er omfattet af Unionens kompetence, efter at have fået bemyndigelse hertil af Rådet.

(2) I henhold til Rådets afgørelse 2001/748/EF⁽¹⁾ blev protokollen undertegnet den 16. januar 2002 med forbehold af senere indgåelse.

(3) Indgåelsen af konventionen om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet⁽²⁾ på Unionens vegne blev godkendt ved Rådets afgørelse 2004/579/EF⁽³⁾, hvilket er en forudsætning for, at Unionen kan blive part i protokollen, jf. konventionens artikel 37, stk. 2.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2001/748/EF af 16. oktober 2001 om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af protokollen om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil, der er knyttet til De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (EFT L 280 af 24.10.2001, s. 5).

⁽²⁾ Konventionen gengivet i bilag I i afgørelse 2004/579/EF (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 69).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2004/579/EF af 29. april 2004 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 69).

(4) Protokollen indeholder bestemmelser om foranstaltninger, der falder ind under Unionens fælles handelspolitik. Der er blevet vedtaget adskillige EU-retsakter, som sigter mod at gøre det lettere at overføre konventionelle våben og fjerne hindringer herfor inden for det indre marked eller som sigter mod at regulere udførslen af våben til tredjelande.

(5) Et retligt bindende instrument om de højst mulige fælles internationale standarder for overførsel af og kontrol med våben vedrører forhold, der falder ind under Unionens enekompetence, enten fordi disse forhold falder ind under Unionens fælles handelspolitik, eller fordi Unionen har vedtaget fælles regler, hvis anvendelsesområde sandsynligvis berøres eller ændres af indgåelsen af protokollen.

(6) For så vidt som protokollens bestemmelser falder ind under kompetencer, der er tildelt Unionen, bør protokollen godkendes på Unionens vegne.

(7) I overensstemmelse med protokollens artikel 17, stk. 3, skal Unionen, når den deponerer sit godkendelsesinstrument, også deponere en erklæring om omfanget af Unionens kompetence med hensyn til de spørgsmål, protokollen omhandler.

(8) Kontrollen med erhvervelse og besiddelse af skydevåben i Unionen samt formaliteterne i forbindelse med bevægeligheden for skydevåben inden for medlemsstaterne er reguleret af Rådets direktiv 91/477/EØF⁽⁴⁾.

(9) De regler og procedurer, der finder anvendelse på overførsel inden for Unionen af forsvarsrelaterede produkter reguleres af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF⁽⁵⁾ —

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben (EFT L 256 af 13.9.1991, s. 51).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 1).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Protokollen om ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil, som supplerer De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet godkendes herved på Den Europæiske Unions vegne.

Teksten til protokollen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet udpeger den eller de personer, der på Unionens vegne er beføjet til at deponere det godkendelses-

instrument og den kompetenceerklæring, der er omhandlet i protokollens artikel 17, stk. 3, med henblik på at udtrykke Unionens samtykke til at blive bundet af protokollen ⁽¹⁾.

Teksten til erklæringen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 2014.

På Rådets vegne

E. VENIZELOS

Formand

⁽¹⁾ Protokollens ikrafttrædelsesdato offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

ERKLÆRING

vedrørende Den Europæiske Unions kompetence, hvad angår forhold, der er omfattet af protokollen om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil, til supplerings af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet

I henhold til artikel 17, stk. 3, i protokollen om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil, skal ratifikations-, accept- og godkendelsesinstrumentet fra en regional organisation for økonomisk integration indeholde en erklæring om omfanget af organisationens kompetence med hensyn til de spørgsmål, konventionen omhandler, dvs. den kompetence, som organisationen har fået overdraget fra sine medlemsstater, der er parter i konventionen.

Den Europæiske Union har enekompetence, hvad angår handelspolitikken. Den har desuden delt kompetence, hvad angår reglerne for virkeliggørelsen af det indre marked, og enekompetence, hvad angår protokollens bestemmelser, som kan påvirke eller ændre anvendelsesområdet for de fælles regler, Unionen har vedtaget. Unionen har vedtaget regler, som navnlig vedrører bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben, standarder og procedurer for medlemsstaternes handelspolitik, hvad angår navnlig registrering, mærkning af skydevåben, inaktivering af skydevåben, meddelelse af licenser eller tilladelser til udførsel, indførsel og transit, øget kontrol ved udførselssteder og våbenmæglervirksomhed.

Hvad angår de kompetencer, der overføres til Unionen, finder protokollen om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil anvendelse på de områder, hvor traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde anvendes, og på de betingelser, der fastsat i nævnte traktat.

Omfanget og udøvelsen af denne kompetence udvikler sig ifølge sagens natur til stadighed, og Unionen vil om nødvendigt supplere eller ændre denne erklæring i overensstemmelse med protokollens artikel 17, stk. 3.

PROTOCOL

against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

AWARE of the urgent need to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, owing to the harmful effects of those activities on the security of each State, region and the world as a whole, endangering the well-being of peoples, their social and economic development and their right to live in peace,

CONVINCED, therefore, of the necessity for all States to take all appropriate measures to this end, including international cooperation and other measures at the regional and global levels,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organized crime and of discussing the elaboration of, inter alia, an international instrument combating the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition,

BEARING IN MIND the principle of equal rights and self-determination of peoples, as enshrined in the Charter of the United Nations and the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Cooperation among States in accordance with the Charter of the United Nations,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime with an international instrument against the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition will be useful in preventing and combating those crimes,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organized Crime

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. It shall be interpreted together with the Convention.
2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.
3. The offences established in accordance with Article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purpose of this Protocol is to promote, facilitate and strengthen cooperation among States Parties in order to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

Article 3

Use of terms

For the purposes of this Protocol:

- (a) 'Firearm' shall mean any portable barrelled weapon that expels, is designed to expel or may be readily converted to expel a shot, bullet or projectile by the action of an explosive, excluding antique firearms or their replicas. Antique firearms and their replicas shall be defined in accordance with domestic law. In no case, however, shall antique firearms include firearms manufactured after 1899;
- (b) 'Parts and components' shall mean any element or replacement element specifically designed for a firearm and essential to its operation, including a barrel, frame or receiver, slide or cylinder, bolt or breech block, and any device designed or adapted to diminish the sound caused by firing a firearm;
- (c) 'Ammunition' shall mean the complete round or its components, including cartridge cases, primers, propellant powder, bullets or projectiles, that are used in a firearm, provided that those components are themselves subject to authorization in the respective State Party;

(d) 'Illicit manufacturing' shall mean the manufacturing or assembly of firearms, their parts and components or ammunition:

(i) From parts and components illicitly trafficked;

(ii) Without a licence or authorization from a competent authority of the State Party where the manufacture or assembly takes place; or

(iii) Without marking the firearms at the time of manufacture, in accordance with Article 8 of this Protocol;

Licensing or authorization of the manufacture of parts and components shall be in accordance with domestic law;

(e) 'Illicit trafficking' shall mean the import, export, acquisition, sale, delivery, movement or transfer of firearms, their parts and components and ammunition from or across the territory of one State Party to that of another State Party if any one of the States Parties concerned does not authorize it in accordance with the terms of this Protocol or if the firearms are not marked in accordance with Article 8 of this Protocol;

(f) 'Tracing' shall mean the systematic tracking of firearms and, where possible, their parts and components and ammunition from manufacturer to purchaser for the purpose of assisting the competent authorities of States Parties in detecting, investigating and analysing illicit manufacturing and illicit trafficking.

Article 4

Scope of application

1. This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention of illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and to the investigation and prosecution of offences established in accordance with Article 5 of this Protocol where those offences are transnational in nature and involve an organized criminal group.

2. This Protocol shall not apply to state-to-state transactions or to state transfers in cases where the application of the Protocol would prejudice the right of a State Party to take action in the interest of national security consistent with the Charter of the United Nations.

Article 5

Criminalization

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conduct, when committed intentionally:

(a) Illicit manufacturing of firearms, their parts and components and ammunition;

(b) Illicit trafficking in firearms, their parts and components and ammunition;

(c) Falsifying or illicitly obliterating, removing or altering the marking(s) on firearms required by Article 8 of this Protocol.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conduct:

(a) Subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit or participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and

(b) Organizing, directing, aiding, abetting, facilitating or counselling the commission of an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

Article 6

Confiscation, seizure and disposal

1. Without prejudice to Article 12 of the Convention, States Parties shall adopt, to the greatest extent possible within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to enable confiscation of firearms, their parts and components and ammunition that have been illicitly manufactured or trafficked.

2. States Parties shall adopt, within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to prevent illicitly manufactured and trafficked firearms, parts and components and ammunition from falling into the hands of unauthorized persons by seizing and destroying such firearms, their parts and components and ammunition unless other disposal has been officially authorized, provided that the firearms have been marked and the methods of disposal of those firearms and ammunition have been recorded.

II. PREVENTION

Article 7

Record-keeping

Each State Party shall ensure the maintenance, for not less than ten years, of information in relation to firearms and, where appropriate and feasible, their parts and components and ammunition that is necessary to trace and identify those firearms and, where appropriate and feasible, their parts and components and ammunition which are illicitly manufactured or trafficked and to prevent and detect such activities. Such information shall include:

- (a) The appropriate markings required by Article 8 of this Protocol;
- (b) In cases involving international transactions in firearms, their parts and components and ammunition, the issuance and expiration dates of the appropriate licences or authorizations, the country of export, the country of import, the transit countries, where appropriate, and the final recipient and the description and quantity of the articles.

Article 8

Marking of firearms

1. For the purpose of identifying and tracing each firearm, States Parties shall:
- (a) At the time of manufacture of each firearm, either require unique marking providing the name of the manufacturer, the country or place of manufacture and the serial number, or maintain any alternative unique user-friendly marking with simple geometric symbols in combination with a numeric and/or alphanumeric code, permitting ready identification by all States of the country of manufacture;
- (b) Require appropriate simple marking on each imported firearm, permitting identification of the country of import and, where possible, the year of import and enabling the competent authorities of that country to trace the firearm, and a unique marking, if the firearm does not bear such a marking. The requirements of this subparagraph need not be applied to temporary imports of firearms for verifiable lawful purposes;
- (c) Ensure, at the time of transfer of a firearm from government stocks to permanent civilian use, the appropriate unique marking permitting identification by all States Parties of the transferring country.
2. States Parties shall encourage the firearms manufacturing industry to develop measures against the removal or alteration of markings.

Article 9

Deactivation of firearms

A State Party that does not recognize a deactivated firearm as a firearm in accordance with its domestic law shall take the necessary measures, including the establishment of specific offences if appropriate, to prevent the illicit reactivation of deactivated firearms, consistent with the following general principles of deactivation:

- (a) All essential parts of a deactivated firearm are to be rendered permanently inoperable and incapable of removal, replacement or modification in a manner that would permit the firearm to be reactivated in any way;

- (b) Arrangements are to be made for deactivation measures to be verified, where appropriate, by a competent authority to ensure that the modifications made to a firearm render it permanently inoperable;
- (c) Verification by a competent authority is to include a certificate or record attesting to the deactivation of the firearm or a clearly visible mark to that effect stamped on the firearm.

Article 10

General requirements for export, import and transit licensing or authorization systems

1. Each State Party shall establish or maintain an effective system of export and import licensing or authorization, as well as of measures on international transit, for the transfer of firearms, their parts and components and ammunition.
2. Before issuing export licences or authorizations for shipments of firearms, their parts and components and ammunition, each State Party shall verify:
- (a) That the importing States have issued import licences or authorizations; and
- (b) That, without prejudice to bilateral or multilateral agreements or arrangements favouring landlocked States, the transit States have, at a minimum, given notice in writing, prior to shipment, that they have no objection to the transit.
3. The export and import licence or authorization and accompanying documentation together shall contain information that, at a minimum, shall include the place and the date of issuance, the date of expiration, the country of export, the country of import, the final recipient, a description and the quantity of the firearms, their parts and components and ammunition and, whenever there is transit, the countries of transit. The information contained in the import licence must be provided in advance to the transit States.
4. The importing State Party shall, upon request, inform the exporting State Party of the receipt of the dispatched shipment of firearms, their parts and components or ammunition.
5. Each State Party shall, within available means, take such measures as may be necessary to ensure that licensing or authorization procedures are secure and that the authenticity of licensing or authorization documents can be verified or validated.
6. States Parties may adopt simplified procedures for the temporary import and export and the transit of firearms, their parts and components and ammunition for verifiable lawful purposes such as hunting, sport shooting, evaluation, exhibitions or repairs.

*Article 11***Security and preventive measures**

In an effort to detect, prevent and eliminate the theft, loss or diversion of, as well as the illicit manufacturing of and trafficking in, firearms, their parts and components and ammunition, each State Party shall take appropriate measures:

- (a) To require the security of firearms, their parts and components and ammunition at the time of manufacture, import, export and transit through its territory; and
- (b) To increase the effectiveness of import, export and transit controls, including, where appropriate, border controls, and of police and customs transborder cooperation.

*Article 12***Information**

1. Without prejudice to Articles 27 and 28 of the Convention, States Parties shall exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant case-specific information on matters such as authorized producers, dealers, importers, exporters and, whenever possible, carriers of firearms, their parts and components and ammunition.

2. Without prejudice to Articles 27 and 28 of the Convention, States Parties shall exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

- (a) Organized criminal groups known to take part or suspected of taking part in the illicit manufacturing of or trafficking in firearms, their parts and components and ammunition;
- (b) The means of concealment used in the illicit manufacturing of or trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and ways of detecting them;
- (c) Methods and means, points of dispatch and destination and routes customarily used by organized criminal groups engaged in illicit trafficking in firearms, their parts and components and ammunition; and
- (d) Legislative experiences and practices and measures to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

3. States Parties shall provide to or share with each other, as appropriate, relevant scientific and technological information useful to law enforcement authorities in order to enhance each other's abilities to prevent, detect and investigate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and to prosecute the persons involved in those illicit activities.

4. States Parties shall cooperate in the tracing of firearms, their parts and components and ammunition that may have

been illicitly manufactured or trafficked. Such cooperation shall include the provision of prompt responses to requests for assistance in tracing such firearms, their parts and components and ammunition, within available means.

5. Subject to the basic concepts of its legal system or any international agreements, each State Party shall guarantee the confidentiality of and comply with any restrictions on the use of information that it receives from another State Party pursuant to this article, including proprietary information pertaining to commercial transactions, if requested to do so by the State Party providing the information. If such confidentiality cannot be maintained, the State Party that provided the information shall be notified prior to its disclosure.

*Article 13***Cooperation**

1. States Parties shall cooperate at the bilateral, regional and international levels to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

2. Without prejudice to Article 18, paragraph 13, of the Convention, each State Party shall identify a national body or a single point of contact to act as liaison between it and other States Parties on matters relating to this Protocol.

3. States Parties shall seek the support and cooperation of manufacturers, dealers, importers, exporters, brokers and commercial carriers of firearms, their parts and components and ammunition to prevent and detect the illicit activities referred to in paragraph 1 of this article.

*Article 14***Training and technical assistance**

States Parties shall cooperate with each other and with relevant international organizations, as appropriate, so that States Parties may receive, upon request, the training and technical assistance necessary to enhance their ability to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, including technical, financial and material assistance in those matters identified in Articles 29 and 30 of the Convention.

*Article 15***Brokers and brokering**

1. With a view to preventing and combating illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, States Parties that have not yet done so shall consider establishing a system for regulating the activities of those who engage in brokering. Such a system could include one or more measures such as:

- (a) Requiring registration of brokers operating within their territory;
- (b) Requiring licensing or authorization of brokering; or

(c) Requiring disclosure on import and export licences or authorizations, or accompanying documents, of the names and locations of brokers involved in the transaction.

2. States Parties that have established a system of authorization regarding brokering as set forth in paragraph 1 of this article are encouraged to include information on brokers and brokering in their exchanges of information under Article 12 of this Protocol and to retain records regarding brokers and brokering in accordance with Article 7 of this Protocol.

III. FINAL PROVISIONS

Article 16

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 17

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature at United Nations Headquarters in New York from the thirtieth day after its adoption by the General Assembly until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval

shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 18

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 19

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Protocol. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 20

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 21

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

PROTOCOLO

contra la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, que complementa la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional

PREÁMBULO

LOS ESTADOS PARTE EN EL PRESENTE PROTOCOLO,

CONSCIENTES de la urgente necesidad de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, a causa de los efectos perjudiciales de estas actividades para la seguridad de cada Estado y región y del mundo en general, que ponen en peligro el bienestar de los pueblos, su desarrollo económico y social y su derecho a vivir en paz,

CONVENCIDOS, por tanto, de la necesidad de que los Estados adopten todas las medidas apropiadas a tal fin, incluidas medidas de cooperación internacional y de otra índole en los planos regional y mundial.

RECORDANDO la resolución 53/111 de la Asamblea General, de 9 de diciembre de 1998, en la que la Asamblea decidió establecer un comité especial intergubernamental de composición abierta con la finalidad de elaborar una convención internacional amplia contra la delincuencia organizada transnacional y de examinar la posibilidad de elaborar, entre otras cosas, un instrumento internacional contra la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones,

TENIENDO PRESENTES los principios de igualdad de derechos y de libre determinación de los pueblos, consagrados en la Carta de las Naciones Unidas y en la Declaración sobre los principios de Derecho internacional referentes a las relaciones de amistad y a la cooperación entre los Estados de conformidad con la Carta de las Naciones Unidas,

CONVENCIDOS de que complementar la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional con un instrumento internacional contra la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, será de utilidad para prevenir y combatir esos delitos,

HAN ACORDADO LO SIGUIENTE:

I. DISPOSICIONES GENERALES

Artículo 1

Relación con la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional

1. El presente Protocolo complementa la Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional y se interpretará juntamente con la Convención.
2. Las disposiciones de la Convención se aplicarán *mutatis mutandis* al presente Protocolo, a menos que en él se disponga otra cosa.
3. Los delitos tipificados con arreglo al artículo 5 del presente Protocolo se considerarán delito tipificados con arreglo a la Convención.

Artículo 2

Finalidad

La finalidad del presente Protocolo es promover, facilitar y reforzar la cooperación entre los Estados Parte con el propósito de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

Artículo 3

Definiciones

Para los fines del presente Protocolo:

- a) por «arma de fuego» se entenderá toda arma portátil que tenga cañón y que lance, esté concebida para lanzar o pueda transformarse fácilmente para lanzar un balín, una bala o un proyectil por la acción de un explosivo, excluidas las armas de fuego antiguas o sus réplicas. Las armas de fuego antiguas y sus réplicas se definirán de conformidad con el Derecho interno. En ningún caso, sin embargo, podrán incluir armas de fuego fabricadas después de 1899;
- b) por «piezas y componentes» se entenderá todo elemento o elemento de repuesto específicamente concebido para un arma de fuego e indispensables para su funcionamiento, incluidos el cañón, la caja o el cajón, el cerrojo o el tambor, el cierre o el bloqueo del cierre y todo dispositivo concebido o adaptado para disminuir el sonido causado por un arma de fuego;
- c) por «municiones» se entenderá el cartucho completo o sus componentes, entre ellos las vainas, los cebos, la carga propulsora, las balas o proyectiles utilizados en las armas de fuego, siempre que estos componentes estén de por sí sujetos a autorización en el respectivo Estado Parte;

d) por «fabricación ilícita» se entenderá la fabricación o el montaje de armas de fuego, sus piezas y componentes o municiones:

- i) a partir de piezas y componente que hayan sido objeto de tráfico ilícito,
- ii) sin licencia o autorización de una autoridad competente del Estado Parte en que se realice la fabricación o el montaje, o
- iii) sin marcar las armas de fuego en el momento de su fabricación, de conformidad con el artículo 8 del presente Protocolo.

La concesión de licencia o autorización respecto de la fabricación de piezas y componentes se hará de conformidad con el Derecho interno;

e) por «tráfico ilícito» se entenderá la importación, exportación, adquisición, venta, entrega, traslado o transferencia de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones desde o a través del territorio de un Estado Parte al de otro Estado Parte si cualquiera de los Estados Parte interesados no lo autoriza conforme a lo dispuesto en el presente Protocolo o si las armas de fuego no han sido marcadas conforme a lo dispuesto en el artículo 8 del presente Protocolo;

f) por «localización» se entenderá el rastreo sistemático de las armas de fuego y, de ser posible, de sus piezas y componentes y municiones, desde el fabricante al comprador, con el fin de ayudar a las autoridades componentes de los Estados Parte a detectar, investigar y analizar la fabricación y el tráfico ilícitos.

Artículo 4

Ámbito de aplicación

1. A menos que contenga una disposición en contrario, el presente Protocolo se aplicará a la prevención de la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones y a la investigación y el enjuiciamiento de los delitos tipificados con arreglo al artículo 5 del presente Protocolo cuando esos delitos sean de carácter transnacional y entrañen la participación de un grupo delictivo organizado.

2. El presente Protocolo no se aplicará a las transacciones entre Estados ni a las transferencias estatales cuando la aplicación del Protocolo pudiera perjudicar el derecho de un Estado Parte a adoptar medidas en aras de la seguridad nacional en consonancia con la carta de las Naciones Unidas.

Artículo 5

Penalización

1. Cada Estado Parte adoptará las medidas legislativas o de otra índole que sean necesarias para tipificar como delito las siguientes conductas. Cuando se cometan intencionalmente:

- a) la fabricación ilícita de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones;
- b) el tráfico ilícito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones;
- c) la falsificación o la obliteración, supresión o alteración ilícitas de la(s) marca(s) de un arma de fuego requeridas de conformidad con el artículo 8 del presente Protocolo.

2. Cada Estado Parte adoptará, asimismo, las medidas legislativas y de otra índole que sean necesarias para tipificar como delito las siguientes conductas:

- a) con sujeción a los conceptos básicos de su ordenamiento jurídico, la tentativa de comisión de un delito tipificado con arreglo al apartado 1 del presente artículo o la participación de él como cómplice, y
- b) la organización, dirección, ayuda, incitación, facilitación o asesoramiento para la comisión de delito tipificado con arreglo al apartado 1 del presente artículo.

Artículo 6

Decomiso, incautación y disposición

1. A reserva de lo dispuesto en el artículo 12 de la Convención, los Estados Parte adoptarán, en la mayor medida posible de conformidad con su ordenamiento jurídico interno, las medidas que sean necesarias para permitir el decomiso de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que hayan sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos.

2. Los Estados Parte adoptarán, de conformidad con su ordenamiento jurídico interno, las medidas necesarias para impedir que las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que hayan sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos caigan en manos de personas no autorizadas, en particular mediante la incautación y destrucción de esas armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, a menos que se haya autorizado oficialmente otra forma de disposición, siempre y cuando se hayan marcado las armas de fuego y se hayan registrado los métodos para la disposición de esas armas de fuego y municiones.

II. PREVENCIÓN

Artículo 7

Registros

Cada Estado Parte garantizará el mantenimiento, por un período no inferior a diez años, de la información relativa a las armas de fuego y, cuando sea apropiado y factible, de la información relativa a sus piezas y componentes y municiones que sea necesaria para localizar e identificar las armas de fuego y, cuando sea apropiado y factible, sus piezas y componentes y municiones que hayan sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos, así como para evitar y detectar esas actividades. Esa información incluirá:

- a) las marcas pertinentes requeridas de conformidad con el artículo 8 del presente Protocolo;
- b) en los casos que entrañen transacciones internacionales con armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, las fechas de emisión y expiración de las licencias o autorizaciones correspondientes, el país de importación, los países de tránsito, cuando proceda, y el receptor final, así como la descripción y la cantidad de los artículos.

Artículo 8

Marcación de las armas de fuego

1. A los efectos de identificar y localizar cada arma de fuego, los Estados Parte:

- a) en el momento de la fabricación de cada arma de fuego exigirán que esta sea marcada con una marca distintiva que indique el nombre del fabricante, el país o lugar de fabricación y el número de serie, o mantendrán cualquier otra marca distintiva y fácil de emplear que ostente símbolos geométricos sencillos, junto con un código numérico y/o alfanumérico, y que permita a todos los Estados Parte identificar sin dificultad el país de fabricación;
- b) exigirán que se aplique a toda arma de fuego importada una marca sencilla y apropiada que permita identificar el país de importación y, de ser posible, el año de esta, y permita, asimismo, a las autoridades competentes de ese país localizar el arma de fuego, así como una marca distintiva, si el arma de fuego no la lleva. Los requisitos del presente apartado no tendrán que aplicarse a la importación temporal de armas de fuego con fines lícitos verificables;
- c) velarán por que, en el momento en que se transfiera un arma de fuego de las existencias estatales a la utilización civil con carácter permanente, se aplique a dicha arma distintiva apropiada que permita a todos los Estados Parte identificar el país que realiza la transferencia.

2. Los Estados Parte alentarán a la industria de fabricación de armas de fuego a formular medidas contra la supresión o la alteración de las marcas.

Artículo 9

Desactivación de las armas de fuego

Todo Estado Parte que, de conformidad con su Derecho interno, no reconozca como arma de fuego un arma desactivada adoptará las medidas que sean necesarias, incluida la tipificación de delitos específicos, si procede, a fin de prevenir la reactivación ilícita de las armas de fuego desactivadas, en consonancia con los siguientes principios generales de desactivación:

- a) todas las piezas esenciales de un arma desactivadas se tornarán permanentemente inservibles y no susceptibles de ser retiradas, sustituidas o modificadas de cualquier forma que pueda permitir su reactivación;

- b) se adoptarán disposiciones para que una autoridad competente verifique, cuando proceda, las medidas de desactivación, a fin de garantizar que las modificaciones aportadas al arma de fuego la inutilizan permanentemente;
- c) la verificación por una autoridad competente comprenderá la expedición de un certificado o la anotación en un registro en que se haga constar la desactivación del arma de fuego o la inclusión de una marca a esos efectos claramente visible en el arma de fuego.

Artículo 10

Requisitos generales para sistemas de licencias o autorizaciones de exportación, importación y tránsito

1. Cada Estado Parte establecerá o mantendrá un sistema eficaz de licencias o autorizaciones de exportación e importación, así como de medidas aplicables al tránsito internacional, para la transferencia de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

2. Antes de emitir licencias o autorizaciones de exportación para la expedición de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, cada Estado Parte se asegurará de que:

- a) los Estados importadores hayan emitido las correspondientes licencias o autorizaciones, y
- b) los Estados de tránsito hayan al menos comunicado por escrito, con anterioridad a la expedición, que no se oponen al tránsito, sin perjuicio de los acuerdos o arreglos bilaterales o multilaterales destinados a favorecer a los Estados sin litoral.

3. La licencia o autorización de exportación e importación y la documentación que la acompañe contendrán conjuntamente información que, como mínimo, comprenda el lugar y la fecha de expiración, el país de exportación, el país de importación, el destino final, una descripción y la cantidad de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones y, cuando haya tránsito, los países de tránsito. La información contenida en la licencia de importación deberá facilitarse a los Estados de tránsito con antelación.

4. El Estado Parte importador notificará al Estado Parte exportador, previa solicitud, la recepción de las remesas de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que le hayan sido enviadas.

5. Cada Estado Parte adoptará, dentro de sus posibilidades, las medidas necesarias para garantizar que los procedimientos de licencia o autorización sean seguros y que la autenticidad de los documentos de licencia o autorización pueda ser verificada o validada.

6. Los Estados Parte podrán adoptar procedimientos simplificados para la importación y exportación temporales y para el tránsito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones para fines lícitos verificables, tales como cacerías, prácticas de tiro deportivo, pruebas, exposiciones o reparaciones.

Artículo 11

Medidas de seguridad y prevención

A fin de detectar, prevenir y eliminar el robo, la pérdida o la desviación, así como la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, cada Estado Parte adoptará medidas apropiadas para:

- a) exigir que se garantice la seguridad de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones en el curso de su fabricación, su importación y exportación y su tránsito a través de su territorio, y
- b) aumentar la eficacia de los controles de importación, exportación y tránsito, incluidos, cuando proceda, los controles fronterizos, así como de la cooperación transfronteriza entre los servicios policiales y aduaneros.

Artículo 12

Información

1. Sin perjuicio de lo dispuesto en los artículos 27 y 28 de la Convención, los Estados Parte intercambiarán, de conformidad con sus respectivos ordenamientos jurídicos y administrativos internos, información pertinente para cada caso específico sobre cuestiones como los fabricantes, agentes comerciales, importadores y exportadores y, de ser posible, transportista autorizados de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en los artículos 27 y 28 de la Convención, los Estados Parte intercambiarán, de conformidad con sus respectivos ordenamientos jurídicos y administrativos internos, información pertinente sobre cuestiones como:

- a) los grupos delictivos organizados, efectiva o presuntamente involucrados en la fabricación o el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones;
- b) los medios de ocultación utilizados en la fabricación o el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, así como las formas de detectarlos;
- c) los métodos y medios, los lugares de expedición y de destino y las rutas que habitualmente utilizan los grupos delictivos organizados que participan en el tráfico ilícito de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, y
- d) experiencias de carácter legislativo, así como prácticas y medidas conexas, para prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

3. Los Estados Parte se facilitarán, según proceda, toda información científica y tecnológica pertinente que sea de utilidad para las autoridades encargadas de hacer cumplir la ley, a fin de reforzar mutuamente su capacidad de prevenir, detectar e investigar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, y de enjuiciar a las personas involucradas en esas actividades ilícitas.

4. Los Estados Parte cooperarán en la localización de las armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones que puedan haber sido objeto de fabricación o tráfico ilícitos. Esa cooperación incluirá la respuesta rápida de los Estados Parte a

toda solicitud de asistencia para localizar esas armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, dentro de los medios disponibles.

5. Con sujeción a los conceptos básicos de su ordenamiento jurídico o a cualesquiera acuerdos internacionales, cada Estado Parte garantizará la confidencialidad y acatará las restricciones impuestas a la utilización de toda información que reciba de otro Estado Parte de conformidad con el presente artículo, incluida información de dominio privado sobre transacciones comerciales, cuando así lo solicite el Estado Parte que facilita la información. Si no es posible mantener la confidencialidad, antes de revelar la información se dará cuenta de ello al Estado Parte que la facilitó.

Artículo 13

Cooperación

1. Los Estados Parte cooperarán en los planos bilateral, regional e internacional a fin de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 13 del artículo 18 de la Convención, cada Estado Parte designará un órgano nacional o un punto de contacto central encargado de mantener el enlace con los demás Estados Parte en toda cuestión relativa al presente Protocolo.

3. Los Estados Parte procurarán obtener el apoyo y la cooperación de los fabricantes, agentes comerciales, importadores, exportadores, corredores y transportistas comerciales de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, a fin de prevenir y detectar las actividades ilícitas mencionadas en el apartado 1 del presente artículo.

Artículo 14

Capacitación y asistencia técnica

Los Estados Parte cooperarán entre sí y con las organizaciones internacionales pertinentes, según proceda, a fin de que los Estados Parte que lo soliciten reciban la formación y asistencia técnica requeridas para reforzar su capacidad de prevenir, combatir y erradicar la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, sus piezas y componentes y municiones, incluida la asistencia técnica, financiera y material que proceda en las cuestiones enunciadas en los artículos 29 y 30 de la Convención.

Artículo 15

Corredores y corretaje

1. Con miras a prevenir y combatir la fabricación y el tráfico ilícitos de armas de fuego, con sus piezas y componentes y municiones, los Estados Parte que aún no lo hayan hecho considerarán la posibilidad de establecer un sistema de reglamentación de las actividades de las personas dedicadas al corretaje. Ese sistema podría incluir una o varias de las siguientes medidas:

- a) exigir la inscripción en un registro de los corredores que actúen en su territorio;
- b) exigir una licencia o autorización para el ejercicio del corretaje, o

c) exigir que en las licencias o autorizaciones de importación y de exportación, o en la documentación adjunta a la mercancía, se consigne el nombre y la ubicación de los corredores que intervengan en la transacción.

2. Se alienta a los Estados Parte que hayan establecido un sistema de autorización de las operaciones de corretaje como el descrito en el apartado 1 del presente artículo a que incluyan datos sobre los corredores y las operaciones de corretaje en sus intercambios de información efectuados con arreglo al artículo 12 del presente Protocolo y a lo previsto en el artículo 7 del presente Protocolo.

III. DISPOSICIONES FINALES

Artículo 16

Solución de controversias

1. Los Estados Parte procurarán solucionar toda controversia relacionada con la interpretación o aplicación del presente Protocolo mediante la negociación.

2. Toda controversia entre dos o más Estados Parte acerca de la interpretación o aplicación del presente Protocolo que no pueda resolverse mediante la negociación dentro de un plazo razonable deberá, a solicitud de uno de esos Estados Parte, someterse a arbitraje. Si, seis meses después de la fecha de la solicitud de arbitraje, esos Estados Parte no ha podido ponerse de acuerdo sobre la organización del arbitraje, cualquiera de esas Partes podrá remitir la controversia a la Corte Internacional de Justicia mediante solicitud conforme al Estatuto de la Corte.

3. Cada Estado Parte podrá, en el momento de la firma, ratificación, aceptación o aprobación del presente Protocolo o de la adhesión a él, declarar que no se considera vinculado por el apartado 2 del presente artículo. Los demás Estados Parte no quedarán vinculados por el apartado 2 del presente artículo respecto de todo Estado Parte que haya hecho esa reserva.

4. El Estado Parte que haya hecho una reserva de conformidad con el apartado 3 del presente artículo podrá en cualquier momento retirar esa reserva notificándola al Secretario General de las Naciones Unidas.

Artículo 17

Firma, ratificación, aceptación, aprobación y adhesión

1. El presente Protocolo estará abierto a la firma de todos los Estados en la sede de las Naciones Unidas en Nueva York desde el trigésimo día de su aprobación por la Asamblea General hasta el 12 de diciembre de 2002.

2. El Presente Protocolo también estará abierto a la firma de las organizaciones regionales de integración económica, siempre que al menos uno de los Estados miembros de tales organizaciones haya firmado el presente Protocolo de conformidad con lo dispuesto en el apartado 1 del presente artículo.

3. El presente Protocolo estará sujeto a ratificación, aceptación o aprobación. Los instrumentos de ratificación, aceptación

o aprobación se depositarán en poder del Secretario General de las Naciones Unidas. Las organizaciones regionales de integración económica podrán depositar su instrumento de ratificación, aceptación o aprobación si por lo menos uno de sus Estados miembros ha procedido de igual manera. En ese instrumento de ratificación, aceptación o aprobación, esas organizaciones declararán el alcance de su competencia con respecto a las cuestiones regidas por el presente Protocolo. Dichas organizaciones comunicarán también al depositario cualquier modificación pertinente del alcance de su competencia.

4. El presente Protocolo estará abierto a la adhesión de todos los Estados u organizaciones regionales de integración económica que cuente por lo menos con un Estado miembro que sea Parte en el presente Protocolo. Los instrumentos de adhesión se depositarán en poder del Secretario General de las Naciones Unidas. En el momento de su adhesión, las organizaciones regionales de integración económica declararán el alcance de su competencia con respecto a las cuestiones regidas por el presente Protocolo. Dichas organizaciones comunicarán también al depositario cualquier modificación pertinente del alcance de su competencia.

Artículo 18

Entrada en vigor

1. El presente Protocolo entrará en vigor el nonagésimo día después de la fecha en que se haya depositado el cuadragésimo instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión, a condición de que no entre en vigor antes de la entrada en vigor de la Convención. A los efectos del presente apartado, los instrumentos depositados por una organización regional de integración económica no se considerarán adicionales a los depositados por los Estados miembros de tal organización.

2. Para cada Estado u organización regional de integración económica que ratifique, acepte el presente Protocolo o se adhiera a él después de haberse depositado el cuadragésimo instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión, el presente Protocolo entrará en vigor el trigésimo día después de la fecha en que ese Estado u organización haya depositado el instrumento pertinente o en la fecha de su entrada en vigor con arreglo al apartado 1 del presente artículo, si esta es posterior.

Artículo 19

Enmienda

1. Cuando hayan transcurrido cinco años desde la entrada en vigor del presente Protocolo, los Estados Parte podrán proponer enmiendas por escrito al Secretario General de las Naciones Unidas, quien a continuación comunicará toda enmienda propuesta a los Estados Parte y a la Conferencia de las Partes en la Convención para que la examinen y decidan al respecto. Los Estados Parte en el presente Protocolo reunidos en la Conferencia de las Partes harán todo lo posible por lograr un consenso sobre cada enmienda. Si se han agotado todas las posibilidades de lograr un consenso y no se ha llegado a un acuerdo, la aprobación de la enmienda exigirá, en última instancia, una mayoría de dos tercios de los Estados Parte en el presente Protocolo presentes y votantes en la sesión de la Conferencia de las Partes.

2. Las organizaciones regionales de integración económica, en asuntos de su competencia, ejercerán su derecho de voto con arreglo al presente artículo con un número de votos igual al número de sus Estados miembros que sean Partes en el presente Protocolo. Dichas organizaciones no ejercerán su derecho a voto si sus Estados miembros ejercen el suyo y viceversa.

3. Toda enmienda aprobada de conformidad con el apartado 1 del presente artículo estará sujeta a ratificación, aceptación o aprobación por los Estados Parte.

4. Toda enmienda refrendada de conformidad con el apartado 1 del presente artículo entrará en vigor respecto de un Estado Parte noventa días después de la fecha en que este deposite en poder del Secretario General de las Naciones Unidas un instrumento de ratificación, aceptación o aprobación de esta enmienda.

5. Cuando una enmienda entre en vigor, será vinculante para los Estados Parte que hayan expresado su consentimiento al respecto. Los demás Estados Parte quedarán sujetos a las disposiciones del presente Protocolo, así como a cualquier otra enmienda anterior que hubiesen ratificado, aceptado o aprobado.

Artículo 20

Denuncia

1. Los Estados Parte podrán denunciar el presente Protocolo mediante notificación escrita al Secretario General de las Naciones Unidas. La denuncia surtirá efecto un año después de la fecha en que el Secretario General haya recibido la notificación.

2. Las organizaciones regionales de integración económica dejarán de ser Partes en el presente Protocolo cuando lo hayan denunciado todos sus Estados miembros.

Artículo 21

Depositario e idiomas

1. El Secretario General de las Naciones Unidas será el depositario del presente Protocolo.

2. El original del presente Protocolo, cuyos textos en árabe, chino, español, francés, inglés y ruso son igualmente auténticos, se depositará en poder del Secretario General de las Naciones Unidas.

EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios infrascritos, debidamente autorizados por sus respectivos Gobiernos, han firmado el presente Protocolo.

PROTOCOLE**contre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, additionnel à la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée****PRÉAMBULE**

LES ÉTATS PARTIES AU PRÉSENT PROTOCOLE,

CONSCIENTS qu'il est urgent de prévenir, de combattre et d'éradiquer la fabrication et le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, étant donné que ces activités sont préjudiciables à la sécurité de chaque État, de chaque région et du monde dans son ensemble, qu'elles constituent une menace pour le bien-être des peuples, pour leur promotion sociale et économique et pour leur droit à vivre en paix;

CONVAINCUS, par conséquent, qu'il est nécessaire que tous les États prennent toutes les mesures appropriées à cette fin, y compris des activités de coopération internationale et d'autres mesures aux niveaux régional et mondial;

RAPPELANT la résolution 53/111 de l'Assemblée générale du 9 décembre 1998, dans laquelle l'Assemblée a décidé de créer un comité intergouvernemental spécial à composition non limitée chargé d'élaborer une convention internationale générale contre la criminalité transnationale organisée et d'examiner s'il y avait lieu d'élaborer, notamment, un instrument international visant à lutter contre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;

AYANT À L'ESPRIT le principe de l'égalité de droits des peuples et de leur droit à disposer d'eux-mêmes, tel que consacré dans la charte des Nations unies et dans la déclaration relative aux principes du droit international touchant les relations amicales et la coopération entre les États conformément à la charte des Nations unies;

CONVAINCUS que le fait d'adopter à la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée un instrument international contre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions aidera à prévenir et à combattre ce type de criminalité,

SONT CONVENUS DE CE QUI SUIT:

I. DISPOSITIONS GÉNÉRALES*Article premier***Relation avec la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée**

1. Le présent protocole complète la convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée. Il est interprété conjointement avec la convention.
2. Les dispositions de la convention s'appliquent mutatis mutandis au présent protocole, sauf disposition contraire dudit protocole.
3. Les infractions établies conformément à l'article 5 du présent protocole sont considérées comme des infractions établies conformément à la convention.

*Article 2***Objet**

Le présent protocole a pour objet de promouvoir, de faciliter et de renforcer la coopération entre les États parties en vue de prévenir, de combattre et d'éradiquer la fabrication et le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

*Article 3***Terminologie**

Aux fins du présent protocole:

- a) l'expression «arme à feu» désigne toute arme à canon portative qui propulse des plombs, une balle ou un projectile par l'action d'un explosif, ou qui est conçue pour ce faire ou peut être aisément transformée à cette fin, à l'exclusion des armes à feu anciennes ou de leurs répliques. Les armes à feu anciennes et leurs répliques sont définies conformément au droit interne. Cependant, les armes à feu anciennes n'incluent en aucun cas les armes à feu fabriquées après 1899;
- b) l'expression «pièces et éléments» désigne tout élément ou élément de remplacement spécifiquement conçu pour une arme à feu et indispensable à son fonctionnement, notamment le canon, la carcasse ou la boîte de culasse, la glissière ou le barillet, la culasse mobile ou le bloc de culasse, ainsi que tout dispositif conçu ou adapté pour atténuer le bruit causé par un tir d'arme à feu;
- c) le terme «munitions» désigne l'ensemble de la cartouche ou ses éléments, y compris les étuis, les amorces, la poudre propulsive, les balles ou les projectiles, utilisés dans une arme à feu, sous réserve que lesdits éléments soient eux-mêmes soumis à autorisation dans l'État partie considéré;

d) l'expression «fabrication illicite» désigne la fabrication ou l'assemblage d'armes à feu, de leurs pièces et éléments ou de munitions:

- i) à partir de pièces et d'éléments ayant fait l'objet d'un trafic illicite;
- ii) sans licence ou autorisation d'une autorité compétente de l'État partie dans lequel la fabrication ou l'assemblage a lieu; ou
- iii) sans marquage des armes à feu au moment de leur fabrication conformément à l'article 8 du présent protocole.

Des licences ou autorisations de fabrication de pièces et d'éléments sont délivrées conformément au droit interne;

e) l'expression «trafic illicite» désigne l'importation, l'exportation, l'acquisition, la vente, la livraison, le transport ou le transfert d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions à partir du territoire d'un État partie ou à travers ce dernier vers le territoire d'un autre État partie si l'un des États parties concernés ne l'autorise pas conformément aux dispositions du présent protocole ou si les armes à feu ne sont pas marquées conformément à l'article 8 du présent protocole;

f) le terme «traçage» désigne le suivi systématique du parcours des armes à feu et, si possible, de leurs pièces, éléments et munitions depuis le fabricant jusqu'à l'acheteur en vue d'aider les autorités compétentes des États parties à déceler et analyser la fabrication et le trafic illicites et à mener des enquêtes.

Article 4

Champ d'application

1. Le présent protocole s'applique, sauf disposition contraire, à la prévention de la fabrication et du trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions et aux enquêtes et poursuites relatives aux infractions établies conformément à l'article 5 dudit protocole, lorsque ces infractions sont de nature transnationale et qu'un groupe criminel organisé y est impliqué.

2. Le présent protocole ne s'applique pas aux transactions entre États ou aux transferts d'État dans les cas où son application porterait atteinte au droit d'un État partie de prendre, dans l'intérêt de la sécurité nationale, des mesures compatibles avec la charte des Nations unies.

Article 5

Incrimination

1. Chaque État partie adopte les mesures législatives et autres nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale lorsque les actes ont été commis intentionnellement:

a) à la fabrication illicite d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;

b) au trafic illicite d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;

c) à la falsification ou à l'effacement, à l'enlèvement ou à l'altération de façon illégale de la (des) marque(s) que doit porter une arme à feu en vertu de l'article 8 du présent protocole.

2. Chaque État partie adopte également les mesures législatives et autres nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale:

a) sous réserve des concepts fondamentaux de son système juridique, au fait de tenter de commettre une infraction établie conformément au paragraphe 1 du présent article ou de s'en rendre complice; et

b) au fait d'organiser, de diriger, de faciliter, d'encourager ou de favoriser au moyen d'une aide ou de conseils, la commission d'une infraction établie conformément au paragraphe 1 du présent article.

Article 6

Confiscation, saisie et disposition

1. Sans préjudice de l'article 12 de la convention, les États parties adoptent, dans toute la mesure possible dans le cadre de leurs systèmes juridiques nationaux, les mesures nécessaires pour permettre la confiscation des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions ayant fait l'objet d'une fabrication ou d'un trafic illicites.

2. Les États parties adoptent, dans le cadre de leurs systèmes juridiques nationaux, les mesures nécessaires pour empêcher que les armes à feu, leurs pièces, éléments et munitions ayant fait l'objet d'une fabrication et d'un trafic illicites ne tombent entre les mains de personnes non autorisées en saisissant et détruisant lesdites armes, leurs pièces, éléments et munitions sauf si une autre mesure de disposition a été officiellement autorisée, à condition que ces armes aient été marquées et que les méthodes de disposition desdites armes et des munitions aient été enregistrées.

II. PRÉVENTION

Article 7

Conservation des informations

Chaque État partie assure la conservation, pendant au moins dix ans, des informations sur les armes à feu et, lorsqu'il y a lieu et si possible, sur leurs pièces, éléments et munitions, qui sont nécessaires pour assurer le traçage et l'identification de celles de ces armes à feu et, lorsqu'il y a lieu et si possible, de leurs pièces, éléments et munitions qui font l'objet d'une fabrication ou d'un trafic illicites ainsi que pour prévenir et détecter ces activités. Ces informations sont les suivantes:

- a) les marques appropriées requises en vertu de l'article 8 du présent protocole;
- b) dans le cas de transactions internationales portant sur des armes à feu, leurs pièces, éléments et munitions, les dates de délivrance et d'expiration des licences ou autorisations voulues, le pays d'exportation, le pays d'importation, les pays de transit, le cas échéant, et le destinataire final ainsi que la description et la quantité des articles.
- b) prendre des dispositions pour, s'il y a lieu, faire vérifier les mesures de neutralisation par une autorité compétente, afin de garantir que les modifications apportées à une arme à feu la rendent définitivement inutilisable;
- c) prévoir dans le cadre de la vérification par l'autorité compétente la délivrance d'un certificat ou d'un document attestant la neutralisation de l'arme à feu, ou l'application à cet effet sur l'arme à feu d'une marque clairement visible.

Article 8

Marquage des armes à feu

1. Aux fins de l'identification et du traçage de chaque arme à feu, les États parties:
  - a) au moment de la fabrication de chaque arme à feu, soit exigent un marquage unique indiquant le nom du fabricant, le pays ou le lieu de fabrication et le numéro de série, soit conservent tout autre marquage unique et d'usage facile comportant des symboles géométriques simples combinés à un code numérique et/ou alphanumérique, permettant à tous les États d'identifier facilement le pays de fabrication;
  - b) exigent un marquage approprié simple sur chaque arme à feu importée, permettant d'identifier le pays importateur et, si possible, l'année d'importation et rendant possible le traçage de l'arme à feu par les autorités compétentes de ce pays, ainsi qu'une marque unique, si l'arme à feu ne porte pas une telle marque. Les conditions énoncées au présent alinéa n'ont pas à être appliquées aux importations temporaires d'armes à feu à des fins licites vérifiables;
  - c) assurent, au moment du transfert d'une arme à feu des stocks de l'État en vue d'un usage civil permanent, le marquage approprié unique permettant à tous les États parties d'identifier le pays de transfert.
2. Les États parties encouragent l'industrie des armes à feu à concevoir des mesures qui empêchent d'enlever ou d'altérer les marques.

Article 9

Neutralisation des armes à feu

Un État partie qui, dans son droit interne, ne considère pas une arme à feu neutralisée comme une arme à feu prend les mesures nécessaires, y compris l'établissement d'infractions spécifiques, s'il y a lieu, pour prévenir la réactivation illicite des armes à feu neutralisées, conformément aux principes généraux de neutralisation ci-après:

- a) rendre définitivement inutilisables et impossibles à enlever, remplacer ou modifier en vue d'une réactivation quelconque, toutes les parties essentielles d'une arme à feu neutralisée;

Article 10

Obligations générales concernant les systèmes de licences ou d'autorisations d'exportation, d'importation et de transit

1. Chaque État partie établit ou maintient un système efficace de licences ou d'autorisations d'exportation et d'importation, ainsi que de mesures sur le transit international, pour le transfert d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.
2. Avant de délivrer des licences ou autorisations d'exportation pour des envois d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, chaque État partie vérifie que:
  - a) les États importateurs ont délivré des licences ou autorisations d'importation; et
  - b) les États de transit ont au moins notifié par écrit, avant l'envoi, qu'ils ne s'opposent pas au transit, ceci sans préjudice des accords ou arrangements bilatéraux et multilatéraux en faveur des États sans littoral.
3. La licence ou l'autorisation d'exportation et d'importation et la documentation qui l'accompagne contiennent des informations qui, au minimum, incluent le lieu et la date de délivrance, la date d'expiration, le pays d'exportation, le pays d'importation, le destinataire final, la désignation des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions et leur quantité et, en cas de transit, les pays de transit. Les informations figurant dans la licence d'importation doivent être fournies à l'avance aux États de transit.
4. L'État partie importateur informe l'État partie exportateur, sur sa demande, de la réception des envois d'armes à feu, de leurs pièces et éléments ou de munitions.
5. Chaque État partie prend, dans la limite de ses moyens, les mesures nécessaires pour faire en sorte que les procédures d'accroissement de licences ou d'autorisations soient sûres et que l'authenticité des licences ou autorisations puisse être vérifiée ou validée.
6. Les États parties peuvent adopter des procédures simplifiées pour l'importation et l'exportation temporaires et pour le transit d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, à des fins légales vérifiables telles que la chasse, le tir sportif, l'expertise, l'exposition ou la réparation.

Article 11

Mesures de sécurité et de prévention

Afin de détecter, de prévenir et d'éliminer les vols, pertes ou détournements, ainsi que la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, chaque État partie prend les mesures appropriées:

- a) pour exiger la sécurité des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions au moment de la fabrication, de l'importation, de l'exportation et du transit par son territoire; et
- b) pour accroître l'efficacité des contrôles des importations, des exportations et du transit, y compris, lorsqu'il y a lieu, des contrôles aux frontières, ainsi que l'efficacité de la coopération transfrontière entre la police et les services douaniers.

Article 12

Information

1. Sans préjudice des articles 27 et 28 de la convention, les États parties échangent, conformément à leurs systèmes juridiques et administratifs respectifs, des informations pertinentes, dans chaque cas d'espèce, concernant notamment les fabricants, négociants, importateurs, exportateurs et, chaque fois que cela est possible, transporteurs autorisés d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

2. Sans préjudice des articles 27 et 28 de la convention, les États parties échangent, conformément à leurs systèmes juridiques et administratifs respectifs, des informations pertinentes concernant notamment:

- a) les groupes criminels organisés dont on sait ou dont on soupçonne qu'ils participent à la fabrication ou au trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions;
- b) les moyens de dissimulation utilisés dans la fabrication ou le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions et les moyens de les détecter;
- c) les méthodes et moyens, les points d'expédition et de destination et les itinéraires habituellement utilisés par les groupes criminels organisés se livrant au trafic illicite d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions; et
- d) les données d'expérience d'ordre législatif ainsi que les pratiques et mesures tendant à prévenir, combattre et éradiquer la fabrication et le trafic illicites des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

3. Les États parties se communiquent ou s'échangent, selon qu'il convient, des informations scientifiques et technologiques pertinentes utiles aux services de détection et de répression en vue de renforcer mutuellement leur capacité de prévenir et de déceler la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, de mener des enquêtes et d'engager des poursuites contre les personnes impliquées dans ces activités illicites.

4. Les États parties coopèrent pour le traçage des armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions ayant pu faire l'objet

d'une fabrication ou d'un trafic illicites et ils répondent rapidement, dans la limite de leurs moyens, aux demandes d'aide dans ce domaine.

5. Sous réserve des concepts fondamentaux de son système juridique ou de tous accords internationaux, chaque État partie qui reçoit d'un autre État partie, en application du présent article, des informations, y compris des informations exclusives concernant des transactions commerciales, garantit leur confidentialité et respecte toutes restrictions à leur usage s'il en est prié par l'État partie qui les fournit. Si une telle confidentialité ne peut pas être assurée, l'État partie qui a fourni les informations en est avisé avant que celles-ci soient divulguées.

Article 13

Coopération

1. Les États parties coopèrent aux niveaux bilatéral, régional et international pour prévenir, combattre et éradiquer la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions.

2. Sans préjudice du paragraphe 13 de l'article 18 de la convention, chaque État partie désigne un organisme national ou un point de contact unique chargé d'assurer la liaison avec d'autres États parties pour les questions relatives au présent protocole.

3. Les États parties cherchent à obtenir l'appui et la coopération des fabricants, négociants, importateurs, exportateurs, courtiers et transporteurs commerciaux d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions afin de prévenir et de détecter les activités illicites visées au paragraphe 1 du présent article.

Article 14

Formation et assistance technique

Les États parties coopèrent entre eux et avec les organisations internationales compétentes, selon qu'il convient, de façon à pouvoir recevoir, sur demande, la formation et l'assistance technique nécessaires pour améliorer leur capacité de prévenir, combattre et éradiquer la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, y compris une assistance technique, financière et matérielle pour les questions visées aux articles 29 et 30 de la convention.

Article 15

Courtiers et courtage

1. En vue de prévenir et de combattre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, les États parties qui ne l'ont pas encore fait envisagent d'établir un système de réglementation des activités de ceux qui pratiquent le courtage. Un tel système pourrait inclure une ou plusieurs mesures telles que:

- a) l'exigence d'un enregistrement des courtiers exerçant sur leur territoire;
- b) l'exigence d'une licence ou d'une autorisation de courtage; ou

c) l'exigence de l'indication sur les licences ou autorisations d'importation et d'exportation, ou sur les documents d'accompagnement, du nom et de l'emplacement des courtiers participant à la transaction.

2. Les États parties qui ont établi un système d'autorisations concernant le courtage, tel qu'énoncé au paragraphe 1 du présent article, sont encouragés à fournir des renseignements sur les courtiers et le courtage lorsqu'ils échangent des informations au titre de l'article 12 du présent protocole et à conserver les renseignements relatifs aux courtiers et au courtage conformément à l'article 7 du présent protocole.

III. DISPOSITIONS FINALES

Article 16

Règlement des différends

1. Les États parties s'efforcent de régler les différends concernant l'interprétation ou l'application du présent protocole par voie de négociation.

2. Tout différend entre deux États parties ou plus concernant l'interprétation ou l'application du présent protocole qui ne peut être réglé par voie de négociation dans un délai raisonnable est, à la demande de l'un de ces États parties, soumis à l'arbitrage. Si, dans un délai de six mois à compter de la date de la demande d'arbitrage, les États parties ne peuvent s'entendre sur l'organisation de l'arbitrage, l'un quelconque d'entre eux peut soumettre le différend à la Cour internationale de justice en adressant une requête conformément au statut de la Cour.

3. Chaque État partie peut, au moment de la signature, de la ratification, de l'acceptation ou de l'approbation du présent protocole ou de l'adhésion à celui-ci, déclarer qu'il ne se considère pas lié par le paragraphe 2 du présent article. Les autres États parties ne sont pas liés par le paragraphe 2 du présent article envers tout État partie ayant émis une telle réserve.

4. Tout État partie qui a émis une réserve en vertu du paragraphe 3 du présent article peut la retirer à tout moment en adressant une notification au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

Article 17

Signature, ratification, acceptation, approbation et adhésion

1. Le présent protocole sera ouvert à la signature de tous les États au siège de l'Organisation des Nations unies, à New York, à compter du trentième jour suivant son adoption par l'Assemblée générale et jusqu'au 12 décembre 2002.

2. Le présent protocole est également ouvert à la signature des organisations régionales d'intégration économique à la condition qu'au moins un État membre d'une telle organisation ait signé le présent protocole conformément au paragraphe 1 du présent article.

3. Le présent protocole est soumis à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou

d'approbation seront déposés auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Une organisation régionale d'intégration économique peut déposer ses instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation si au moins un de ses États membres l'a fait. Dans cet instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation, cette organisation déclare l'étendue de sa compétence concernant les questions régies par le présent protocole. Elle informe également le dépositaire de toute modification pertinente de l'étendue de sa compétence.

4. Le présent protocole est ouvert à l'adhésion de tout État ou de toute organisation régionale d'intégration économique dont au moins un État membre est partie au présent protocole. Les instruments d'adhésion sont déposés auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Au moment de son adhésion, une organisation régionale d'intégration économique déclare l'étendue de sa compétence concernant les questions régies par le présent protocole. Elle informe également le dépositaire de toute modification pertinente de l'étendue de sa compétence.

Article 18

Entrée en vigueur

1. Le présent protocole entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour suivant la date de dépôt du quarantième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, étant entendu qu'il n'entrera pas en vigueur avant que la convention n'entre elle-même en vigueur. Aux fins du présent paragraphe, aucun des instruments déposés par une organisation régionale d'intégration économique n'est considéré comme un instrument venant s'ajouter aux instruments déjà déposés par les États membres de cette organisation.

2. Pour chaque État ou organisation régionale d'intégration économique qui ratifiera, acceptera ou approuvera le présent protocole ou y adhérera après le dépôt du quarantième instrument pertinent, le présent protocole entrera en vigueur le trentième jour suivant la date de dépôt de l'instrument pertinent par ledit État ou ladite organisation ou à la date à laquelle il entre en vigueur en application du paragraphe 1 du présent article, si celle-ci est postérieure.

Article 19

Amendement

1. À l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de l'entrée en vigueur du présent protocole, un État partie au protocole peut proposer un amendement et en déposer le texte auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Ce dernier communique alors la proposition d'amendement aux États parties et à la conférence des parties à la convention en vue de l'examen de la proposition et de l'adoption d'une décision. Les États parties au présent protocole réunis en conférence des parties n'épargnent aucun effort pour parvenir à un consensus sur tout amendement. Si tous les efforts en ce sens ont été épuisés sans qu'un accord soit intervenu, il faudra, en dernier recours, pour que l'amendement soit adopté, un vote à la majorité des deux tiers des États parties au présent protocole présents à la conférence des parties et exprimant leur vote.

2. Les organisations régionales d'intégration économique disposent, pour exercer, en vertu du présent article, leur droit de vote dans les domaines qui relèvent de leur compétence, d'un nombre de voix égal au nombre de leurs États membres parties au présent protocole. Elles n'exercent pas leur droit de vote si leurs États membres exercent le leur, et inversement.

3. Un amendement adopté conformément au paragraphe 1 du présent article est soumis à ratification, acceptation ou approbation des États parties.

4. Un amendement adopté conformément au paragraphe 1 du présent article entrera en vigueur pour un État partie quatorze jours après la date de dépôt par ledit État partie auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies d'un instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation dudit amendement.

5. Un amendement entré en vigueur a force obligatoire à l'égard des États parties qui ont exprimé leur consentement à être liés par lui. Les autres États parties restent liés par les dispositions du présent protocole et tous amendements antérieurs qu'ils ont ratifiés, acceptés ou approuvés.

Article 20

Dénonciation

1. Un État partie peut dénoncer le présent protocole par notification écrite adressée au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Une telle dénonciation prend effet un an après la date de réception de la notification par le secrétaire général.

2. Une organisation régionale d'intégration économique cesse d'être partie au présent protocole lorsque tous ses États membres l'ont dénoncé.

Article 21

Dépositaire et langues

1. Le secrétaire général de l'Organisation des Nations unies est le dépositaire du présent protocole.

2. L'original du présent protocole, dont les textes anglais, arabe, chinois, espagnol, français et russe font également foi, sera déposé auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés, à ce dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé le présent protocole.

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 294/2014

af 20. marts 2014

om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Lenteja de Tierra de Campos (BGB)]

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i henhold til artikel 53, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 behandlet Spaniens ansøgning om godkendelse af en ændring af varespecifikationen for den beskyttede geografiske betegnelse «Lenteja Pardina de Tierra de Campos», der er registreret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1485/2007 ⁽²⁾.
- (2) Eftersom den pågældende ændring ikke er af mindre omfang, jf. artikel 53, stk. 2, i forordning (EU)

nr. 1151/2012, har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, litra a), i nævnte forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾.

- (3) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør ændringen af varespecifikationen godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Den ændring af varebeskrivelsen, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen i bilaget til denne forordning, godkendes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2014.

På Kommissionens vegne
For formanden
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 330 af 15.12.2007, s. 13.

⁽³⁾ EUT C 293 af 9.10.2013, s. 10.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.6. Frugt, grøntsager og korn, også forarbejdet

SPANIEN

Lenteja de Tierra de Campos (BGB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 295/2014**af 20. marts 2014****om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Antequera (BOB)]**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i henhold til artikel 53, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 behandlet Spaniens ansøgning om godkendelse af en ændring af varespecifikationen for den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Antequera«, der er registreret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 417/2006 ⁽²⁾.
- (2) Eftersom den pågældende ændring ikke er af mindre omfang, jf. artikel 53, stk. 2, i forordning (EU) nr.

1151/2012, har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, litra a), i nævnte forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾.

- (3) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør ændringen af varespecifikationen godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1*Den ændring af varebeskrivelsen, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen i bilaget til denne forordning, godkendes.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2014.

På Kommissionens vegne
For formanden
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT L 72 af 11.3.2006, s. 8.⁽³⁾ EUT C 299 af 15.10.2013, s. 13.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.5. Fedtstoffer (smør, margarine, olier, m.m.)

SPANIEN

Antequera (BOB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 296/2014

af 20. marts 2014

om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Neufchâtel (BOB)]

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i henhold til artikel 53, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 behandlet Frankrigs ansøgning om godkendelse af en ændring af varespecifikationen for den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Neufchâtel«, der er registreret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 ⁽²⁾.
- (2) Eftersom den pågældende ændring ikke er af mindre omfang, jf. artikel 53, stk. 2, i forordning (EU)

nr. 1151/2012, har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, litra a), i nævnte forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾.

- (3) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør ændringen af varespecifikationen godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Den ændring af varebeskrivelsen, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen i bilaget til denne forordning, godkendes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2014.

På Kommissionens vegne
For formanden
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 148 af 21.6.1996, s.1.

⁽³⁾ EUT C 316 af 30.10.2013, s. 14.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.3. Oste

FRANKRIG

Neufchâtel (BOB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 297/2014**af 20. marts 2014****om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Valençay (BOB)]**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i henhold til artikel 53, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012 behandlet Frankrigs ansøgning om godkendelse af en ændring af varespecifikationen for den beskyttede geografiske betegnelse »Valençay«, der er registreret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1437/2004 ⁽²⁾.
- (2) Eftersom den pågældende ændring ikke er af mindre omfang, jf. artikel 53, stk. 2, i forordning (EU)

nr. 1151/2012, har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, litra a), i nævnte forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾.

- (3) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør ændringen af varespecifikationen godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1*Den ændring af varebeskrivelsen, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen i bilaget til denne forordning, godkendes.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. marts 2014.

På Kommissionens vegne
For formanden
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT L 265 af 12.8.2004, s. 3.⁽³⁾ EUT C 296 af 12.10.2013, s. 4.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.3. Oste

FRANKRIG

Valençay (BOB)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 298/2014

af 21. marts 2014

om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 og af bilaget til Kommissionens forordning (EU) nr. 231/2012 for så vidt angår magnesiumdihydrogendiphosphat til anvendelse som hævemiddel og surhedsregulerende middel

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevarerilsætningsstoffer⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 3, artikel 14, og artikel 30, stk. 5,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1331/2008 af 16. december 2008 om en fælles godkendelsesprocedure for fødevarerilsætningsstoffer, fødevarerenzymmer og fødevareromaer⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I bilag II til forordning (EF) nr. 1333/2008 er der fastlagt en EU-liste over fødevarerilsætningsstoffer, der er godkendt til anvendelse i fødevarer, og deres anvendelsesbetingelser.
- (2) I Kommissionens forordning (EU) nr. 231/2012⁽³⁾ fastsættes der specifikationer for fødevarerilsætningsstoffer, der er opført i bilag II og III til forordning (EF) nr. 1333/2008.
- (3) EU-listen og specifikationerne kan opdateres i overensstemmelse med den fælles procedure, jf. artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1331/2008, enten på Kommissionens initiativ eller som følge af en ansøgning.
- (4) Den 7. april 2011 blev der indgivet en ansøgning om tilladelse til at anvende magnesiumdihydrogendiphosphat som hævemiddel og surhedsregulerende middel i visse fødevarer kategorier. Ansøgningen er blevet forelagt for medlemsstaterne.
- (5) Phosphorsyre, phosphater, di-, tri- og polyphosphater (E 338-452) er godkendt til anvendelse i fint bagværk som hævemidler. Diphosphat (E 450), der er specificeret i

forordning (EF) nr. 231/2012, kan anvendes som alternativ til natriumaluminiumphosphat (E 541), hvorved aluminiumindholdet i forarbejdede fødevarer reduceres. De på nuværende tidspunkt specificerede diphosphater har en skrap eftersmag ("pyro-smag") og kan bidrage til det samlede natriumindhold i fødevarer.

- (6) Specifikationerne for magnesiumdihydrogendiphosphat bør fastsættes i bilaget til forordning (EF) nr. 231/2012, da stoffet kan anvendes som alternativ til andre diphosphater med det formål at reducere "pyro-smagen" og for at undgå, at natriumindholdet i fødevarer stiger. Af den grund bør anvendelsen af magnesiumdihydrogendiphosphat godkendes i kategorierne 6.2.1: Mel, kun til selvhævende mel, 6.5: Nudler, 6.6: Flydende dej (battere), 7.1: Brød, boller og rundstykker og 7.2: Finere bagværk. Magnesiumdihydrogendiphosphat bør tildeles nummer E 450 (ix).
- (7) Anvendelsen af lignende stoffer, der har det samme eller et højere magnesiumindhold sammenlignet med magnesiumdihydrogendiphosphat, mono- og dibasisk magnesiumsalte af orthophosphorsyre er allerede godkendt til anvendelse i samme fødevarer kategorier. Optagelsen af magnesiumdihydrogendiphosphat som alternativ til diphosphat i bilaget til forordning (EF) nr. 231/2012 og dets deraf følgende anvendelse i fødevarer vil ikke resultere i et stigende indtag af phosphor eller magnesium. Af den grund anses fastsættelsen af specifikationen og den særlige godkendelse af anvendelsen af magnesiumdihydrogendiphosphat (E 450 (ix)) som hævemiddel og surhedsregulerende middel ikke for at give anledning til sikkerhedsmæssige betænkeligheder.
- (8) I henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1331/2008 skal Kommissionen indhente en udtalelse fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet, inden den opdaterer EU-listen over fødevarerilsætningsstoffer i bilag II til forordning (EF) nr. 1333/2008, undtagen hvis den pågældende opdatering ikke kan få virkninger for menneskers sundhed. Eftersom optagelsen af magnesiumdihydrogendiphosphat i bilaget til forordning 231/2012 og godkendelsen af anvendelsen af magnesiumdihydrogendiphosphat (E 450 (ix)) som hævemiddel ikke anses for at give anledning til sikkerhedsmæssige betænkeligheder, er det ikke nødvendigt at indhente en udtalelse fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet.
- (9) Forordning (EF) nr. 1333/2008 og (EU) nr. 231/2012 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 1.

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 231/2012 af 9. marts 2012 om specifikationer for fødevarerilsætningsstoffer opført i bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 (EUT L 83 af 22.3.2012, s. 1).

- (10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

Artikel 2

Bilaget til forordning (EU) nr. 231/2012 ændres som angivet i bilag II til nærværende forordning.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II til forordning (EF) nr. 1333/2008 ændres som angivet i bilag I til nærværende forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

I bilag II til forordning (EF) nr. 1333/2008 foretages følgende ændringer:

1) Tabellen i punkt 5, litra l) i del C, affattes således:

»E-nummer	Navn
E 338	Phosphorsyre
E 339	Natriumphosphater
E 340	Kaliumphosphater
E 341	Calciumphosphater
E 343	Magnesiumphosphater
E 450	Diphosphater ⁽¹⁾
E451	Triphosphater
E 452	Polyphosphater

⁽¹⁾ E 450 (ix) er ikke medtaget»

2) I del E i bilag II til forordning (EF) nr. 1333/2008 foretages følgende ændringer:

a) I kategori 06.2.1 »Mel« indsættes følgende oplysninger efter E 338-452:

	»E 450 (ix)	Magnesiumdihydrogendiphosphat	15 000	(4)(81)	Kun til selvhævende mel
	(81) Det samlede antal phosphater må ikke overstige grænseværdien for E 338-452«				

b) I kategori 06.5 »Nudler« indsættes følgende oplysninger efter E 338-452:

	»E 450 (ix)	Magnesiumdihydrogendiphosphat	2 000	(4)(81)	
	(81) Det samlede antal phosphater må ikke overstige grænseværdien for E 338-452«				

c) I kategori 06.. »Flydende dej (battere)« indsættes følgende oplysninger efter E 338-452:

	»E 450 (ix)	Magnesiumdihydrogendiphosphat	12 000	(4)(81)	
	(81) Det samlede antal phosphater må ikke overstige grænseværdien for E 338-452«				

d) I kategori 07.1 »Brød, boller og rundstykker« indsættes følgende oplysninger efter E 338-452:

	»E 450 (ix)	Magnesiumdihydrogendiphosphat	15 000	(4)(81)	Kun pizzadej (frossen eller nedkølet) og »tortilla«
--	-------------	-------------------------------	--------	---------	---

e) I kategori 07.2 »Finere bagværk« indsættes følgende oplysninger efter E 338-452:

	»E 450 (ix)	Magnesiumdihydrogendiphosphat	15 000	(4)(81)	
	(81) Det samlede antal phosphater må ikke overstige grænseværdien for E 338-452«				

BILAG II

I bilaget til forordning (EU) nr. 231/2012 indsættes følgende oplysninger efter specifikationerne for fødevaretilsætningsstoffet E 450 (vii):

»E 450 (ix) MAGNESIUMDIHYDROGENDIPHOSPHAT

Synonymer	Magnesiumpyrophosphatsyre, monomagnesiumdihydrogenpyrophosphat, dimagnesiumphosphat, magnesiumpyrophosphat
Definitioner	Magnesiumdihydrogendiphosphat er surt magnesiumsalt af diphosphorsyre. Det fremstilles ved langsomt at tilsætte magnesiumhydroxid, i vandig dispersion, til phosphorsyre, indtil molforholdet mellem Mg og P er 1:2. Under reaktionsprocessen holdes temperaturen på under 60 °C. Der tilsættes ca. 0,1 % hydrogenperoxid til reaktionsblandingen, hvorefter opløsningen varmes og formales.
Einecs-nummer	244-016-8
Kemisk navn	Monomagnesiumdihydrogendiphosphat
Kemisk formel	MgH ₂ P ₂ O ₇
Molekylvægt	200,25
Indhold	P ₂ O ₅ -indhold ikke under 68,0 % og ikke over 70,5 % udtrykt som P ₂ O ₅ Mg-indhold ikke under 18,0 % og ikke over 20,5 % udtrykt som MgO
Beskrivelse	Hvide krystaller eller pulver
Identifikation	
Opløselighed	Tungt opløseligt i vand, praktisk taget uopløseligt i ethanol
Partikelstørrelse:	Den gennemsnitlige partikelstørrelse vil afvige mellem 10 og 50 µm
Renhed	
Glødetab	Ikke over 12 % (800 °C, 0,5 timer)
Fluorid	Ikke over 20 mg/kg (udtrykt som fluor)
Aluminium	Ikke over 50 mg/kg
Arsen	Ikke over 1 mg/kg
Cadmium	Ikke over 1 mg/kg
Bly	Ikke over 1 mg/kg«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 299/2014**af 24. marts 2014****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2014.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

Jerzy PLEWA

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	58,9
	TN	83,0
	TR	94,5
	ZZ	78,8
0707 00 05	MA	39,8
	TR	139,3
	ZZ	89,6
0709 93 10	MA	37,7
	TR	98,4
	ZZ	68,1
0805 10 20	EG	46,0
	IL	67,9
	MA	57,3
	TN	51,2
	TR	53,5
	ZZ	55,2
0805 50 10	TR	68,2
	ZZ	68,2
0808 10 80	AR	91,7
	BR	92,4
	CL	94,1
	CN	116,8
	MK	23,6
	US	187,9
	ZA	68,9
	ZZ	96,5
0808 30 90	AR	97,0
	CL	125,8
	TR	127,0
	ZA	92,0
	ZZ	110,5

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 300/2014

af 24. marts 2014

om ophævelse af suspensionen af indsendelse af ansøgninger om importlicenser for sukkerprodukter under visse toldkontingenter

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 891/2009 af 25. september 2009 om åbning og forvaltning af visse fællesskabstoldkontingenter for sukker ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Indsendelse af ansøgninger om importlicenser for ordrenummer 09.4321 blev suspenderet fra den 27. september 2013 ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 931/2013 af 26. september 2013 om tildelingskoefficienten for udstedelse af importlicenser, der er

ansøgt om fra den 8. til den 14. september 2013 for sukkerprodukter under visse toldkontingenter, og suspension af indsendelse af ansøgninger om sådanne licenser ⁽³⁾ i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 891/2009.

- (2) Efter meddelelserne om ikke udnyttede og/eller delvist udnyttede licenser findes der på ny disponible mængder for dette ordrenummer. Suspensionen af indsendelse af ansøgninger bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Den suspension, som er fastsat ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 931/2013 om indsendelse af ansøgninger om importlicenser for ordrenummer 09.4321 fra den 27. september 2013, ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2014.

På Kommissionens vegne
For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 254 af 26.9.2009, s. 82.

⁽³⁾ EUT L 255 af 27.9.2013, s. 11.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE

af 3. marts 2014

om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere våbenhandelstraktaten

(2014/165/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og artikel 207, stk. 3, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til Europa-Parlamentets godkendelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 11. marts 2013 bemyndigede Rådet Kommissionen til inden for rammerne af De Forenede Nationer at forhandle om de spørgsmål i våbenhandelstraktaten, der henhører under Unionens enekompetence.
- (2) Den 2. april 2013 vedtog De Forenede Nationers Generalforsamling teksten til våbenhandelstraktaten. Generalforsamlingen anmodede også generalsekretæren om i sin egenskab af depositar for våbenhandelstraktaten at åbne den for undertegnelse den 3. juni 2013 og opfordrede alle stater til at overveje at undertegne den og derefter i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige procedurer at blive parter i våbenhandelstraktaten hurtigst muligt.
- (3) Formålet med våbenhandelstraktaten er at fastsætte de højest mulige fælles internationale standarder for regulering eller forbedring af reguleringen af den internationale handel med konventionelle våben, at forebygge og udrydde ulovlig handel med konventionelle våben og at forebygge ulovlig anvendelse heraf. Medlemsstaterne gav udtryk for tilfredshed med resultatet af forhandlingerne og deres vilje til hurtigst muligt at undertegne og ratificere våbenhandelstraktaten.
- (4) Nogle af våbenhandelstraktatens bestemmelser vedrører emner, der falder ind under Unionens enekompetence,

fordi de er omfattet af den fælles handelspolitik eller berører det indre markeds regler for overførsel af konventionelle våben og sprængstoffer.

- (5) Den Europæiske Union kan ikke undertegne og ratificere våbenhandelstraktaten, da kun stater kan være part i denne.
- (6) Den 27. maj 2013 vedtog Rådet afgørelse 2013/269/FUSP om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at undertegne våbenhandelstraktaten ⁽¹⁾.
- (7) Derfor bør Rådet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår de spørgsmål, der henhører under Unionens enekompetence, bemyndige medlemsstaterne til at ratificere våbenhandelstraktaten i Unionens interesse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

For så vidt angår de spørgsmål, der henhører under Unionens enekompetence, bemyndiges medlemsstaterne herved til at ratificere våbenhandelstraktaten i Unionens interesse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 2014.

På Rådets vegne
I. MICHELAKIS
Formand

⁽¹⁾ EUT L 155 af 7.6.2013, s. 9.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 21. marts 2014

om ændring af beslutning 2005/381/EF om indførelse af et spørgeskema til rapportering om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF

(meddelt under nummer C(2014) 1726)

(EØS-relevant tekst)

(2014/166/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF⁽¹⁾, særlig artikel 21, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 21, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF forelægger medlemsstaterne hvert år Kommissionen en rapport om anvendelsen af det pågældende direktiv. Siden vedtagelsen er direktiv 2003/87/EF blevet grundlæggende ændret, og Kommissionen har vedtaget en række lovgivningsinstrumenter til gennemførelse heraf.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF⁽²⁾ og direktiv 2009/29/EF⁽³⁾ ændrede direktiv 2003/87/EF med henblik på at inddrage luftfartsaktiviteter i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i

EU og med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i EU. Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012⁽⁴⁾ fastlagde regler for overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og aktivitetsdata, mens Kommissionens forordning (EU) nr. 600/2012⁽⁵⁾ fastlagde regler for verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om tonkilometer og akkreditering af verifikatorer.

- (3) Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013⁽⁶⁾ fastlagde endvidere generelle bestemmelser for og krav til drift og vedligeholdelse af EU-registret, og Kommissionens afgørelse 2011/278/EU⁽⁷⁾ fastlagde midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i direktiv 2003/87/EF.

- (4) Kommissionens beslutning 2005/381/EF⁽⁸⁾ indførte et spørgeskema, som medlemsstaterne kunne bruge til

⁽¹⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfartsaktiviteter i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet (EUT L 8 af 13.1.2009, s. 3).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 63).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 181 af 12.7.2012, s. 30).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 600/2012 af 21. juni 2012 om verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om tonkilometer og akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 181 af 12.7.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013 af 2. maj 2013 om oprettelse af et EU-register i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF og nr. 406/2009/EF, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 920/2010 og (EU) nr. 1193/2011 (EUT L 122 af 3.5.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130 af 17.5.2011, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens beslutning 2005/381/EF af 4. maj 2005 om indførelse af et spørgeskema til rapportering om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 43).

udarbejdelse af årsrapporterne om gennemførelsen af direktiv 2003/87/EF. Kommissionens beslutning 2006/803/EF⁽¹⁾ ændrede dette spørgeskema i lyset af de erfaringer, som medlemsstaterne og Kommissionen havde opnået ved anvendelsen af spørgeskemaet.

- (5) Anvendelsen af direktiv 2003/87/EF som ændret og de lovgivningsinstrumenter, som Kommissionen har vedtaget, samt yderligere erfaring, som medlemsstaterne og Kommissionen har opnået ved anvendelsen af spørgeskemaet, har vist, at det er nødvendigt at styrke synergiene og sammenhængen mellem de indberettede oplysninger.
- (6) De rapporteringskrav, der er fastsat i det pågældende spørgeskema, bør ændres i overensstemmelse med de nævnte lovgivningsinstrumenter og bør forbedres yderligere på en harmoniseret måde for at effektivisere rapporteringsprocessen og kvaliteten af de oplysninger, som medlemsstaterne indberetter.
- (7) Bilaget til beslutning 2005/381/EU bør derfor ændres.

- (8) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Klimaændringer, der blev nedsat ved artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2013/525/EF⁽²⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 2005/381/EU erstattes af teksten i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2014.

På Kommissionens vegne
Connie HEDEGAARD
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2006/803/EF af 23. november 2006 om ændring af Kommissionens beslutning 2005/381/EF om indførelse af et spørgeskema til rapportering om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 329 af 25.11.2006, s. 38).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

BILAG

»BILAG

SPØRGESKEMA OM GENNEMFØRELSEN AF DIREKTIV 2003/87/EF

1. Oplysninger om den institution, der forelægger rapporten

Organisationens navn og afdeling:

Kontaktpersonens navn:

Kontaktpersonens officielle titel:

Adresse:

Internationalt telefonnummer:

E-mail:

2. Ansvarlige myndigheder under ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner (EU ETS) og koordinering mellem myndigheder

Spørgsmål i dette afsnit skal besvares i den rapport, som skal foreligge inden den 30. juni 2014; i de efterfølgende rapporter anføres de ændringer, der måtte have været i rapporteringsperioden.

2.1. I tabellen nedenfor angives navn, forkortelse og kontaktoplysninger for de kompetente myndigheder, der deltager i gennemførelsen af EU ETS for anlæg og luftfartsaktiviteter i Deres medlemsstat. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Navn	Forkortelse	Kontaktoplysninger ⁽¹⁾

I tabellen nedenfor angives navn, forkortelse og kontaktoplysninger for det nationale akkrediteringsorgan, der er udpeget i henhold til artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ⁽²⁾.

Navn	Forkortelse	Kontaktoplysninger ⁽¹⁾

Er der etableret et nationalt certificeringsorgan, som skal certificere verifikatorer, i henhold til artikel 54, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) nr. 600/2012 ⁽³⁾? Ja/Nej

Hvis ja, angives navn, forkortelse og kontaktoplysninger for det nationale certificeringsorgan i tabellen nedenfor.

Navn	Forkortelse	Kontaktoplysninger ⁽¹⁾

I tabellen nedenfor angives navn, forkortelse og kontaktoplysninger for registeradministratoren i Deres medlemsstat.

Navn	Forkortelse	Kontaktoplysninger ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Angiv telefonnummer, e-mailadresse og webadresse.

⁽²⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.

⁽³⁾ EUT L 181 af 12.7.2012, s. 1.

- 2.2. I tabellen nedenfor angives, hvilken kompetent myndighed der er ansvarlig for de følgende opgaver, ved hjælp af deres forkortelse. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Hvis et felt i tabellen nedenfor er gråt, er opgaven ikke relevant for enten luftfartsaktiviteter eller anlæg.

Kompetent myndighed med ansvar for:	Anlæg	Luftfartsaktiviteter
Udstedelse af tilladelser		
Gratis tildeling til stationære anlæg i henhold til artikel 10a i direktiv 2003/87/EF		
Gratis tildeling i henhold til artikel 3e og 3f i direktiv 2003/87/EF		
Aktiviteter vedrørende auktion (kvoteudbyderen nævnt i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010) (EUT L 302 af 18.11.2010, s. 1).		
Finansielle foranstaltninger med hensyn til indirekte CO ₂ -lækage		
Kvotestedelse		
Godkendelse af overvågningsplanen og væsentlige ændringer af overvågningsplanen		
Modtagelse og vurdering af verificerede emissionsrapporter og verifikationsrapporter		
Konservativ estimering af emissioner i henhold til artikel 70 i Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 (EUT L 181 af 12.7.2012, s. 30).		
Godkendelse af forbedringsrapporter i henhold til artikel 69 i forordning (EU) nr. 601/2012		
Godkendelse af driftslederens ansøgning om at give afkald på en verifikators anlægsbesøg i henhold til artikel 31, stk. 1, i forordning (EU) nr. 600/2012		
Inspektion og håndhævelse		
Oplysninger til offentligheden		
Administration af ensidig medtagelse af aktiviteter og gasser i henhold til artikel 24 i direktiv 2003/87/EF ⁽¹⁾		
Administration af anlæg undtaget i henhold til artikel 27 i direktiv 2003/87/EF ⁽²⁾		
Andet (anfør nærmere):		

⁽¹⁾ Dette felt udfyldes kun, hvis medlemsstaten har medtaget aktiviteter eller gasser i henhold til artikel 24 i direktiv 2003/87/EF.

⁽²⁾ Dette felt udfyldes kun, hvis medlemsstaten har undtaget anlæg i henhold til artikel 27 i direktiv 2003/87/EF.

- 2.3. Hvis mere end én kompetent myndighed er udpeget i Deres medlemsstat i henhold til artikel 18 i direktiv 2003/87/EF, hvilken kompetent myndighed er så det kontaktpunkt, der henvises til i artikel 69, stk. 2, i forordning (EU) nr. 600/2012? Besvar ved at angive den pågældende forkortelse i tabellen nedenfor.

Navn på den kompetente myndighed, der er det kontaktpunkt, der henvises til i artikel 69, stk. 2, i forordning (EU) nr. 600/2012	Forkortelse

Hvis mere end én kompetent myndighed er udpeget i Deres medlemsstat til at udføre de aktiviteter, der er nævnt i forordning (EU) nr. 601/2012, hvilke foranstaltninger er der så truffet for at koordinere disse kompetente myndigheds arbejde i henhold til artikel 10 i forordning (EU) nr. 601/2012? Anfør svaret i tabellen nedenfor. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Koordinering af aktiviteter med hensyn til artikel 10 i forordning (EU) nr. 601/2012	Ja/Nej	Bemærkninger
Skal en central kompetent myndighed i henhold til national lovgivning revidere og give bindende instrukser for overvågningsplaner og meddelelser om ændringer af overvågningsplaner eller emissionsrapporter?		
Styrer en central kompetent myndighed lokale og/eller regionale kompetente myndigheder ved at give bindende instrukser og vejledning?		
Reviderer en central kompetent myndighed overvågningsplaner, meddelelser og emissionsrapporter og rådgiver herom på et frivilligt grundlag?		
Afholdes der regelmæssigt arbejdsgrupper eller møder med de kompetente myndigheder?		
Tilrettelægges der fælles uddannelse for alle kompetente myndigheder for at sikre ensartet gennemførelse af kravene?		
Anvendes der IT-systemer eller -værktøjer til at sikre fælles tilgange til spørgsmål vedrørende overvågning og rapportering?		
Er der nedsat en koordineringsgruppe med personale fra den kompetente myndighed, som drøfter spørgsmål vedrørende overvågning og rapportering og udvikler fælles tilgange?		

Er der andre koordineringsaktiviteter? Hvis ja, angiv hvilke:

- 2.4. Hvilken effektiv udveksling af information og hvilket effektivt samarbejde er der etableret i henhold til artikel 69, stk. 1, i forordning (EU) nr. 600/2012 mellem det nationale akkrediteringsorgan (eller den nationale certificeringsmyndighed) og den kompetente myndighed i Deres medlemsstat? Anfør svaret i tabellen nedenfor. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Koordinering af aktiviteter med hensyn til artikel 69, stk. 1, i forordning (EU) nr. 600/2012	Ja/Nej	Bemærkninger
Afholdes der regelmæssige møder mellem det nationale akkrediteringsorgan/den nationale certificeringsmyndighed (hvis relevant) og den kompetente myndighed med ansvar for koordineringen?		
Er der etableret en arbejdsgruppe, hvor det nationale akkrediteringsorgan/den nationale certificeringsmyndighed (hvis relevant), den kompetente myndighed og verifikatorer drøfter spørgsmål vedrørende akkreditering og verifikation?		
Kan den kompetente myndighed ledsage det nationale akkrediteringsorgan under akkrediteringsaktiviteter som observatør?		

Er der andre koordineringsaktiviteter? Hvis ja, angiv hvilke:

3. Omfang af aktiviteter, anlæg og luftfartøjsoperatører

Andet delspørgsmål i spørgsmål 3.1 og andet og tredje delspørgsmål i spørgsmål 3.2 i dette afsnit skal besvares i den rapport, som skal foreligge inden den 30. juni 2014; i de efterfølgende rapporter anføres de ændringer, der måtte have været i rapporteringsperioden.

3.A. Anlæg

- 3.1. Hvor mange anlæg udfører aktiviteter og udleder drivhusgasemissioner anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF? Hvor mange af disse anlæg er kategori A-, B- og C-anlæg som omhandlet i artikel 19, stk. 2, i forordning (EU) nr. 601/2012? Hvor mange af disse anlæg er anlæg med små emissionsmængder som omhandlet i artikel 47, stk. 2, i forordning (EU) nr. 601/2012? Anfør svaret i tabellen nedenfor.

Anlæg	Antal
Anlæg med små emissionsmængder	
Kategori A-anlæg	
Kategori B-anlæg	
Kategori C-anlæg	
Antal anlæg i alt	

For hvilke bilag I-aktiviteter har Deres medlemsstat udstedt tilladelser i medfør af direktiv 2003/87/EF? Anfør svaret i tabellen nedenfor.

Bilag I-aktivitet	Ja/Nej
Forbrændingsaktiviteter som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Raffinering af mineralolie	
Produktion af koks	
Ristning eller sintring, herunder pelletering, af malm (herunder svovlholdigt malm)	
Produktion af støbejern eller stål som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Produktion eller forarbejdning af jernholdigt metal som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Produktion af primær aluminium	
Produktion af sekundær aluminium som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Produktion eller forarbejdning af ikkejernholdigt metal som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Produktion af cementklinker i roterovn som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Produktion af kalk eller kalcinering af dolomit eller magnesit som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Fremstilling af glas som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Fremstilling af keramiske produkter som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Fremstilling af mineraluldsisoleringsmateriale ved hjælp af glas, sten eller slagge som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	

Bilag I-aktivitet	Ja/Nej
Tørring eller brænding af gips eller fremstilling af gipsplader og andre gipsprodukter som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Produktion af papirmasse som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Produktion af papir eller karton som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Produktion af kønrøg (carbon black) som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Produktion af salpetersyre	
Produktion af adipinsyre	
Produktion af glyoxal og glyoxylsyre	
Produktion af ammoniak	
Produktion af organiske massekemikalier som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Produktion af brint (H ₂) og syntesegas som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Produktion af natriumkarbonat (Na ₂ CO ₃) og natriumhydrogencarbonat (NaHCO ₃) som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Opsamling af drivhusgasser fra anlæg som anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF	
Transport af drivhusgasser gennem rørledninger med henblik på geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114)	
Geologisk lagring af drivhusgasser i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	

3.2. Er anlæg undtaget i henhold til artikel 27 i direktiv 2003/87/EF? Ja/Nej

Hvis ja, skal tabellen nedenfor udfyldes, og spørgsmålene besvares.

Primær bilag I-aktivitet	Samlede emissioner fra anlæg undtaget i henhold til artikel 27 i direktiv 2003/87/EF	Antal anlæg, der har overskredet tærsklen på 25 000 ton CO _{2(e)} og skal indtræde i EU ETS igen

Hvilke verifikationsforanstaltninger er der gennemført i henhold til artikel 27 i direktiv 2003/87/EF? Angiv nedenfor.

Er der fastlagt forenklede overvågnings-, rapporterings- og verifikationskrav for anlæg, hvis årlige verificerede emissioner i perioden 2008-2010 er under 5 000 ton CO_{2(e)} om året? Ja/Nej

---

Hvis ja, angives de gældende forenklede krav nedenfor.

3.B. Luftfartøjsoperatører

- 3.3. Hvor mange luftfartøjsoperatører udfører aktiviteter anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, som De er ansvarlig for som administrerende medlemsstat, og har indgivet en overvågningsplan? Hvor mange af disse luftfartøjsoperatører er kommercielle luftfartøjsoperatører og ikkekommercielle luftfartøjsoperatører? Hvor mange af det samlede antal luftfartøjsoperatører er luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder som omhandlet i artikel 54, stk. 1, i forordning (EU) nr. 601/2012? Anfør svaret i tabellen nedenfor.

Luftfartøjsoperatørtype	Antal
Kommercielle luftfartøjsoperatører	
Ikkekommercielle luftfartøjsoperatører	
Samlet antal luftfartøjsoperatører	
Luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder	

Har De kendskab til yderligere luftfartøjsoperatører, som De er ansvarlig for som administrerende medlemsstat, der burde have indgivet en overvågningsplan og overholdt andre krav i henhold til direktiv 2003/87/EF? Ja/Nej

Hvis ja, angives antallet af luftfartøjsoperatører i tabellen nedenfor.

Samlet antal yderligere luftfartøjsoperatører, der burde have overholdt EU ETS-kravene	
--	--

Hvis De har bemærkninger til antallet af disse yderligere luftfartøjsoperatører, anføres de nedenfor.

4. Udstedelse af tilladelse til anlæg

Spørgsmål 4.1 og den første del af spørgsmål 4.2 skal besvares i den rapport, som skal foreligge inden den 30. juni 2014; i de efterfølgende rapporter anføres de ændringer, der måtte have været i rapporteringsperioden.

- 4.1. Er kravene i artikel 5, 6 og 7 i direktiv 2003/87/EF indarbejdet i procedurerne som krævet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU ⁽¹⁾? Ja/Nej

Hvis ja, angives det, hvordan kravene er indarbejdet, i tabellen nedenfor. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Indarbejdelse af drivhusgasemissionstilladelse og tilladelse i henhold til direktivet om industrielle emissioner (IE)	Ja/Nej	Bemærkninger
Er drivhusgasemissionstilladelsen en del af IE-tilladelsen?		
Er de tilladelsesprocedurer, der er fastlagt i IE-direktivet og drivhusgasemissionstilladelsen, indarbejdet?		
Udføres godkendelsen af overvågningsplaner og vurderingen af emissionsrapporter af IE-regulatorer?		
Udføres inspektionen af EU ETS-aktiviteter af IE-regulatorer som omhandlet i direktivet om industrielle emissioner?		

Sker indarbejdelsen på en anden måde? Hvis ja, angiv hvordan:

⁽¹⁾ EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17.

Hvis nej, angives det i tabellen nedenfor, hvordan betingelserne og procedurerne for udstedelse af drivhusgasemissionstilladelser og IE-tilladelser koordineres. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Koordinering af betingelser og procedurer for udstedelse af drivhusgasemissionstilladelser og IE-tilladelser	Ja/Nej	Bemærkninger
IE-regulatorer kontrollerer, om en drivhusgasemissionstilladelse er gældende og nødvendig, og underretter den kompetente myndighed, der er ansvarlig for aktiviteter under EU ETS		
Lovgivningen til gennemførelse af IE-direktivet omfatter ikke tærskelværdier for emission eller koncentration af CO ₂		
IE-regulatorer giver bindende instrukser til den kompetente myndighed, der er ansvarlig for emissionshandel, under tilladelsesproceduren		
IE-regulatorer giver frivilligt ikkebindende instrukser til den kompetente myndighed, der er ansvarlig for emissionshandel, under tilladelsesproceduren		

Sker koordineringen på en anden måde? Hvis ja, angiv hvordan:

- 4.2. Hvornår skal tilladelsen i henhold til den nationale lovgivning ajourføres i overensstemmelse med artikel 6 og 7 i direktiv 2003/87/EF? Angiv yderligere detaljer om den nationale lovgivnings bestemmelser i tabellen nedenfor. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Kategori af ændringer	Detaljer om den nationale lovgivnings bestemmelser
Hvornår kan tilladelser inddrages af den kompetente myndighed?	
Udløber en tilladelse i henhold til den nationale lovgivning? Hvis ja, under hvilke omstændigheder?	
Hvornår ændres en tilladelse som følge af øget kapacitet?	
Hvornår ændres en tilladelse som følge af nedsat kapacitet?	
Hvornår ændres en tilladelse som følge af ændringer i overvågningsplanen?	
Ajourføres tilladelser på andre måder? Hvis ja, anføres der nærmere detaljer:	

Hvor mange tilladelser blev der i alt ajourført i løbet af rapporteringsperioden? Angiv det samlede antal ajourførte tilladelser, som den kompetente myndighed har kendskab til, i tabellen nedenfor.

Samlet antal tilladelser, der blev ajourført i løbet af rapporteringsperioden	
---	--

5. Anvendelse af retningslinjerne for overvågning og rapportering

5.A. Generelt

Spørgsmål 5.1, 5.2, 5.3 og 5.4 skal besvares i den rapport, som skal foreligge inden den 30. juni 2014; i de efterfølgende rapporter anføres de ændringer, der måtte have været i rapporteringsperioden.

- 5.1. Er der gennemført yderligere national lovgivning for at støtte anvendelsen af forordning (EU) nr. 601/2012? Ja/Nej

Hvis ja, angives de områder, der er gennemført yderligere national lovgivning for, nedenfor.

--

Er der udarbejdet yderligere nationale retningslinjer for anvendelsen af s forordning (EU) nr. 601/2012? Ja/Nej

Hvis ja, angives de områder, der er udarbejdet yderligere nationale retningslinjer for, nedenfor.

- 5.2. Hvilke foranstaltninger er der iværksat for at supplere de rapporteringskrav, der følger af andre eksisterende rapporteringsordninger, f.eks. opgørelser af drivhusgasser og EPRT-rapportering? Angiv nedenfor.

- 5.3. Har medlemsstaten udviklet tilpassede elektroniske skabeloner eller særlige filformater for overvågningsplaner, emissionsrapporter, verifikationsrapporter og/eller forbedringsrapporter? Ja/Nej

Hvis ja, udfyldes tabellerne nedenfor.

	Medlemsstatsspecifik skabelon eller medlemsstatsspecifikt filformat ⁽¹⁾	Hvilke elementer i skabelonen eller det særlige filformat er specifikke for medlemsstaten ⁽²⁾ ?
Overvågningsplan for anlæg		
Emissionsrapport for anlæg		
Verifikationsrapport for anlæg		
Forbedringsrapport for anlæg		

⁽¹⁾ Vælg medlemsstatsspecifik skabelon eller medlemsstatsspecifikt filformat.

⁽²⁾ Sammenlignet med kravene i den skabelon og de specifikke filformater, som Kommissionen har offentliggjort.

	Medlemsstatsspecifik skabelon eller medlemsstatsspecifikt filformat ⁽¹⁾	Hvilke elementer i skabelonen eller det særlige filformat er specifikke for medlemsstaten ⁽²⁾ ?
Overvågningsplan for luftfartøjsoperatører		
Emissionsrapport for luftfartøjsoperatører		
Verifikationsrapport for luftfartøjsoperatører		
Forbedringsrapport for luftfartøjsoperatører		

⁽¹⁾ Vælg medlemsstatsspecifik skabelon eller medlemsstatsspecifikt filformat.

⁽²⁾ Sammenlignet med kravene i den skabelon og de specifikke filformater, som Kommissionen har offentliggjort.

Hvilke foranstaltninger er der gennemført for at overholde kravene i artikel 74, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 601/2012? Angiv nedenfor.

- 5.4. Er der udviklet et automatisk system til elektronisk dataudveksling mellem driftsledere eller luftfartøjsoperatører og den kompetente myndighed og andre parter? Ja/Nej

Hvis ja, angives de bestemmelser, der er indført for at overholde kravene i artikel 75, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 601/2012.

5.B. **Anlæg**

Spørgsmål 5.7 og 5.9, andet delspørgsmål i spørgsmål 5.17 samt spørgsmål 5.19 og 5.20 skal besvares i den rapport, som skal foreligge inden den 30. juni 2014; i de efterfølgende rapporter anføres de ændringer, der måtte have været i rapporteringsperioden.

- 5.5. I tabellen nedenfor angives for de anførte brændsler det samlede brændselsforbrug og de samlede årlige emissioner baseret på data rapporteret i driftslederens emissionsrapporter for rapporteringsåret.

Beskrivelse af brændselstype	Samlet brændselsforbrug (TJ)	Samlede årlige emissioner (t CO ₂)
Stenkul		
Brunkul og bituminøst kul		
Tørv		
Koks		
Naturgas		
Koksværksgas		
Højovngas		
Raffinaderigas og andre procesgasser		
Brændselsolie		
Flydende gas		
Jordoliekok		
Andet fossilt brændsel ⁽¹⁾		

⁽¹⁾ Bemærk, at dette spørgsmål ikke omfatter biomasse (herunder ikkebæredygtige biobrændsler og flydende biobrændsler). Information om biomasse, biobrændsler og flydende biobrændsler er omfattet af spørgsmål 5.17.

- 5.6. I tabellen nedenfor angives de samlede emissioner for hver rapporteret kategori i henhold til IPCC's fælles rapporteringsformat (CRF) baseret på de data, der er anført i driftslederens emissionsrapporter i overensstemmelse med artikel 73 i forordning (EU) nr. 601/2012.

CRF-kategori 1 (energi)	CRF-kategori 2 (procesemissioner)	Samlede emissioner (t CO _{2(e)})	Samlede forbrændings- emissioner (t CO _{2(e)})	Samlede procesemis- sioner (t CO _{2(e)})

5.7. I tabellen nedenfor angives:

- det antal anlæg, som den kompetente myndighed har godkendt litteraturværdier som nævnt i artikel 31, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 601/2012 for
- værdien, brændselstypen og beregningsfaktoren samt kilden til og begrundelsen for disse litteraturværdier
- det antal anlæg, som den kompetente myndighed har godkendt type I-standardværdier som nævnt i artikel 31, stk. 1, litra d) og e), i forordning (EU) nr. 601/2012 for
- værdien, brændsels- eller materialetypen og beregningsfaktoren samt kilden til og begrundelsen for disse type I-værdier.

Værditype ⁽¹⁾	Brændsels- eller materialetype	Beregningsfaktor ⁽²⁾	Værdi anvendt i praksis	Kilde til værdien og begrundelse herfor	Antal anlæg, som den kompetente myndighed har godkendt værdien for
--------------------------	--------------------------------	---------------------------------	-------------------------	---	--

⁽¹⁾ Vælg under værditype: den litteraturværdi, der er aftalt med den kompetente myndighed, eller type I-standardværdi. Litteraturværdier omhandlet i artikel 31, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 601/2012 vedrører beregningsfaktorer for brændselstyper.

⁽²⁾ Vælg under beregningsfaktor: nedre brændværdi, emissionsfaktor, oxidationsfaktor, omregningsfaktor, kulstofindhold eller biomassefraktion.

Hvor mange af type I-standardværdierne er værdier anført i bilag VI til forordning (EU) nr. 601/2012 som omhandlet i artikel 31, stk. 1, litra a), i den nævnte forordning?

Samlet antal type I-standardværdier, der er værdier som omhandlet i artikel 31, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 601/2012	
--	--

5.8. Er der udarbejdet prøveudtagningsplaner i alle de tilfælde, der kræves i henhold til artikel 33 i forordning (EU) nr. 601/2012? Ja/Nej

Hvis nej, angives de tilfælde, der ikke er udarbejdet en prøveudtagningsplan for, og begrundelsen herfor.

Har De kendskab til særlige problemer eller spørgsmål vedrørende prøveudtagningsplaner udarbejdet af driftsledere? Ja/Nej

Hvis ja, angives problemer eller spørgsmål, der er opstået, nedenfor.

5.9. I tabellen nedenfor angives det antal anlæg, som den kompetente myndighed har givet driftslederen tilladelse til at benytte en anden hyppighed end angivet i artikel 35, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 601/2012, og det bekræftes, at prøveudtagningsplanen i disse tilfælde er fuldt dokumenteret og overholdes.

Betegnelse for brændsel eller materiale	Antal anlæg, som den kompetente myndighed har givet tilladelse til en anden hyppighed for	Antal større kildestrømme, som en anden hyppighed anvendes for	Er prøveudtagningsplanen fuldt dokumenteret, og overholdes den? Ja/Nej. Hvis nej, angives årsagen

5.10. Hvis de højeste metodetrin for større kildestrømme for kategori C-anlæg omhandlet i artikel 19, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 601/2012 ikke anvendes, angives de berørte kildestrømme, det berørte overvågningsparameter, det højeste trin, der kræves i henhold til forordning (EU) nr. 601/2012, og det anvendte trin for hvert anlæg, hvor denne situation er opstået.

Identifikationskode for anlæg ⁽¹⁾	Berørt kildestrøm i den beregningsbaserede metode	Berørt emissionskilde i den målingsbaserede metode	Berørt overvågningsparameter ⁽²⁾	Højeste trin i henhold til forordning (EU) nr. 601/2012	Trin anvendt i praksis

⁽¹⁾ Identifikationskode for anlæg anerkendt i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 389/2013.

⁽²⁾ Under det berørte overvågningsparameter vælges følgende: mængde af brændsel, mængde af materiale, nedre brændværdi, emissionsfaktor, foreløbig emissionsfaktor, oxidationsfaktor, omregningsfaktor, kulstofindhold, biomassefraktion eller, hvis den målingsbaserede metode anvendes, det årlige gennemsnit af timeemissioner i kg/t fra emissionskilden.

5.11. I tabellen nedenfor angives antallet af kategori B-anlæg omhandlet i artikel 19, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 601/2012, som ikke anvender det højeste trin for alle større kildestrømme og alle større emissionskilder ⁽¹⁾ i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 601/2012.

Overvågningsmetode ⁽¹⁾	Primær bilag I-aktivitet	Antal berørte anlæg

⁽¹⁾ Vælg: beregningsbaseret metode eller målingsbaseret metode.

5.12. Har anlæg i Deres medlemsstat anvendt den alternative metode i henhold til artikel 22 i forordning (EU) nr. 601/2012? Ja/Nej

Hvis ja, udfyldes tabellen nedenfor.

Identifikationskode for anlæg ⁽¹⁾	Årsag til anvendelse af den alternative metode ⁽²⁾	Parameter, for hvilket ikke mindst trin 1 blev nået ⁽³⁾	Anslåede emissioner berørt af dette parameter

⁽¹⁾ Identifikationskode for anlæg anerkendt i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 389/2013.

⁽²⁾ Vælg:

- anvendelse af trin 1 er teknisk umulig eller medfører urimelige omkostninger for en større kildestrøm
- anvendelse af trin 1 er teknisk umulig eller medfører urimelige omkostninger for en mindre kildestrøm
- anvendelse af trin 1 er teknisk umulig eller medfører urimelige omkostninger for mere end én større eller mindre kildestrøm, eller
- anvendelse af trin 1 i den målingsbaserede metode er teknisk umulig eller medfører urimelige omkostninger som omhandlet i artikel 22 i forordning (EU) nr. 601/2012.

⁽³⁾ Vælg: mængde af brændsel, mængde af materiale, nedre brændværdi, emissionsfaktor, foreløbig emissionsfaktor, oxidationsfaktor, omregningsfaktor, kulstofindhold, biomassefraktion eller, hvis den målingsbaserede metode anvendes, det årlige gennemsnit af timeemissioner i kg/t fra emissionskilden.

5.13. Angiv i tabellen nedenfor det antal kategori A-, B- og C-anlæg, som skulle fremlægge og faktisk fremlagde en forbedringsrapport i henhold til artikel 69 i forordning (EU) nr. 601/2012. Oplysningerne i tabellen nedenfor vedrører den foregående rapporteringsperiode.

Anlægskategori	Primær bilag I-aktivitet	Type af forbedringsrapport ⁽¹⁾	Antal anlæg, der skulle fremlægge en forbedringsrapport	Antal anlæg, der i praksis fremlagde en forbedringsrapport

⁽¹⁾ Vælg: forbedringsrapport i henhold til artikel 69, stk. 1, forbedringsrapport i henhold til artikel 69, stk. 3, eller forbedringsrapport i henhold til artikel 69, stk. 4.

5.14. Er indeholdt CO₂ i henhold til artikel 48 eller CO₂ i henhold til artikel 49 i forordning (EU) nr. 601/2012 blevet overført i Deres medlemsstat? Ja/Nej

Hvis ja, udfyldes tabellen nedenfor.

⁽¹⁾ Emissionskilder, der udleder mere end 5 000 ton CO_{2(e)} årligt eller bidrager med mere end 10 % af den samlede årlige emissionsmængde for anlægget, hvilket tal end måtte være højest i absolut emission.

Identifikationskode ⁽¹⁾ for det anlæg, der overfører indeholdt CO ₂ eller CO ₂ i henhold til artikel 49	Overførselstype: ⁽²⁾	Identifikationskode for anlæg ⁽³⁾	Overført CO ₂ ⁽⁴⁾ (t CO ₂)	Modtagne emissioner af indeholdt CO ₂ (t CO ₂)	Modtageranlæggets type i tilfælde af overførsel af CO ₂ (artikel 49) ⁽⁵⁾	Tilladelsesnummer for lagringslokalitet (tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF)

⁽¹⁾ Identifikationskode for anlæg anerkendt i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 389/2013.

⁽²⁾ Vælg: overførsel af indeholdt CO₂ (artikel 48) eller overførsel af CO₂ (artikel 49).

⁽³⁾ Angiv enten identifikationskoden for det anlæg, der modtager indeholdt CO₂, eller identifikationskoden for det anlæg, der modtager CO₂ i henhold til artikel 49.

⁽⁴⁾ Angiv mængden af indeholdt CO₂ eller CO₂ overført i henhold til artikel 49.

⁽⁵⁾ Vælg:

— opsamling af drivhusgasser fra anlæg omfattet af direktiv 2003/87/EF med henblik på transport og geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF

— transport af drivhusgasser gennem rørledninger med henblik på geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF

— geologisk lagring af drivhusgasser i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF.

5.15. Forventes der innovative teknologier ud over dem, der er tilladt i henhold til artikel 49 i forordning (EU) nr. 601/2012, som kan anvendes til permanent lagring, og som De vil gøre Kommissionen opmærksom på som følge af deres relevans for fremtidige ændringer af forordning (EU) nr. 601/2012?

5.16. Har anlæg i Deres medlemsstat anvendt det kontinuerlige emissionsmålingssystem i henhold til artikel 40 i forordning (EU) nr. 601/2012? Ja/Nej

Hvis ja, angives i tabellen nedenfor de samlede emissioner fra hvert anlæg, de emissioner, der er omfattet af kontinuerlig emissionsmåling, og om den målte gas indeholder biomasse-CO₂.

Identifikationskode ⁽¹⁾ for anlæg, der udleder CO ₂	Identifikationskode ⁽²⁾ for anlæg, der udleder N ₂ O	Årlige emissioner i alt (t CO _{2(e)})	Emissioner omfattet af kontinuerlig emissionsmåling (t CO _{2(e)})	Indeholder den målte røggas biomasse? Ja/Nej

⁽¹⁾ Identifikationskode for anlæg anerkendt i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 389/2013.

⁽²⁾ Vælg: overførsel af indeholdt CO₂ (artikel 48) eller overførsel af CO₂ (artikel 49).

5.17. I tabellen nedenfor angives følgende for hver primær aktivitet anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF:

— antallet af kategori A-, B- og C-anlæg, der bruger biomasse

— de samlede emissioner fra biomasse, der er tildelt emissionsfaktoren nul, dvs. hvor bæredygtighedskriterier ikke finder anvendelse, eller hvor bæredygtighedskriterierne overholdes

— de samlede emissioner fra biomasse, der ikke er tildelt emissionsfaktoren nul, dvs. hvor bæredygtighedskriterier finder anvendelse, men hvor bæredygtighedskriterierne ikke overholdes

— energiindholdet i den biomasse, der er tildelt emissionsfaktoren nul, og

— energiindholdet i den biomasse, der ikke er tildelt emissionsfaktoren nul.

Primær bilag I-aktivitet	Anlægskategori	Emissioner fra biomasse, for hvilke bæredygtighedskriterier finder anvendelse og overholdes, og emissioner fra biomasse, for hvilke bæredygtighedskriterier ikke finder anvendelse (t CO _{2(e)})	Emissioner fra biomasse, for hvilke bæredygtighedskriterier finder anvendelse, men ikke overholdes (t CO _{2(e)})	Energiindhold i biomasse, der er tildelt emissionsfaktoren nul (TJ)	Energiindhold i biomasse, der ikke er tildelt emissionsfaktoren nul (TJ)

Hvilken metode til at påvise overensstemmelse med bæredygtighedskriterier anvendes generelt i Deres medlemsstat? Beskriv hovedelementerne, hvis et nationalt system bruges til at påvise denne overensstemmelse, nedenfor.

- 5.18. Hvad var — for hver type affald — den samlede mængde emissioner af fossilt CO₂ fra affald anvendt som brændsel eller tilført materiale, som driftslederne havde angivet i deres verificerede emissionsrapport? Anfør svaret i tabellen nedenfor. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Type affald	Emissioner (t CO ₂)

- 5.19. Har Deres medlemsstat givet tilladelse til at anvende en forenklet overvågningsplan i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 601/2012? Ja/Nej

Hvis ja, angives den type risikovurdering, der er udført, og principperne herfor i tabellen nedenfor.

Type risikovurdering ⁽¹⁾	Generelle principper for risikovurderingen

⁽¹⁾ Vælg: risikovurdering udført af den kompetente myndighed eller risikovurdering udført af driftslederen.

- 5.20. Er der anvendt innovative metoder til at forenkle overensstemmelsen for anlæg med små emissionsmængder som omhandlet i artikel 47, stk. 2, i forordning (EU) nr. 601/2012? Ja/Nej

Hvis ja, udfyldes tabellen nedenfor. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Innovative metoder anvendt til at forenkle overensstemmelse	Ja/Nej
Tilpassede retningslinjer, skabeloner og/eller specifikke eksempler	
Workshops tilrettelagt specifikt med henblik på anlæg med små emissionsmængder	
Forenklet skabelon for overvågningsplaner	
Andet (anfør nærmere):	

5.C. Luftfartøjsoperatører

Spørgsmål 5.26 og 5.27 skal besvares i den rapport, som skal foreligge inden den 30. juni 2014; i de efterfølgende rapporter anføres de ændringer, der måtte have været i rapporteringsperioden.

- 5.21. Hvor mange luftfartøjsoperatører anvender metode A eller B til at bestemme brændstofforbruget? Anfør svaret i tabellen nedenfor.

Metode til bestemmelse af brændstofforbrug	Antal luftfartøjsoperatører	Andel (i %) af luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder (af det samlede antal luftfartøjsoperatører i den anden kolonne), som bestemmer brændstofforbrug
Metode A		
Metode B		
Metode A og B		

- 5.22. I tabellen nedenfor angives de samlede emissioner fra alle flyvninger og indenrigsflyvninger, som er udført i rapporteringsperioden af luftfartøjsoperatører, som De er ansvarlig for som administrerende medlemsstat.

Samlede emissioner fra flyvninger udført af luftfartøjsoperatører, som De er ansvarlig for som administrerende medlemsstat (t CO ₂)	Samlede emissioner fra indenrigsflyvninger udført af luftfartøjsoperatører, som De er ansvarlig for som administrerende medlemsstat (t CO ₂)

5.23. I tabellen nedenfor angives følgende:

- det antal luftfartøjsoperatører, der anvender biobrændstoffer
- de samlede emissioner fra biobrændstoffer, der er tildelt emissionsfaktoren nul, dvs. hvor bæredygtighedskriterierne overholdes
- de samlede emissioner fra biobrændstoffer, der ikke er tildelt emissionsfaktoren nul, dvs. hvor bæredygtighedskriterier finder anvendelse, men hvor bæredygtighedskriterierne ikke overholdes
- energiindholdet i de biobrændstoffer, der er tildelt emissionsfaktoren nul, og
- energiindholdet i de biobrændstoffer, der ikke er tildelt emissionsfaktoren nul.

Antal luftfartøjsoperatører, der anvender biobrændstoffer	Emissioner fra biobrændstoffer, for hvilke bæredygtighedskriterier finder anvendelse og overholdes (t CO ₂)	Emissioner fra biobrændstoffer, for hvilke bæredygtighedskriterier finder anvendelse, men ikke overholdes (t CO ₂)	Energiindhold i biobrændstoffer, der er tildelt emissionsfaktoren nul (TJ)	Energiindhold i biobrændstoffer, der ikke er tildelt emissionsfaktoren nul (TJ)

5.24. I tabellen nedenfor angives følgende:

- det antal luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder, som bruger værktøjet til små udledere (SET-værktøjet) til at bestemme brændstofforbruget
- det antal luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder, hvis emissionsrapport er baseret på SET-værktøjet og genereret fra EU ETS-støtteordningen uafhængigt af luftfartøjsoperatørens input
- det antal luftfartøjsoperatører, der bruger en alternativ metode til at bestemme emissionerne fra manglende flyvninger, og
- det antal luftfartøjsoperatører, der bruger SET-værktøjet til at bestemme emissionerne fra manglende flyvninger henhold til artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) nr. 601/2012.

Antal luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder, som bruger værktøjet til små udledere (SET-værktøjet) til at bestemme brændstofforbruget	
Antal luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder, hvis emissionsrapport er baseret på SET-værktøjet og genereret fra EU ETS-støtteordningen uafhængigt af luftfartøjsoperatørens input	
Antal luftfartøjsoperatører, der bruger en alternativ metode til at bestemme emissionerne fra manglende flyvninger	
Antal luftfartøjsoperatører, som bruger det værktøj, der er omhandlet i artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) nr. 601/2012, til at bestemme emissionerne fra manglende flyvninger	

5.25. I tabellen nedenfor angives det antal luftfartøjsoperatører som skulle fremlægge og faktisk fremlagde en forbedringsrapport i henhold til artikel 69 i forordning (EU) nr. 601/2012. Oplysningerne i tabellen nedenfor vedrører den foregående rapporteringsperiode.

Antal luftfartøjsoperatører, der skulle fremlægge en forbedringsrapport	Antal luftfartøjsoperatører, der i praksis fremlagde en forbedringsrapport

5.26. Har Deres medlemsstat givet tilladelse til at anvende en forenklet overvågningsplan i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 601/2012? Ja/Nej.

Hvis ja, angives den type risikovurdering, der er udført, og principperne herfor i tabellen nedenfor.

Type risikovurdering (*)	Generelle principper for risikovurderingen

(*) Vælg: risikovurdering udført af den kompetente myndighed eller risikovurdering udført af luftfartøjsoperatøren.

- 5.27. Er der anvendt innovative metoder til at forenkle overensstemmelsen for luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder som omhandlet i artikel 54, stk. 1, i forordning (EU) nr. 601/2012? Ja/Nej

Hvis ja, udfyldes tabellen nedenfor. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Innovative metoder anvendt til at forenkle overensstemmelse	Ja/Nej
Tilpassede retningslinjer, skabeloner og specifikke eksempler	
Workshops tilrettelagt specifikt med henblik på luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder	
Forenklet skabelon for overvågningsplaner	

Andet (anfør nærmere):

6. Verifikationsordninger

6.A. Generelt

- 6.1. Angiv i tabellen nedenfor det antal verifikatorer, der er akkrediteret til et bestemt omfang af akkreditering omhandlet i bilag I til forordning (EU) nr. 600/2012. Hvis medlemsstaten har givet tilladelse til certificering af verifikatorer, som er fysiske personer, i henhold til artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) nr. 600/2012, angives også det antal verifikatorer, som er fysiske personer, som er certificeret til et bestemt omfang af certificering omhandlet i bilag I til forordning (EU) nr. 600/2012.

Omfang af akkreditering eller certificering anført i bilag I til forordning (EU) nr. 600/2012	Antal verifikatorer akkrediteret i Deres medlemsstat	Antal verifikatorer certificeret i Deres medlemsstat

- 6.2. I tabellen nedenfor angives oplysninger om anvendelsen af de krav til informationsudveksling, der er anført i kapitel VI i forordning (EU) nr. 600/2012.

Oplysninger om anvendelsen af de krav til informationsudveksling, der er anført i kapitel VI i forordning (EU) nr. 600/2012

Antal verifikatorer akkrediteret af et nationalt akkrediteringsorgan i en anden medlemsstat, der har udført verifikation i Deres medlemsstat	For anlæg	For luftfartsaktiviteter	
Antal verifikatorer certificeret af et nationalt certificeringsorgan i en anden medlemsstat, der har udført verifikation i Deres medlemsstat (hvis relevant)	For anlæg	For luftfartsaktiviteter	
Antal administrative foranstaltninger pålagt verifikatorer akkrediteret af Deres medlemsstat	Suspension	Inddragelse af akkreditering	Reduktion af omfang

Antal administrative foranstaltninger pålagt verifikatorer certificeret af Deres medlemsstat (hvis relevant)	Suspension	Inddragelse af akkreditering	Reduktion af omfang
Antal gange, det nationale akkrediteringsorgan i Deres medlemsstat har anmodet det nationale akkrediteringsorgan i en anden medlemsstat om at udføre overvågning på dets vegne i medfør af artikel 49, stk. 5, i forordning (EU) nr. 600/2012			
Antal klager over verifikatorer akkrediteret af Deres medlemsstat og det antal klager, der er blevet løst	Antal klager		Antal løste klager
Antal klager over verifikatorer certificeret af Deres medlemsstat og det antal klager, der er blevet løst	Antal klager		Antal løste klager
Antal udestående afvigelser for verifikatorer rapporteret under informationsudveksling og det antal afvigelser, der er blevet løst	Antal afvigelser		Antal løste afvigelser

6.B. Anlæg

- 6.3. For hvilke anlæg anlagde den kompetente myndighed et konservativt skøn over emissionsmængden i henhold til artikel 70, stk. 1, i forordning (EU) nr. 601/2012? Anfør svaret i tabellen nedenfor. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Identifikationskode for anlæg ⁽¹⁾	Samlet årlig emissionsmængde fra anlægget (t CO _{2(e)})	Begrundelse for at anlægge et konservativt skøn ⁽²⁾	Andel (i %) af emissioner fra anlægget, der er anslået konservativt	Metode anvendt til at anslå emissionsmængden konservativt	Yderligere foranstaltninger, der er iværksat eller foreslås ⁽³⁾

⁽¹⁾ Identifikationskode for anlæg anerkendt i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 389/2013.

⁽²⁾ Angiv: ingen emissionsrapport indsendt inden den 31. marts, ingen positiv verifikation på grund af væsentlige fejlangivelser, ingen positiv verifikation på grund af begrænset omfang (artikel 27, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 600/2012, ingen positiv verifikation på grund af artikel 27, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 600/2012, emissionsrapport afvist, fordi den ikke var i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 601/2012, eller emissionsrapport ikke verificeret i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 600/2012.

⁽³⁾ Angiv, hvilken af følgende foranstaltninger der er gennemført eller foreslås: påmindelse eller formel advarsel om sanktioner sendt til driftsledere, spærring af driftslederens beholdningskonto, opkrævning af bøder eller andet (anfør nærmere). En kombination af foranstaltninger accepteres.

- 6.4. Indeholdt en verifikationsrapport uvæsentlige fejlangivelser, afvigelser, der ikke førte til en negativ verifikationsudtalelse, manglende overensstemmelse med forordning (EU) nr. 601/2012 eller anbefalinger til forbedring? Ja/Nej

Hvis ja, udfyldes tabellen nedenfor.

Primær bilag I-aktivitet	Type af konstateret problem (1)	Antal anlæg	Primære årsager til de konstaterede problemer (generelt) (2)	Andel (i %) af verificerede emissionsrapporter, hvor den kompetente myndighed har anlagt et konservativt skøn af emissionsmængden

(1) Angiv: uvæsentlige fejlangivelser, afvigelser, der ikke førte til en negativ verifikationsudtalelse, manglende overensstemmelse med forordning (EU) nr. 601/2012 eller anbefalinger til forbedring.

(2) Kun detaljerede oplysninger om de primære årsager bør angives. Detaljering af hver enkelt fejlangivelse, afvigelse, manglende overensstemmelse eller anbefaling er ikke nødvendig.

6.5. Kontrollerede den kompetente myndighed de verificerede emissionsrapporter? Ja/Nej

Hvis ja, angives de kontroller, der blev udført, i tabellen nedenfor:

Kontrol af de verificerede verifikationsrapporter

Andel af emissionsrapporter kontrolleret for fuldstændighed og intern konsistens.	%	
Andel af emissionsrapporter kontrolleret for overensstemmelse med overvågningsplanen	%	
Andel af emissionsrapporter, der er krydskontrolleret med tildelingsdata	%	
Andel af emissionsrapporter, der er krydskontrolleret med andre data	%	
Anfør de data, der er krydskontrolleret med, i den tredje kolonne		
Andel af emissionsrapporter, der er analyseret i detaljer	%	
Anfør oplysninger om de kriterier, der er anvendt til at udvælge emissionsrapporter til detaljeret analyse, i den tredje kolonne (1)		
Antal inspektioner af anlæg udført via anlægsbesøg foretaget af den kompetente myndighed		
Antal verificerede emissionsrapporter, der blev afvist på grund af manglende overensstemmelse med forordning (EU) nr. 601/2012		
Antal verificerede emissionsrapporter, der blev afvist af andre grunde		
Angiv, hvorfor emissionsrapporterne blev afvist, i den tredje kolonne		
Foranstaltninger iværksat som følge af afvisningen af verificerede emissionsrapporter		
Andre foranstaltninger iværksat som følge af kontroller af verificerede emissionsrapporter		

(1) Vælg: risikobaseret vurdering, % af anlæg, alle kategori C-anlæg, tilfældig udvælgelse eller andet (hvis andet, uddyb venligst).

- 6.6. Er der givet afkald på anlægsbesøg for anlæg, der udleder mere end 25 000 ton CO_{2(e)} årligt? Ja/Nej

Hvis ja, angives i tabellen nedenfor det antal anlæg, der er givet afkald på anlægsbesøg for, under den relevante begrundelse. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Begrundelse for afkald på anlægsbesøg ⁽¹⁾	Primær bilag I-aktivitet	Antal anlæg

⁽¹⁾ Vælg den eller de relevante begrundelser som nævnt i Kommissionens vejledning II.5 om anlægsbesøg, afsnit 3: begrundelse I, begrundelse II, begrundelse III eller begrundelse IV.

- Er der givet afkald på anlægsbesøg for anlæg med små emissionsmængder omhandlet i artikel 47, stk. 2, i forordning (EU) nr. 601/2012? Ja/Nej

Hvis ja, angives i tabellen nedenfor det antal anlæg, der er givet afkald på anlægsbesøg for.

Samlet antal anlægsbesøg, der er givet afkald på for anlæg med små emissionsmængder

6.C. Luffartøjsoperatører

- 6.7. For hvilke luffartøjsoperatører anlagde den kompetente myndighed et konservativt skøn over emissionsmængden i henhold til artikel 70, stk. 1, i forordning (EU) nr. 601/2012? Anfør svaret i tabellen nedenfor. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Identifikationskode for luffartøjsoperatør ⁽¹⁾	Luffartøjsoperatørens samlede årlige emissionsmængde (t CO _{2(e)})	Begrundelse for at anlægge et konservativt skøn ⁽²⁾	Andel (i %) af luffartøjsoperatørens emissioner, der er anslået konservativt	Metode anvendt til at anslå emissionsmængden konservativt	Yderligere foranstaltninger, der er iværksat eller foreslås ⁽³⁾

⁽¹⁾ Identifikationskode for luffartøjsoperatør anerkendt i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 389/2013.

⁽²⁾ Vælg: ingen emissionsrapport indsendt inden den 31. marts, ingen positiv verifikation på grund af væsentlige fejlangivelser, ingen positiv verifikation på grund af begrænset omfang (artikel 27, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 600/2012, ingen positiv verifikation på grund af artikel 27, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 600/2012, emissionsrapport afvist, fordi den ikke var i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 601/2012, eller emissionsrapport ikke verificeret i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 600/2012.

⁽³⁾ Angiv, hvilken af følgende foranstaltninger der er gennemført eller foreslås: påmindelse eller formel advarsel om sanktioner sendt til luffartøjsoperatører, spærring af luffartøjsoperatørens beholdningskonto, opkrævning af bøder eller andet (anfør nærmere). En kombination af foranstaltninger accepteres.

- 6.8. Indeholdt en verifikationsrapport uvæsentlige fejlangivelser, afvigelser, der ikke førte til en negativ verifikationsudtalelse, manglende overensstemmelse med forordning (EU) nr. 601/2012 eller anbefalinger til forbedring? Ja/Nej

Hvis ja, angives oplysninger for henholdsvis emissionsmængder og tonkilometerdata i tabellerne nedenfor.

Tabell til data vedrørende emissionsrapporter

Type af konstateret problem ⁽¹⁾	Antal luffartøjsoperatører	Primære årsager til de konstaterede problemer (generelt) ⁽²⁾	Andel (i %) af verificerede emissionsrapporter, hvor den kompetente myndighed har anlagt et konservativt skøn af emissionsmængden

⁽¹⁾ Vælg: uvæsentlige fejlangivelser, afvigelser, der ikke førte til en negativ verifikationsudtalelse, manglende overensstemmelse med forordning (EU) nr. 601/2012 eller anbefalinger til forbedring.

⁽²⁾ Kun detaljerede oplysninger om de primære årsager bør angives. Detaljering af hver enkelt fejlangivelse, afvigelse, manglende overensstemmelse eller anbefaling er ikke nødvendig.

Tabel til data vedrørende tonkilometerrapporter

Type af konstateret problem ⁽¹⁾	Antal luftfartøjsoperatører	Primære årsager til de konstaterede problemer (generelt) ⁽²⁾

⁽¹⁾ Vælg: uvæsentlige fejlangivelser, afvigelser, der ikke førte til en negativ verifikationsudtalelse, manglende overensstemmelse med forordning (EU) nr. 601/2012 eller anbefalinger til forbedring.

⁽²⁾ Kun detaljerede oplysninger om de primære årsager bør angives. Detaljering af hver enkelt fejlangivelse, afvigelse, manglende overensstemmelse eller anbefaling er ikke nødvendig.

6.9. Kontrollerede den kompetente myndighed de verificerede emissionsrapporter? Ja/Nej

Hvis ja, angives de kontroller, der blev udført, i tabellen for henholdsvis emissionsmængder og tonkilometerdata nedenfor:

Tabel til data vedrørende emissionsrapporter

Kontrol af de verificerede emissionsrapporter

Andel af emissionsrapporter kontrolleret for fuldstændighed og intern konsistens	%	
Andel emissionsrapporter kontrolleret for overensstemmelse med overvågningsplanen	%	
Andel af emissionsrapporter, der er krydskontrolleret med andre data Anfør de data, der er krydskontrolleret med, i den tredje kolonne	%	
Andel af emissionsrapporter, der er analyseret i detaljer Anfør oplysninger om de kriterier, der er anvendt til at udvælge emissionsrapporter til detaljeret analyse, i den tredje kolonne ⁽¹⁾	%	
Antal inspektioner udført hos luftfartøjsoperatører		
Antal verificerede emissionsrapporter, der blev afvist på grund af manglende overensstemmelse med forordning (EU) nr. 601/2012		
Antal verificerede emissionsrapporter, der blev afvist af andre grunde Angiv, hvorfor emissionsrapporterne blev afvist, i den tredje kolonne		
Foranstaltninger iværksat som følge af afvisningen af verificerede emissionsrapporter		
Andre foranstaltninger iværksat som følge af kontroller af verificerede emissionsrapporter		

⁽¹⁾ Vælg: risikobaseret vurdering, % af luftfartøjsoperatører, alle store luftfartøjsoperatører, tilfældig udvælgelse eller andet (hvis andet, uddyb venligst).

Tabel til data vedrørende tonkilometerrapporter

Kontrol af tonkilometerrapporter

Andel af tonkilometerrapporter kontrolleret for fuldstændighed og intern konsistens	%	
---	---	--

Andel af tonkilometerrapporter kontrolleret for overensstemmelse med overvågningsplanen	%	
Andel af tonkilometerrapporter, der er krydskontrolleret med andre data	%	
Anfør de data, der er krydskontrolleret med, i den tredje kolonne		
Andel af tonkilometerrapporter, der er analyseret i detaljer	%	
Anfør oplysninger om de kriterier, der er anvendt til at udvælge tonkilometerrapporter til detaljeret analyse, i den tredje kolonne ⁽¹⁾		
Antal inspektioner udført hos luftfartøjsoperatører		
Antal verificerede tonkilometerrapporter, der blev afvist på grund af manglende overensstemmelse med forordning (EU) nr. 601/2012		
Antal verificerede tonkilometerrapporter, der blev afvist af andre grunde		
Angiv, hvorfor tonkilometerrapporterne blev afvist, i den tredje kolonne		
Foranstaltninger iværksat som følge af kontroller af verificerede tonkilometerrapporter		

⁽¹⁾ Vælg: risikobaseret vurdering, % af luftfartøjsoperatører, alle store luftfartøjsoperatører, tilfældig udvælgelse eller andet (hvis andet, uddyb venligst).

- 6.10. Er der givet afkald på anlægsbesøg for luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder omhandlet i artikel 54, stk. 1, i forordning (EU) nr. 601/2012? Ja/Nej

Hvis ja, angives i tabellen nedenfor det antal luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder, der er givet afkald på anlægsbesøg for.

Samlet antal anlægsbesøg, der er givet afkald på for luftfartøjsoperatører med små emissionsmængder	
---	--

7. Registre

- 7.1. Vedlæg en kopi af de medlemsstatsspecifikke vilkår og betingelser, der skal underskrives af kontohavere.
- 7.2. I de tilfælde, hvor en konto i registret er lukket, fordi der ikke var nogen rimelig udsigt til, at anlæggets driftsleder eller luftfartøjsoperatøren ville returnere yderligere kvoter, beskrives, hvorfor der ikke var nogen rimelig udsigt hertil, og mængden af udestående kvoter angives i tabellen nedenfor. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Identifikationskode for anlæg/luftfartøjsoperatør ⁽¹⁾	Driftsleder Navn	Anlæggets navn	Antal udestående kvoter	Årsag til manglende rimelig udsigt

⁽¹⁾ Identifikationskode for anlæg anerkendt i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 389/2013.

- 7.3. Hvor mange gange anvendte luftfartøjsoperatører det mandat, der er omhandlet i artikel 17, stk. 3, i forordning (EU) nr. 389/2013 ⁽¹⁾, i løbet af rapporteringsperioden? Angiv, hvor mange gange, i tabellen nedenfor.

Antal gange, mandatet blev anvendt i rapporteringsperioden	
--	--

Hvilke luftfartøjsoperatører anvendte mandatet i rapporteringsperioden som omhandlet i artikel 17, stk. 3, i forordning (EU) nr. 389/2013? Anfør svaret i tabellen nedenfor. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

⁽¹⁾ EUT L 122 af 3.5.2013, s. 1.

Identifikationskode for luftfartøjsoperatør ⁽¹⁾	Luftfartøjsoperatørens navn

⁽¹⁾ Identifikationskode for luftfartøjsoperatør anerkendt i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 389/2013.

8. Tildeling

- 8.1. I tabellen nedenfor angives det antal ændringer, der er sket med hensyn til anlæg og deres tildeling, siden starten på den tredje handelsperiode og i løbet af rapporteringsperioden.

Årsag til ændring af tildelingen	I løbet af rapporteringsperioden		Siden starten på den tredje handelsperiode	
	Antal ændringer i løbet af rapporteringsperioden	Antal emissionskvoter, der svarer til alle ændringer i rapporteringsperioden	Antal ændringer siden starten på den tredje handelsperiode	Antal emissionskvoter, der svarer til alle ændringer siden starten på den tredje handelsperiode
Tildeling til nye anlæg eller nye delinstallationer som omhandlet i artikel 19 i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU (EUT L 130 af 17.5.2011, s. 1)				
Væsentlige kapacitetsudvidelser som omhandlet i artikel 20 i afgørelse 2011/278/EU				
Indstilling af et anlægs drift som omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra a)-d), i afgørelse 2011/278/EU				
Indstilling af et anlægs drift som omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra e), i afgørelse 2011/278/EU				
Væsentlige kapacitetsindskrænkninger som omhandlet i artikel 21 i afgørelse 2011/278/EU				
Delvis indstilling af et anlægs drift som omhandlet i artikel 23 i afgørelse 2011/278/EU				

- 8.2. Er planlagte eller gennemførte ændringer af et anlægs kapacitet, aktivitetsniveauer eller drift som omhandlet i artikel 24 i afgørelse 2011/278/EU ikke blevet anmeldt til den kompetente myndighed? Ja/Nej

Hvis ja, angives det antal anlæg, dette berørte, og hvordan disse ændringer er identificeret, i tabellen nedenfor.

Antal anlæg, der ikke anmeldte planlagte eller gennemførte ændringer	Hvordan blev de planlagte eller gennemførte ændringer identificeret?

- 8.3. Er artikel 10c i direktiv 2003/87/EF blevet anvendt? Ja/Nej

Hvis ja, angives i tabellen nedenfor det samlede antal udstedte emissionskvoter og den samlede værdi af investeringer foretaget i henhold til artikel 10c i direktiv 2003/87/EF i løbet af rapporteringsperioden.

	I løbet af rapporteringsperioden
Samlet antal emissionskvoter udstedt i henhold til artikel 10c i direktiv 2003/87/EF	
Samlet værdi af investeringer i henhold til artikel 10c i direktiv 2003/87/EF	

9. **Anvendelse af emissionsreduktionsenheder (ERU) og godkendte emissionsreduktioner (CER) i EU-ordningen**

Spørgsmål 9.1 skal besvares i den rapport, som skal foreligge inden den 30. juni 2014; i de efterfølgende rapporter anføres de ændringer, der måtte have været i rapporteringsperioden.

- 9.1. Hvilke foranstaltninger er der — inden udstedelsen af et godkendelsesbrev til et projekt — truffet for at sikre, at de relevante internationale kriterier og retningslinjer, herunder dem, der er indeholdt i World Commission on Dams (WCD) Final Report fra 2000, overholdes under udviklingen af projektaktiviteter for vandkraftanlæg med en produktionskapacitet på over 20 MW? Anfør svaret i tabellen nedenfor. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Foranstaltninger truffet for at sikre, at relevante internationale kriterier og retningslinjer, herunder dem, der er indeholdt i WCD's Final Report, overholdes	Ja/Nej	Bemærkninger
Projektdeltagere er retligt forpligtet til at overholde relevante internationale kriterier og retningslinjer, herunder dem, der er indeholdt i WCD's rapport fra november 2000 »Dams and Development — A New Framework for Decision-Making«		
Overholdelse af relevante internationale kriterier og retningslinjer, herunder dem, der er indeholdt i WCD's rapport fra november 2000 »Dams and Development — A New Framework for Decision-Making«, er bekræftet. Hvis ja, angives den relevante myndighed, f.eks. kompetent myndighed eller udpeget national myndighed, i kolonnen til bemærkninger.		
Når projektaktiviteter for vandkraftanlæg med en produktionskapacitet på over 20 MW godkendes, skal den udpegede nationale myndighed eller en anden relevant myndighed overholde et sæt harmoniserede retningslinjer for anvendelsen af artikel 11b, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF, som medlemsstaterne har fastlagt i Udvalget for Klimaændringer.		
Projektansøgere skal indsende en valideret overensstemmelsesrapport krævet i medfør af artikel 11b, stk. 6, i overensstemmelse med de harmoniserede retningslinjer. Hvis ja, fremlægges relevante dokumenter, eller internetlinks angives i kolonnen til bemærkninger.		
Andre instanser end udpegede operationelle instanser kan også validere en overensstemmelsesrapport krævet i medfør af artikel 11b, stk. 6. Hvis ja, angives disse instanser i kolonnen til bemærkninger.		
Projektaktiviteter godkendes i overensstemmelse med de harmoniserede retningslinjer. Hvis ja, angives antallet af godkendte projektaktiviteter i kolonnen til bemærkninger.		
Offentligheden har adgang til oplysninger om projektaktiviteter for vandkraftanlæg, der er godkendt i Deres medlemsstat, jf. artikel 11b, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF. Hvis ja, angives oplysninger om denne adgang, herunder evt. internetlinks, i kolonnen til bemærkninger.		
Andet (anfør nærmere):		

10. Gebyrer og afgifter

Spørgsmål 10.1, 10.2 og 10.3 skal besvares i den rapport, som skal foreligge inden den 30. juni 2014; i de efterfølgende rapporter anføres de ændringer, der måtte have været i rapporteringsperioden.

10.A. Anlæg**10.1. Opkræves der gebyrer hos driftsledere? Ja/Nej**

Hvis ja, beskrives de gebyrer, der opkræves for udstedelse og ajourføring af tilladelser og for godkendelse og ajourføring af overvågningsplaner, i tabellen nedenfor.

Årsag til gebyr/beskrivelse	Beløb i EUR
Udstedelse af tilladelse/godkendelse af overvågningsplan	
Ajourføring af tilladelse	
Overførsel af tilladelse	
Returnering af tilladelse	
Anvendelse af reserve til nyttilkomne	
Andet (anfør nærmere):	

Hvis ja, angives oplysninger om de årlige gebyrer i følgende tabel.

Årsag til gebyr/beskrivelse	Beløb i EUR
Årlige gebyrer	
Andet (anfør nærmere)	

10.B. Luftfartøjsoperatører**10.2. Opkræves der gebyrer hos luftfartøjsoperatører? Ja/Nej**

Hvis ja, beskrives de gebyrer, der opkræves for godkendelse og ajourføring af overvågningsplaner, i tabellen nedenfor.

Årsag til gebyr/beskrivelse	Beløb i EUR
Godkendelse af overvågningsplan for emissioner	
Godkendelse af ændring af overvågningsplan for emissioner	
Godkendelse af overvågningsplan for tonkilometerdata	
Godkendelse af ændring af overvågningsplan for tonkilometerdata	
Overførsel af overvågningsplan	
Returnering af overvågningsplan	
Andet (anfør nærmere)	

Hvis ja, angives oplysninger om de årlige gebyrer i tabellen nedenfor.

Årsag til gebyr/beskrivelse	Beløb i EUR
Årlige gebyrer	
Andet (anfør nærmere)	

10.C. **Anlæg og luftfartøjsoperatører**

10.3. I tabellerne nedenfor angives de engangsgebyrer og årlige gebyrer, der opkræves hos driftsledere og luftfartøjsoperatører i forbindelse med konti i registret.

Tabel til engangsgebyrer

Årsag til gebyr/beskrivelse	Beløb i EUR

Tabel til årlige gebyrer

Årsag til gebyr/beskrivelse	Beløb i EUR

11. **Spørgsmål vedrørende overensstemmelse med direktivet om EU's emissionshandelssystem**11.A. **Anlæg**

Spørgsmål 11.1 og 11.2 skal besvares i den rapport, som skal foreligge inden den 30. juni 2014; i de efterfølgende rapporter anføres de ændringer, der måtte have været i rapporteringsperioden.

11.1. I tabellen nedenfor angives de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at driftsledere overholder tilladelsen samt forordning (EU) nr. 601/2012 og forordning (EU) nr. 600/2012. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Foranstaltninger til at sikre overholdelse	Ja/Nej
Det kontrolleres ved hjælp af stikprøvekontrol og inspektion af anlæg, at overvågningsplanen og forordning (EU) nr. 601/2012 og (EU) nr. 600/2012 gennemføres og overholdes	
Regelmæssige møder med industrien og/eller verifikatorer	
Det sikres, at salg af emissionskvoter er forbudt i tilfælde af uregelmæssigheder	
Navne på driftsledere, der ikke overholder forordning (EU) nr. 601/2012, offentliggøres	

Andet (anfør nærmere):

11.2. I tabellen nedenfor angives sanktionerne for overtrædelse af forordning (EU) nr. 601/2012, forordning (EU) nr. 600/2012 og den nationale lovgivning i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Type af overtrædelse	Bøder i EUR		Fængselsstraf i måneder		Andet
	Min.	Maks.	Min.	Maks.	
Drift uden tilladelse					
Betingelserne for tilladelsen er ikke overholdt					
Der foreligger ingen overvågningsplan godkendt af den kompetente myndighed					

Type af overtrædelse	Bøder i EUR		Fængselsstraf i måneder		Andet
	Min.	Maks.	Min.	Maks.	
Supplerende dokumentation er ikke indgivet som krævet i artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. 601/2012					
Prøveudtagningsplan(er) godkendt af den kompetente myndighed foreligger ikke					
Overvågning foretages ikke i overensstemmelse med den godkendte overvågningsplan og forordning (EU) nr. 601/2012					
Kvalitetssikringen af måleudstyret er ikke i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 601/2012					
De procedurer, der kræves i henhold til forordning (EU) nr. 601/2012, gennemføres ikke					
Ændringer af overvågningsplanen er ikke anmeldt, og overvågningsplanen er ikke ajourført i henhold til artikel 14, 15 og 16 i forordning (EU) nr. 601/2012					
En verificeret emissionsrapport er ikke indsendt rettidigt					
Forbedringsrapport(er) er ikke indsendt i henhold til artikel 69 i forordning (EU) nr. 601/2012					
Verifikator har ikke modtaget oplysninger som krævet i artikel 10 i forordning (EU) nr. 600/2012					
Den verificerede emissionsrapport er ikke i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 601/2012					
Planlagte eller gennemførte ændringer af kapacitet, aktivitetsniveauer og drift af et anlæg er ikke anmeldt inden den 31. december i rapporteringsperioden som krævet i artikel 24 i afgørelse 2011/278/EU					
Andet (anfør nærmere)					

11.3. I tabellen nedenfor angives overtrædelser, der er forekommet, og sanktioner, der er pålagt, i rapporteringsperioden i medfør af artikel 16, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Type af overtrædelse	Faktiske sanktioner			Er der verserende sager vedrørende sanktionen? Ja/Nej	Blev sanktionen håndhævet? Ja/Nej
	Bøder i EUR	Fængselsstraf i måneder	Andet		
Type af overtrædelse skal vælges på listen i spørgsmål 11.2. Hver sanktion rapporteres på en separat linje					

- 11.4. I tabellen nedenfor angives navnene på de driftsledere, som er blevet pålagt sanktioner for overskridelse af emissionskvoterne i rapporteringsperioden i medfør af artikel 16, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF.

Identifikationskode for anlæg ⁽¹⁾	Navn på driftsleder

(¹) Identifikationskode for anlæg anerkendt i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 389/2013.

11.B. Luftfartøjsoperatører

Spørgsmål 11.5, 11.6 og 11.9 skal besvares i den rapport, som skal foreligge inden den 30. juni 2014; i de efterfølgende rapporter anføres de ændringer, der måtte have været i rapporteringsperioden.

- 11.5. I tabellen nedenfor angives de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at luftfartøjsoperatører overholder forordning (EU) nr. 601/2012 og forordning (EU) nr. 600/2012. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Foranstaltninger	Ja/Nej
Det kontrolleres ved hjælp af stikprøvekontrol og inspektion af luftfartøjsoperatører, at overvågningsplanen og forordning (EU) nr. 601/2012 og (EU) nr. 600/2012 gennemføres og overholdes	
Regelmæssige møder med luftfartøjsoperatører og/eller verifikatorer	
Det sikres, at salg af emissionskvoter er forbudt i tilfælde af uregelmæssigheder	
Navne på luftfartøjsoperatører, der ikke overholder forordning (EU) nr. 601/2012, offentliggøres	

Andet (anfør nærmere):

- 11.6. I tabellen nedenfor angives sanktionerne for overtrædelse af forordning (EU) nr. 601/2012, forordning (EU) nr. 600/2012 og den nationale lovgivning i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Type af overtrædelse	Bøder i EUR		Fængselsstraf i måneder		Andet
	Min.	Maks.	Min.	Maks.	
Der foreligger ingen overvågningsplan godkendt af den kompetente myndighed					
Supplerende dokumentation er ikke indgivet som krævet i artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. 601/2012					
Overvågning foretages ikke i overensstemmelse med den godkendte overvågningsplan og forordning (EU) nr. 601/2012					
De procedurer, der kræves i henhold til forordning (EU) nr. 601/2012, gennemføres ikke					
Ændringer af overvågningsplanen er ikke anmeldt, og overvågningsplanen er ikke ajourført i henhold til artikel 14, 15 og 16 i forordning (EU) nr. 601/2012					
Afvigelser i den rapporterede fuldstændighed af flyvninger er ikke korrigeret					

Type af overtrædelse	Bøder i EUR		Fængselsstraf i måneder		Andet
	Min.	Maks.	Min.	Maks.	
En verificeret emissionsrapport er ikke indsendt rettidigt					
Forbedringsrapport(er) er ikke indsendt i henhold til artikel 69 i forordning (EU) nr. 601/2012					
Verifikator har ikke modtaget oplysninger som krævet i artikel 10 i forordning (EU) nr. 600/2012					
Den verificerede emissionsrapport er ikke i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 601/2012					
Den verificerede tonkilometerrapport er ikke i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 601/2012					
Andet (anfør nærmere):					

- 11.7. I tabellen nedenfor angives overtrædelser, der er forekommet, og sanktioner, der er pålagt, i rapporteringsperioden i medfør af artikel 16, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Type af overtrædelse	Faktiske sanktioner			Er der verserende sager vedrørende sanktionen? Ja/Nej	Blev sanktionen hævet? Ja/Nej
	Bøder i EUR	Fængselsstraf i måneder	Andet		
Type af overtrædelse skal vælges på listen i spørgsmål 11.6. Hver sanktion rapporteres på en separat linje					

- 11.8. I tabellen nedenfor angives navnene på de luftfartøjsoperatører, som er blevet pålagt sanktioner for overskridelse af emissionskvoterne i rapporteringsperioden i medfør af artikel 16, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF.

Identifikationskode for luftfartøjsoperatør ⁽¹⁾	Navn på luftfartøjsoperatør

⁽¹⁾ Identifikationskode for luftfartøjsoperatør anerkendt i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 389/2013.

- 11.9. Hvilke foranstaltninger skulle der gennemføres i Deres medlemsstat, inden den ville anmode Kommissionen om et driftsforbud i overensstemmelse med artikel 16, stk. 10, i direktiv 2003/87/EF? Angiv typerne af foranstaltninger nedenfor.

12. Emissionskvoters retlige stilling og skattemæssige behandling

Spørgsmål 12.1, 12.2, 12.3 og 12.4 skal besvares i den rapport, som skal foreligge inden den 30. juni 2014; i de efterfølgende rapporter anføres de ændringer, der måtte have været i rapporteringsperioden.

12.1. Hvilken retlig stilling har en emissionskvote i Deres medlemsstat?

12.2. Hvordan behandles emissionskvoter regnskabsmæssigt i selskabernes årsregnskaber efter medlemsstatens regnskabsstandard?

12.3. Er emissionskvoteudstedelse momspligtig? Ja/Nej

Betales der moms af transaktioner med emissionskvoter på det sekundære marked? Ja/Nej

Anvender Deres medlemsstat reverse charge-mekanismen ved indenlandske transaktioner med emissionskvoter? Ja/Nej

12.4. Beskattes emissionskvoter? Ja/Nej

Hvis ja, angives skattetypen og de gældende skatteprocenter i tabellen nedenfor. Tilføj om nødvendigt flere rækker.

Skattetype	Anvendt skatteprocent

13. Svig

Spørgsmål 13.1 og 13.2 skal besvares i den rapport, som skal foreligge inden den 30. juni 2014; i de efterfølgende rapporter anføres de ændringer, der måtte have været i rapporteringsperioden.

13.1. I tabellen nedenfor angives de ordninger, der er indført for at imødegå svig i forbindelse den gratis tildeling af kvoter.

Ordninger vedrørende svig	Detaljer om den nationale lovgivnings ordninger og bestemmelser
Hvilke ordninger er der indført, for at driftsledere, luftfartsoperatører eller tredjemand kan påpege potentielt svigagtige handlinger i forbindelse med den gratis tildeling af kvoter?	
Hvilke ordninger er der indført til brug ved undersøgelsen af potentielt svigagtige handlinger i forbindelse med den gratis tildeling af kvoter?	
Hvilke ordninger er der indført til brug ved retsforfølgelsen af potentielt svigagtige handlinger i forbindelse med den gratis tildeling af kvoter?	
Hvad er maksimumssanktionerne i tilfælde af retsforfølgelse af svigagtige handlinger? Beskriv bøder og fængselsstraffe.	

13.2. I tabellen nedenfor angives de ordninger, der evt. er indført for at sikre, at de kompetente myndigheder, der er involveret i gennemførelsen af EU ETS, underrettes om svigagtige handlinger.

Ordninger vedrørende meddelelse af svigagtige handlinger til den kompetente myndighed	Detaljer om ordninger og procedurer
Hvilke ordninger er der evt. indført, så den kompetente myndighed underrettes om undersøgelser af svigagtige handlinger?	

Ordninger vedrørende meddelelse af svigagtige handlinger til den kompetente myndighed	Detaljer om ordninger og procedurer
Hvilke ordninger er der evt. indført, så den kompetente myndighed underrettes om tilfælde af svigagtige handlinger, der indbringes for retten?	
Hvilke ordninger er der evt. indført, så den kompetente myndighed underrettes om retssager vedrørende svigagtige handlinger, som løses udenretsligt?	
Hvilke ordninger er der evt. indført, så den kompetente myndighed underrettes om domme i retssager vedrørende svigagtige handlinger?	

13.3. I tabellen nedenfor angives følgende oplysninger om svigagtige handlinger, for så vidt den kompetente myndighed, der er involveret i gennemførelsen af EU ETS i Deres medlemsstat, er underrettet herom:

- det antal undersøgelser, der er udført i rapporteringsperioden (herunder igangværende)
- det antal sager, der er indbragt for retten i rapporteringsperioden
- det antal sager, der er løst udenretsligt uden domfældelse, og det antal sager, der har ført til frifindelse i rapporteringsperioden, og
- det antal sager i rapporteringsperioden, der har ført til domfældelse for en svigagtig handling.

Oplysninger om svig	Antal	Type af svig eller svigagtig handling
Antal gennemførte undersøgelser		
Antal sager indbragt for retten		
Antal sager, der er løst udenretsligt uden domfældelse, og antal sager, der har ført til frifindelse		
Antal sager, der har ført til domfældelse for en svigagtig handling		

14. Andre bemærkninger

14.1. I tabellen nedenfor angives oplysninger om andre forhold, der giver anledning til bekymring i Deres medlemsstat, eller andre relevante oplysninger, De ønsker at fremlægge.

Afsnit	Andre oplysninger eller bemærkninger vedrørende
Generelt	
Afsnit 2	
Afsnit 3	
Afsnit 4	
Afsnit 5	
Afsnit 6	
Afsnit 7	

Afsnit	Andre oplysninger eller bemærkninger vedrørende
Afsnit 8	
Afsnit 9	
Afsnit 10	
Afsnit 11	
Afsnit 12	
Afsnit 13	

14.2. Har De besvaret alle enkeltstående spørgsmål i dette spørgeskema og ajourført svarende på de øvrige spørgsmål?
Ja/Nej

Hvis nej, bedes De gå tilbage til det pågældende spørgsmål.»

_____

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

Kun de originale FN/ECE-tekster har retlig virkning i henhold til folkeretten. Dette regulativs nuværende status og ikrafttrædelsesdato bør kontrolleres i den seneste version af FN/ECE's statusdokument TRANS/WP.29/343/, der findes på adressen:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Regulativ nr. 56 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) — Ensartede forskrifter for godkendelse af forlygter til knallerter og køretøjer, der behandles som knallerter

Omfattende al gældende tekst frem til:

Ændringsserie 01 — Ikrafttrædelsesdato: 12. september 2001

INDHOLD

REGULATIV

1. Anvendelsesområde
2. Definition af »type«
3. Ansøgning om godkendelse
4. Mærkning
5. Godkendelse
6. Almindelige forskrifter
7. Særlige forskrifter
8. Forskrifter vedrørende farvede lygteglas og filtre
9. Produktionens overensstemmelse
10. Sanktioner i tilfælde af produktionens manglende overensstemmelse
11. Ændring og udvidelse af godkendelsen af en type forlygte
12. Endeligt ophør af produktionen
13. Navne og adresser på de tekniske tjenester, som er ansvarlige for udførelse af godkendelsesprøvningsen, og på de administrative myndigheder
14. Overgangsbestemmelser

BILAG

Bilag 1 — Meddelelse vedrørende godkendelse eller udvidelse, nægtelse eller inddragelse af godkendelse eller endeligt ophør af produktionen af en type forlygte i henhold til regulativ nr. 56

Bilag 2 — Godkendelsesmærkets udformning

Bilag 3 — Fotometriske målinger

Bilag 4 — Mindstekrav for metoder til kontrol af produktionens overensstemmelse

Bilag 5 — Mindstekrav til prøveudtagning ved en inspektør

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Dette regulativ finder anvendelse på forlygter, som er udstyret med glødelamper til frembringelse af et enkelt nærlys, og som leveres som udstyr til knallerter⁽¹⁾ og køretøjer, der behandles som knallerter.

2. DEFINITION AF »TYPE«

Forlygter af forskellig »type«: forlygter, som afviger på væsentlige punkter såsom:

2.1. fabriks- eller varemærke

2.2. det optiske systems egenskaber

2.3. hvorvidt de indeholder komponenter, som under funktion er i stand til at ændre de optiske virkninger ved refleksion, brydning eller absorption. Ændringer i farven på de stråler, der udsendes af forlygter, hvis øvrige egenskaber ikke ændres, udgør ikke en ændring af forlygtetypen. Sådanne forlygter tildeles derfor samme godkendelsesnummer.

3. ANSØGNING OM GODKENDELSE

Ansøgning om godkendelse skal indgives af indehaveren af fabriks- eller varemærket eller af dennes behørigt bemyndigede repræsentant. Ansøgningen skal ledsages af følgende:

3.1. tegninger i tre eksemplarer med en sådan detaljeringsgrad at typen kan identificeres. Tegningerne skal vise det område, der er reserveret til godkendelsesmærket, og angive forlygten set forfra og i tværsnit med skematisk angivelse af lytteglassets optiske riller og prizmer

3.2. en kort teknisk beskrivelse, som navnlig specificerer den leverede glødelampe

3.3. to anordninger med farveløst lytglas⁽²⁾.

3.4. Før der meddeles typegodkendelse, skal den godkendende myndighed efterprøve, at der foreligger tilfredsstillende ordninger til sikring af effektiv kontrol af produktionens overensstemmelse.

4. MÆRKNING

4.1. Forlygter, som indleveres til godkendelse, skal på tydelig, læselig og ikke sletbar måde være forsynet med følgende påskrift:

4.1.1. ansøgerens fabriks- eller varemærke

4.1.2. angivelse af kategorien af den medleverende glødelampe.

⁽¹⁾ Som defineret i 1968-konventionen om vejtrafik, kapitel I, artikel 1, litra m) (E/CONF.56/16/Rev.1).

⁽²⁾ Hvis forlygten skal fremstilles med farvet lytglas, indleveres desuden to prøveeksemplarer af farvet lytglas udelukkende med henblik på prøvning af farven.

- 4.2. De skal derudover på lytteglasset og lygtehuset (reflektoren betragtes som lygtehus) ⁽¹⁾ omfatte et areal, der giver tilstrækkelig plads til godkendelsesmærket. Dette areal skal angives på de tegninger, der henvises til i punkt 3.1 ovenfor.
5. GODKENDELSE
- 5.1. Hvis de anordninger, der er indleveret i overensstemmelse med punkt 3 ovenfor, opfylder forskrifterne i dette regulativ, meddeles godkendelse.
- 5.2. Hver godkendt type tildeles et godkendelsesnummer. De første to cifre (for tiden 00 for regulativet i dets oprindelige form) angiver den ændringsserie, som omfatter de seneste væsentlige tekniske ændringer til regulativet på godkendelsens udstedelsestidspunkt. En kontraherende part må ikke tildele samme nummer til en anden type forlygte.
- 5.3. Meddelelse om godkendelse, udvidelse, nægtelse eller inddragelse af en godkendelse af en type forlygte i henhold til dette regulativ sendes til de kontraherende parter i 1958-overenskomsten, der anvender dette regulativ, ved hjælp af en formular svarende til modellen i bilag 1 til dette regulativ.
- 5.4. Alle forlygter, der svarer til en type godkendt i henhold til dette regulativ, skal i det areal, der er omhandlet i punkt 4.2 ovenfor, og ud over den mærkning, der er beskrevet i punkt 4.1, være påført:
- 5.4.1. et internationalt godkendelsesmærke ⁽²⁾ bestående af:
- 5.4.1.1. en cirkel, der omgiver bogstavet »E« efterfulgt af kendingsnummeret for det land, der har meddelt godkendelsen ⁽³⁾
- 5.4.1.2. et godkendelsesnummer.
- 5.5. Den mærkning, der er omhandlet i punkt 5.4 ovenfor, skal være let læselig og må ikke kunne slettes.
- 5.6. Bilag 2 til dette regulativ indeholder et eksempel på godkendelsesmærkets udformning.
6. ALMINDELIGE FORSKRIFTER
- 6.1. Hver anordning skal være i overensstemmelse med forskrifterne i punkt 7 i dette regulativ.
- 6.2. Forlygter skal være konstrueret og fremstillet således, at de ved normal brug og til trods for de rystelser, de derved kan blive udsat for, forbliver funktionssikre og bevarer de i dette regulativ påbudte kendetegn.
- 6.3. De komponenter, som skal fastholde glødelampen i reflektoren, skal være udført således, at glødelampen, heller ikke i mørke, kan monteres i nogen anden position end den korrekte.
7. SÆRLIGE FORSKRIFTER
- 7.1. Lytteglassets korrekte position i forhold til det optiske system skal være tydeligt mærket og blokeret mod drejning.
- 7.2. Til måling af den belysningsstyrke, som frembringes af forlygten, anvendes en måleskærm som beskrevet i bilag 3 til dette regulativ og en standard halogen glødelampe med en glat og farveløs pære i overensstemmelse med S3-kategorien i regulativ nr. 37.

Standardglødelampen justeres til den relevante referencelysflux i overensstemmelse med de forekrevne værdier for disse lamper i regulativ nr. 37.

⁽¹⁾ Kan lytteglasset ikke adskilles fra lygtehuset (reflektoren betragtes som lygtehus), er et areal på lytteglasset tilstrækkeligt.

⁽²⁾ Hvis forskellige forlygtetyper har identiske lytglas eller reflektorer, kan lytteglasset og reflektoren forsynes med de forskellige godkendelsesmærker for disse forlygtetyper, forudsat at godkendelsesnummeret for den specifikke type kan identificeres utvetydigt.

⁽³⁾ Kendingsnumrene for de kontraherende parter i 1958-overenskomsten er angivet i bilag 3 til den konsoliderede resolution om køretøjers konstruktion (R.E.3), dokument TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend. 1.

- 7.3. Lyset skal have en afskæring, der er tilstrækkeligt skarp til, at den gør det praktisk muligt at rette lyset på tilfredsstillende vis. Afskæringen skal være omtrent vandret og så lige som muligt over en vandret linje på mindst ± 900 mm, målt på en afstand af 10 m.

Når forlygterne rettes i overensstemmelse med bilag 3, skal de opfylde forskrifterne deri.

- 7.4. Lysets aftegnning må ikke resultere i sideværts variationer, som forringer synligheden.
- 7.5. Belysningsstyrken på den i punkt 7.2 ovenfor nævnte skærm, måles ved hjælp af en fotocelle, hvis effektive arbejdsflade skal være indeholdt i et kvadrat med sidelængde 65 mm.

8. FORSKRIFTER VEDRØRENDE FARVEDE LYGTEGLAS OG FILTRE

- 8.1. Der kan meddeles godkendelse for forlygter, som afgiver farveløst eller selektivt gult lys med en ufarvet lampe. Angivet i CIE trikromatiske koordinater er de tilsvarende farvespecifikationer for gule lygteglas eller filtre følgende:

Selektivt gult filter (skærm eller lygteglas)

Afgrænsning mod rød	$y \geq$	$0,138 + 0,58 x$
Afgrænsning mod grøn	$y \leq$	$1,29 x - 0,1$
Afgrænsning mod hvid	$y \leq$	$-x + 0,966$
Afgrænsning mod spektrets værdi	$y \leq$	$-x + 0,992$

som også kan angives som følger:

dominansbølgelængde:	575 - 585 nm
renhedsfaktor:	0,90 - 0,98

Transmissionsfaktoren skal være $\geq 0,78$.

Transmissionsfaktoren bestemmes med en lyskilde med farvetemperatur 2 854 °K (svarende til belysningsmiddel A i henhold til Den internationale Belysningskommission (CIE)).

- 8.2. Filteret skal udgøre en del af forlygten og skal være fastgjort til denne på en sådan måde, at brugeren hverken kan fjerne det utilsigtet eller tilsigtet med almindeligt værktøj.

8.3. Bemærkning vedrørende farve

Eftersom enhver godkendelse efter dette regulativ meddeles i medfør af punkt 8.1 ovenfor for en type forlygte, som afgiver enten farveløst lys eller selektivt gult lys, afskærer artikel 3 i den aftale, til hvilken dette regulativ er vedføjet, ikke de kontraherende parter fra at forbyde forlygter, som afgiver farveløst eller selektivt gult lys, på de køretøjer, som de indregistrerer.

9. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

- 9.1. Forlygter, som er godkendt efter dette regulativ, skal være produceret således, at de er i overensstemmelse med den godkendte type, idet de opfylder forskrifterne i punkt 7 og 8.
- 9.2. Til efterprøvning af, at forskrifterne i punkt 9.1 er opfyldt, skal foretages passende kontrol af produktionen.
- 9.3. Indehaveren af godkendelsen skal især:
- 9.3.1. sørge for, at der findes procedurer til effektiv kontrol af produkternes kvalitet
- 9.3.2. råde over det nødvendige udstyr til kontrol af overensstemmelsen af hver godkendt type
- 9.3.3. drage omsorg for, at prøvningsdata registreres, og at de tilhørende dokumenter er til rådighed i et tidsrum, der fastsættes efter aftale med den administrative tjeneste
- 9.3.4. analysere resultaterne af hver type prøvning, så det kontrolleres og sikres, at produktets karakteristika er stabile inden for den normale variation i en industriproduktion

- 9.3.5. sikre, at der for hver produkttype mindst udføres de i dette regulativs bilag 4 foreskrevne prøvninger
- 9.3.6. sørge for, at enhver stikprøve, der udviser tegn på manglende overensstemmelse ved den pågældende type prøvning, foranlediger udtagelse af endnu en stikprøve og endnu en prøvning. Der skal tages alle nødvendige skridt til genopretning af produktionens overensstemmelse.
- 9.4. Den kompetente myndighed, som har meddelt typegodkendelse, kan til hver en tid efterprøve de metoder til overensstemmelsesprøvning, som anvendes på de enkelte produktionsanlæg.
- 9.4.1. Ved hver inspektion skal prøvningsoptegnelser og produktionsjournaler forelægges den besøgende inspektør.
- 9.4.2. Sidstnævnte kan udtage stikprøver til prøvning på fabrikantens laboratorium. Det mindste stikprøveantal kan fastsættes under hensyntagen til resultaterne af fabrikantens egen kontrol.
- 9.4.3. Såfremt kvalitetsniveauet synes at være utilfredsstillende eller det synes nødvendigt at kontrollere validiteten af de prøvninger, der er udført i henhold til punkt 9.4.2 ovenfor, udtager inspektøren stikprøver til kontrol hos den tekniske tjeneste, der har foretaget typegodkendelsesprøvningen, under anvendelse af kriterierne i bilag 5.
- 9.4.4. Den kompetente myndighed kan udføre enhver prøvning, som foreskrives i dette regulativ. Sådan prøvning finder sted på stikprøver, som udtages på tilfældig måde, uden at det medfører forvridning af fabrikantens leveringsforpligtelser, og i overensstemmelse med kriterierne i bilag 5.
- 9.4.5. Den kompetente myndighed skal tilstræbe en inspektionshyppighed på én gang hvert andet år. Dette er imidlertid op til den kompetente myndigheds skøn og dens tillid til de systemer, der skal sikre effektiv kontrol med produktionens overensstemmelse. Hvis der registreres negative resultater, sikrer den kompetente myndighed, at der tages alle nødvendige skridt til, at produktionens overensstemmelse snarest muligt genoprettes.
- 9.5. Der ses bort fra forlygter med åbenlyse fejl.
10. SANKTIONER I TILFÆLDE AF PRODUKTIONENS MANGLENDE OVERENSSTEMMELSE
- 10.1. En godkendelse for en type forlygte, der er meddelt i henhold til dette regulativ, kan inddrages, hvis kravene ikke opfyldes, eller hvis en forlygte med typegodkendelsesmærke ikke er i overensstemmelse med den godkendte type.
- 10.2. Hvis en kontraherende part i 1958-overenskomsten, som anvender dette regulativ, inddrager en godkendelse, som den tidligere har meddelt, skal den straks underrette de øvrige kontraherende parter, der anvender dette regulativ, herom ved hjælp af en meddelelsesformular svarende til modellen i bilag 1 til dette regulativ.
11. ÆNDRING OG UDVIDELSE AF GODKENDELSEN FOR EN FORLYGTETYPE
- 11.1. Enhver ændring af køretøjstypen skal meddeles den administrative myndighed, som har godkendt forlygtetypen. Denne myndighed kan da enten:
- 11.1.1. skønne, at de foretagne ændringer næppe vil have mærkbar ugunstig virkning, og at forlygtetypen under alle omstændigheder stadig opfylder forskrifterne, eller
- 11.1.2. kræve en yderligere prøvningsrapport fra den tekniske tjeneste, som er ansvarlig for prøvningens udførelse.

- 11.2. Godkendelse eller nægtelse af godkendelse skal sammen med detaljer om ændringerne meddeles de kontraherende parter, der anvender dette regulativ, i henhold til fremgangsmåden beskrevet i punkt 5.3 ovenfor.
- 11.3. Den kompetente myndighed, som udsteder udvidelse af en godkendelse, tildeler udvidelsen et serienummer og underretter de andre parter i 1958-overenskomsten, der anvender dette regulativ, herom ved hjælp af en meddelelsesformular svarende til modellen i bilag 1 til dette regulativ.
12. ENDELIGT OPHØR AF PRODUKTIONEN
- Hvis indehaveren af godkendelsen endeligt indstiller produktionen af en forlygte, som er godkendt i henhold til dette regulativ, skal han underrette den myndighed, som har udstedt godkendelsen, herom. Efter modtagelse af den pågældende meddelelse underretter myndigheden de øvrige parter i 1958-overenskomsten, som anvender dette regulativ, herom ved hjælp af en meddelelsesformular svarende til modellen i bilag 1 til dette regulativ.
13. NAVNE OG ADRESSER PÅ DE TEKNISKE TJENESTER, DER ER ANSVARLIGE FOR UDFØRELSE AF GODKENDELSESPRØVNINGERNE, OG PÅ DE ADMINISTRATIVE MYNDIGHEDER
- De kontraherende parter i 1958-overenskomsten, som anvender dette regulativ, meddeler FN's sekretariat navn og adresse på de tekniske tjenester, som er ansvarlige for udførelse af godkendelsesprøvninger, og på de administrative myndigheder, som meddeler godkendelser, og hvortil meddelelser udstedt i andre lande om typegodkendelse eller udvidelse, nægtelse eller inddragelse af godkendelse, skal sendes.
14. OVERGANGSBESTEMMELSER
- 14.1. Fra seks måneder efter den officielle ikrafttrædelsesdato for regulativ nr. 113 må ingen kontraherende part, som anvender dette regulativ, nægte at meddele ECE-godkendelse i henhold til dette regulativ.
- 14.2. Kontraherende parter, der anvender dette regulativ, må ikke nægte at meddele udvidelse af godkendelser i henhold til ændringsserie 01 til dette regulativ.
- 14.3. Godkendelser, som er meddelt i henhold til dette regulativ før ikrafttrædelsesdatoen for regulativ nr. 113, og enhver udvidelse af godkendelser, herunder udvidelser af den oprindelige udgave af dette regulativ, som er meddelt efterfølgende, forbliver gyldige på ubestemt tid.
- 14.4. Kontraherende parter, der anvender dette regulativ, skal fortsat udstede godkendelser af forlygter på grundlag af ændringsserie 01 eller den oprindelige udgave af dette regulativ, forudsat at der er tale om forlygter til montering på ibrugtagne køretøjer.
- 14.5. Fra den officielle ikrafttrædelsesdato for regulativ nr. 113 må ingen kontraherende part, som anvender dette regulativ, forbyde montering på en ny køretøjstype af en forlygte, der er godkendt i henhold til regulativ nr. 113.
- 14.6. Kontraherende parter, der anvender dette regulativ, skal fortsat tillade montering på en køretøjstype eller et køretøj, der er godkendt i henhold til dette regulativ.
- 14.7. Kontraherende parter, der anvender dette regulativ, skal fortsat tillade montering eller anvendelse på et ibrugtaget køretøj af en forlygte, der er godkendt i henhold til dette regulativ i dets oprindelige udgave, forudsat at der er tale om udskiftningsforlygter.
-

BILAG 1

MEDDELELSE

(største format: A4 (210 × 297 mm))

Udstedt af: Myndighedens navn

.....
 .....
 .....

vedrørende ⁽²⁾: MEDDELELSE AF GODKENDELSE
 UDVIDELSE AF GODKENDELSE
 NÆGTELSE AF GODKENDELSE
 INDDRAGELSE AF GODKENDELSE
 ENDELIGT OPHØR AF PRODUKTIONEN

af en type forlygte i henhold til regulativ nr. 56

Godkendelse nr.

Udvidelse nr.

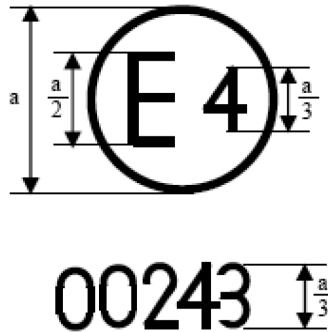
1. Forlygtetype
2. Forlygte, som med farveløs lampe afgiver farveløst lys/selektivt gult lys ⁽²⁾
3. Fabriks- eller varemærke
4. Fabrikantens navn og adresse
5. Navn og adresse på fabrikantens eventuelle repræsentant
6. Indleveret til godkendelse den:
7. Teknisk tjeneste, som er ansvarlig for udførelse af godkendelsesprøvningen
8. Dato på rapport udstedt af denne tjeneste
9. Nummer på rapport udstedt af denne tjeneste
10. Godkendelse meddelt/udvidet/nægtet/inddraget ⁽²⁾
11. Sted
12. Dato
13. Underskrift
14. Tegning nr. ..., på hvilken godkendelsesnummeret er anført, viser forlygten

⁽¹⁾ Kendingsnummer for det land, hvor godkendelsen er meddelt/udvidet/nægtet/inddraget (jf. godkendelsesforskrifter i regulativet).

⁽²⁾ Det ikke gældende overstreges

BILAG 2

GODKENDELSESMÆRKETS UDFORMNING

 $a \geq 5 \text{ mm}$

En forlygte med ovenstående godkendelsesmærke er godkendt i Nederlandene (E4) under godkendelsesnummer 00243. De første to cifre i godkendelsesnummeret angiver, at godkendelsen blev meddelt i overensstemmelse med kravene i regulativet i dets oprindelige udgave.

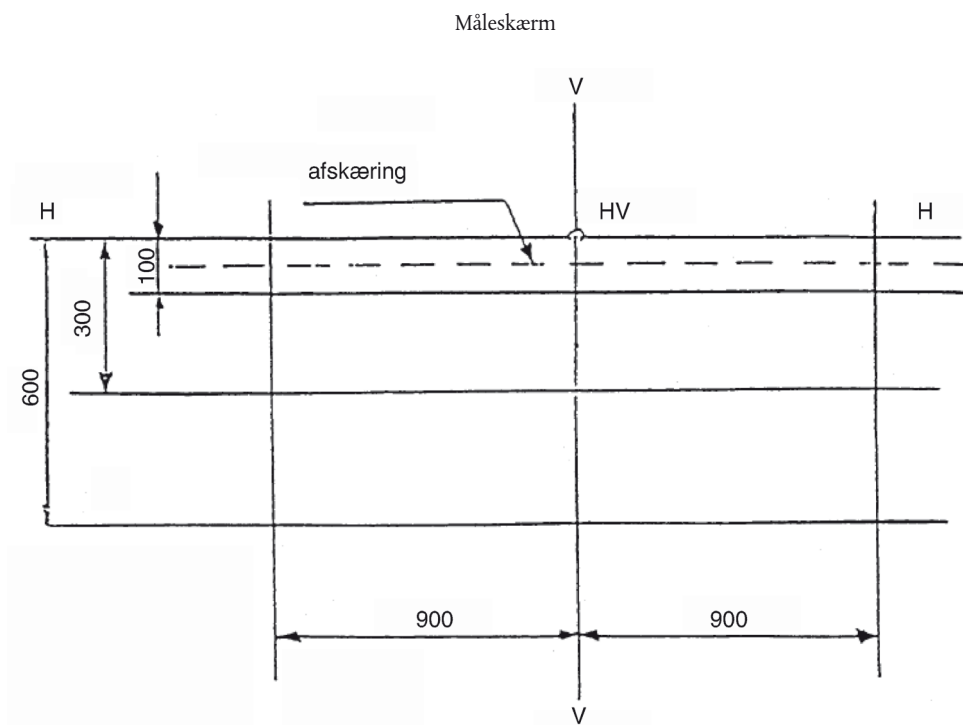
Bemærkning:

Godkendelsesnummeret skal placeres tæt på cirklen og enten over, under, til venstre eller til højre for bogstavet "E". Alle nummerets cifre skal stå på samme side af bogstavet "E" og vende samme vej. Brug af romertal som godkendelsesnummer bør undgås for at undgå forveksling med andre symboler.

BILAG 3

FOTOMETRISKE MÅLINGER

1. Ved målingerne skal måleskærmen placeres i en afstand af 10 m foran forlygten og vinkelret på en linje, der forbinder lampens glødetråd og punktet HV; linjen H-H skal være vandret. For lamper med med tværgående glødetråd skal glødetråden være så vandret som muligt under målingen.
2. Sideværts skal forlygterne rettes således, at lyset er så symmetrisk som muligt med referencelinjen V-V.
3. Lodret skal forlygten rettes, således at belysningen i punktet HV er 2 lx. Under disse omstændigheder skal afskæringenslinjen være placeret mellem linjen H-H og linjen H-100 mm.
4. Når forlygten rettes i overensstemmelse med punkt 2 og 3 ovenfor, skal belysningen opfylde overholde følgende værdier:
  - 4.1. på linjen H-H og derover: 2 lx maks.
  - 4.2. på en linje 300 mm under linjen H-H og i en bredde af 900 mm på hver side af den lodrette linje V-V: ikke mindre end 8 lx.
  - 4.3. på en linje 600 mm under linjen H-H og i en bredde af 900 mm på hver side af den lodrette linje V-V: ikke mindre end 4 lx.

(dimensioner i mm for en afstand på 10 m)

BILAG 4

MINDSTEKRAV FOR METODER TIL KONTROL AF PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

1. GENERELT

- 1.1. Overensstemmelseskriterierne anses for at være opfyldt i både mekanisk og geometrisk henseende, hvis der ikke forekommer afvigelser ud over uundgåelige variationer, som ligger inden for rammerne af kravene i dette regulativ.
- 1.2. Hvad angår fotometriske præstationer anses masseproducerede forlygter ikke for uoverensstemmende, såfremt, ved prøvning af de fotometriske præstationer af enhver på tilfældig måde udtaget forlygte, som er udstyret med standardglødelampe, ingen målt værdi afviger i ugunstig retning med mere end 20 % fra de værdier, som foreskrives i dette regulativ.
- 1.3. Såfremt resultaterne af de ovenfor beskrevne prøver ikke opfylder forskrifterne, gentages prøverne med en anden standardglødelampe.
- 1.4. Der ses bort fra forlygter med åbenlyse fejl.
- 1.5. Kromaticitetskoordinaterne skal være overholdt, når forlygten er monteret med en glødelampe, som er indstillet til en farvetemperatur svarende til Standard A.

De fotometriske præstationer af en forlygte, som afgiver selektivt gult lys, når den er monteret med en farveløs glødelampe, skal være lig værdierne i dette regulativ ganget med 0,84.

2. MINIMUMSKRAV TIL KONTROL AF PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE VED FABRIKANTEN

For hver type forlygte skal indehaveren af godkendelsesmærket gennemføre mindst følgende prøvninger med passende intervaller. Prøvningerne skal udføres i overensstemmelse med bestemmelserne i dette regulativ.

Konstateres der ved nogen prøvetagning manglende overensstemmelse hvad angår den pågældende type prøvning, udtages flere prøveeksemplarer, som prøves. Fabrikanten træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at produktionen bringes i overensstemmelse.

2.1. Prøvningernes art

Overensstemmelsesprøvningen i dette regulativ skal omfatte fotometriske egenskaber.

2.2. Metoder, som anvendes ved prøvningerne

- 2.2.1. Prøvningerne udføres generelt i overensstemmelse med metoderne i dette regulativ.
- 2.2.2. Ved alle overensstemmelsesprøvninger, som foretages af fabrikanten, kan der efter tilladelse fra den kompetente myndighed, der er ansvarlig for godkendelsesprøvningerne, benyttes ækvivalente metoder. Det påhviler fabrikanten at godtgøre, at de anvendte metoder er ækvivalente med dem, som er fastlagt i dette regulativ.
- 2.2.3. Anvendelse af punkt 2.2.1 og 2.2.2 forudsætter jævnlig kalibrering af prøvningsapparatet og dets overensstemmelse med målinger foretaget af en kompetent myndighed.
- 2.2.4. I alle tilfælde anvendes de referencemetoder, som er foreskrevet i dette regulativ, navnlig ved administrativ kontrol og prøveudtagning.

2.3. Prøveudtagningens art

Der udtages på tilfældig måde prøver af forlygter fra en ensartet produktionsbatch. Ved en ensartet batch forstås et sæt forlygter af samme type, defineret i henhold til fabrikantens produktionsmetoder.

Bedømmelsen skal sædvanligvis dække serieproduktion fra de enkelte fabrikker. En fabrikant kan dog behandle resultaterne fra flere fabrikker vedrørende samme type som én gruppe, forudsat at fabrikkerne anvender samme kvalitetsstyringssystem.

2.4. Målte og registrerede fotometriske egenskaber

Den udtagne forlygteprøve underkastes fotometrisk måling i de punkter, som er fastlagt i regulativet, idet aflæsningen er begrænset ved punkterne HV, LH, RH, L 600 og R 600.

2.5. Godkendelseskriterier

Fabrikanten er ansvarlig for, at der gennemføres en statistisk undersøgelse af prøvningsresultaterne, og for, at der efter aftale med den kompetente myndighed fastsættes kriterier for godkendelsen af de pågældende produkter, for at de kan være i overensstemmelse med de specifikationer, der er fastsat for overensstemmelseskontrol af produktionen i dette regulativs punkt 9.1.

Acceptkriterierne skal være fastlagt således, at der med en konfidensgrænse på 95 % er en sandsynlighed på mindst 0,95 for at bestå kontrollen i overensstemmelse med bilag 5 (første prøveudtagning).

—

BILAG 5

MINDSTEKRAV TIL PRØVEUDTAGNING VED EN INSPEKTØR

1. GENERELT
  - 1.1. Overensstemmelseskravene anses for opfyldt i mekanisk og geometrisk henseende, såfremt forskellene ikke overstiger de uundgåelige fremstillingsvariationer inden for dette regulativs forskrifter.
  - 1.2. Hvad angår fotometriske præstationer anses masseproducerede forlygter ikke for uoverensstemmende, såfremt, ved prøvning af de fotometriske præstationer af enhver på tilfældig måde udtaget forlygte, som er udstyret med standardglødelampe, ingen målt værdi afviger i ugunstig retning med mere end 20 % fra de værdier, som foreskrives i dette regulativ.
  - 1.3. Kromaticitetskoordinaterne skal være overholdt, når forlygten er monteret med en glødelampe, som er indstillet til en farvetemperatur svarende til Standard A.

De fotometriske præstationer for en forlygte, som afgiver selektivt gult lys, når den er monteret med en farveløs glødelampe, skal ganges med 0,84.

2. FØRSTE PRØVEUDTAGNING

Ved den første prøveudtagning udtages fire forlygter på tilfældig måde. Det første sæt på to prøveeksemplarer mærkes A og det andet sæt B.

- 2.1. Overensstemmelse
  - 2.1.1. Efter udtagning af prøver ved den i figur 1 i dette bilag viste procedure anses masseproducerede forlygter ikke for uoverensstemmende, såfremt afvigelserne af de målte værdier for forlygterne i ugunstig retning er:

2.1.1.1. Prøve A

A1: én forlygte	0 %
én forlygte: ikke over	20 %
A2: begge forlygter over:	0 %
men ikke over	20 %

gå til prøve B

2.1.1.2. Prøve B

B1: begge forlygter	0 %
---------------------	-----

2.2. Manglende overensstemmelse

- 2.2.1. Efter udtagning af prøver ved den i figur 1 i dette bilag viste procedure anses masseproducerede forlygter for uoverensstemmende, og fabrikanten anmodes om at bringe sin produktion i overensstemmelse med forskrifterne (justering), såfremt afvigelserne af de målte værdier for forlygterne er:

2.2.1.1. Prøve A

A3: én forlygte: ikke over	20 %
én forlygte over	20 %
men ikke over	30 %

2.2.1.2. Prøve B

B2: i tilfælde A2

én forlygte over	0 %
men ikke over	20 %
én forlygte: ikke over	20 %

B3: i tilfælde A2

én forlygte	0 %
én forlygte over	20 %
men ikke over	30 %

2.3. Inddragelse af godkendelse

Efter udtagning af prøver ved den i figur 1 i dette bilag viste procedure anses prøverne for uoverensstemmende og vil punkt 10 blive bragt i anvendelse, såfremt afvigelserne af de målte værdier for forlygterne er:

2.3.1. Prøve A

A4: én forlygte: ikke over	20 %
én forlygte over	30 %

A5: begge forlygter over	20 %
--------------------------	------

2.3.2. Prøve B

B4: i tilfælde A2

én forlygte over	0 %
men ikke over	20 %
én forlygte over	20 %

B5: i tilfælde A2

begge forlygter over	20 %
----------------------	------

B6: i tilfælde A2

én forlygte	0 %
én forlygte over	30 %

3. GENTAGELSE AF PRØVEUDTAGNING

I tilfælde A3, B2 og B3 skal prøveudtagningen senest to måneder efter anmeldelsen gentages ved udtagning af en tredje prøve C bestående af to forlygter og en fjerde prøve D bestående af to forlygter, fra beholdningen af enheder, som er produceret efter justering.

3.1. Overensstemmelse

3.1.1. Efter udtagning af prøver ved den i figur 1 i dette bilag viste procedure anses masseproducerede forlygter ikke for uoverensstemmende, såfremt afvigelserne af de målte værdier for forlygterne er:

3.1.1.1. Prøve C

C1: én forlygte	0 %
én forlygte: ikke over	20 %

C2: begge forlygter over	0 %
men ikke over	20 %

gå til prøve D

3.1.1.2. Prøve D

D1: i tilfælde C2

begge forlygter	0 %
-----------------	-----

3.2. Manglende overensstemmelse

3.2.1. Efter udtagning af prøver ved den i figur 1 i dette bilag viste procedure anses masseproducerede forlygter for uoverensstemmende, og fabrikanten anmodes om at bringe sin produktion i overensstemmelse med forskrifterne (justering), såfremt afvigelserne af de målte værdier for forlygterne er:

3.2.1.1. Prøve D

D2: i tilfælde C2

én forlygte over	0 %
men ikke over	20 %
én forlygte: ikke over	20 %

3.3. Inddragelse af godkendelse

Efter udtagning af prøver ved den i figur 1 i dette bilag viste procedure anses prøverne for uoverensstemmende og vil punkt 10 blive bragt i anvendelse, såfremt afvigelserne af de målte værdier for forlygterne er:

3.3.1. Prøve C

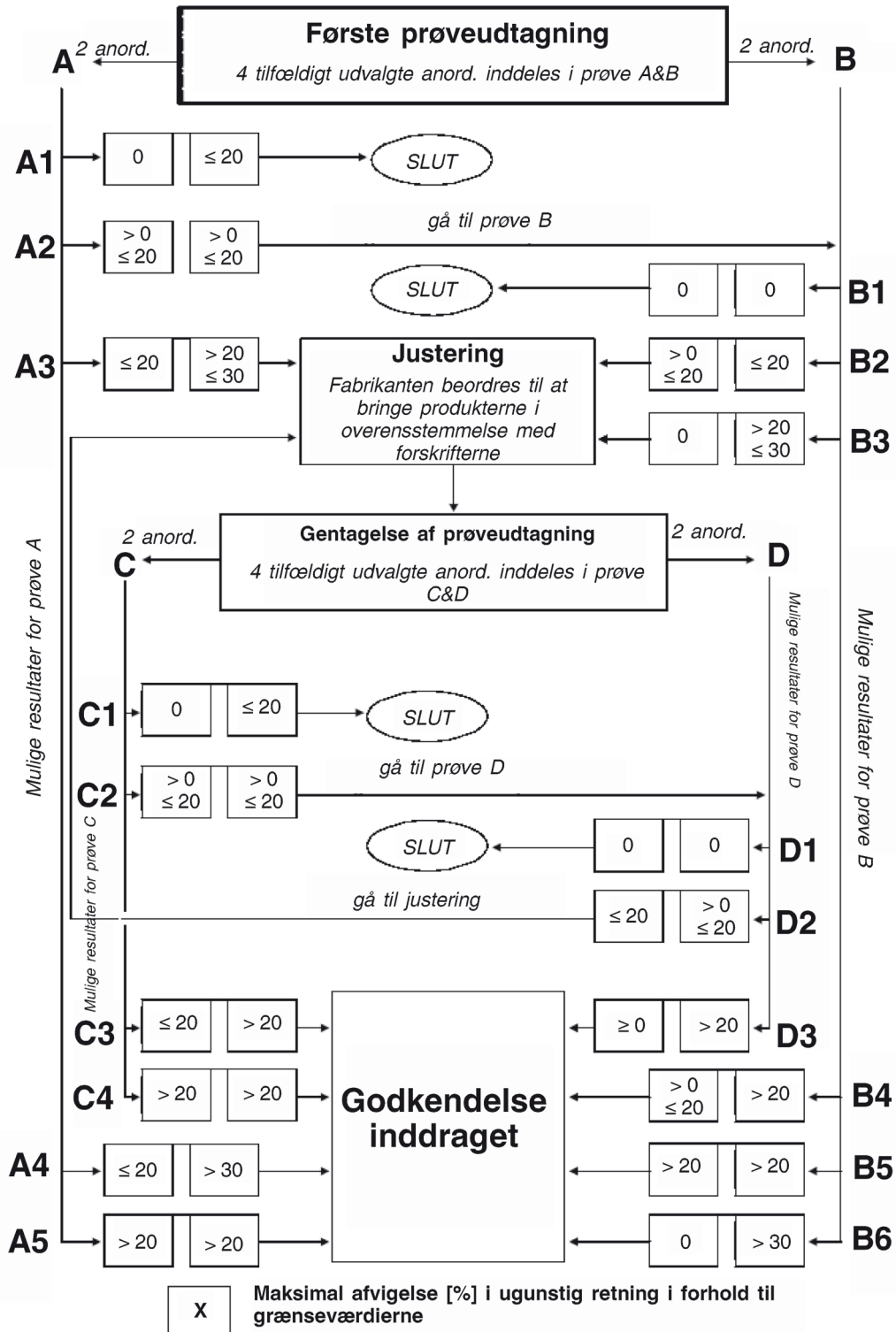
C3: én forlygte: ikke over	20 %
én forlygte over	20 %
C4: begge forlygter over	20 %

3.3.2. Prøve D

D3: i tilfælde C2

én forlygte 0 eller over	0 %
én forlygte over	20 %

Kun de originale FN/ECE-tekster har retlig virkning i henhold til folkeretten. Dette regulativs nuværende status og ikrafttrædelsesdato bør kontrolleres i den seneste version af FN/ECE's statusdokument TRANS/WP.29/343/, der findes på adressen:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

**Regulativ nr. 82 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) —
Ensartede forskrifter for godkendelse af knallertforlygter udstyret med halogenlødelamper (HS₂-
lamper)**

Omfattende al gældende tekst frem til:

Ændringsserie 01 - Trådt i kraft: 12. september 2001.

INDHOLD

REGULATIV

1. Anvendelsesområde
2. Definition af »type«
3. Ansøgning om godkendelse
- 4 Mærkning
5. Godkendelse
6. Almindelige forskrifter
7. Særlige forskrifter
8. Produktionens overensstemmelse
9. Sanktioner i tilfælde af produktionens manglende overensstemmelse
10. Ændring og udvidelse af godkendelsen af en type forlygte
11. Endeligt ophør af produktionen
12. Navne og adresser på de tekniske tjenester, som er ansvarlige for udførelse af godkendelsesprøvningen, og på de administrative myndigheder
13. Overgangsbestemmelser

BILAG

- Bilag 1 - Meddelelse vedrørende godkendelse eller udvidelse, nægtelse eller inddragelse af godkendelse eller endeligt ophør af produktionen af en type forlygte i henhold til regulativ nr. 82
- Bilag 2 - Godkendelsesmærkets udformning
- Bilag 3 - Fotometrisk prøvning
- Bilag 4 - Farven på det udsendte lys

1. ANVENDELSESMOMRÅDE
Dette regulativ finder anvendelse på forlygter udstyret med halogenlamper (HS₂-lamper), som leveres som udstyr til knallerter og køretøjer, der behandles som knallerter.
2. DEFINITION AF »TYPE«
Forlygter af forskellig »type«: forlygter, som afviger på væsentlige punkter såsom:
  - 2.1 fabriks- eller varemærke
  - 2.2 det optiske systems egenskaber
  - 2.3 hvorvidt de indeholder komponenter, som under funktion er i stand til at ændre de optiske virkninger ved refleksion, brydning eller absorption. Ændringer i farven på de stråler, der udsendes af forlygter, hvis øvrige egenskaber ikke ændres, udgør ikke en ændring af forlygtetypen. Sådanne forlygter tildeles derfor samme godkendelsesnummer.
3. ANSØGNING OM GODKENDELSE
  - 3.1 Ansøgning om godkendelse skal indgives af indehaveren af fabriks- eller varemærket eller af dennes behørigt bemyndigede repræsentant.
  - 3.2 Alle ansøgninger om godkendelse skal være ledsaget af:
    - 3.2.1 tegninger i tre eksemplarer, som er tilstrækkeligt detaljerede til, at typen kan identificeres (jf. punkt 4.2 og 5.3), og som viser forlygten i tværsnit (lodret) og set forfra og indeholder nærmere oplysninger om lytteglassets eventuelle riller
    - 3.2.2 en kortfattet teknisk beskrivelse
    - 3.2.3 prøver som følger:
      - 3.2.3.1 to prøveeksemplarer med farveløst lytteglas
      - 3.2.3.2 til prøvning af et farvet filter eller en farvet skærm (eller et farvet lytteglas): to prøveeksemplarer.
  - 3.3 Før der meddeles typegodkendelse, skal den godkendende myndighed efterprøve, at der foreligger tilfredsstillende ordning til sikring af effektiv kontrol af produktionens overensstemmelse.
4. MÆRKNING ⁽¹⁾
  - 4.1 Forlygter, der indleveres til godkendelse, skal være mærket med fabrikantens fabriks- eller varemærke; denne mærkning skal være letlæselig og må ikke kunne slettes.
  - 4.2 Der skal både på lytteglasset og på hver forlygtes hus være et areal, der er tilstrækkeligt til at rumme godkendelsesmærket, og dette areal skal vises på de tegninger, der henvises til i punkt 3.3.1 ovenfor.
5. GODKENDELSE
  - 5.1 Opfylder alle de i henhold til punkt 3.3.3 ovenfor indleverede prøveeksemplarer af en type forlygte forskrifterne i dette regulativ, meddeles godkendelse.

⁽¹⁾ Kan lytteglasset ikke adskilles fra forlygtens hus, er et areal på lytteglasset tilstrækkeligt.

- 5.2 Hver godkendt type tildeles et godkendelsesnummer. De første to cifre (for tiden 00 for regulativet i dets oprindelige form) angiver den ændringsserie, som omfatter de seneste væsentlige tekniske ændringer til regulativet på godkendelsens udstedelsestidspunkt. Den samme kontraherende part må ikke tildele dette nummer til en anden forlygtetype, som er omfattet af dette regulativ ⁽¹⁾.
- 5.3 Meddelelse om godkendelse, udvidelse, nægtelse eller inddragelse af en godkendelse af en type forlygte i henhold til dette regulativ sendes til de kontraherende parter i 1958-overenskomsten, der anvender dette regulativ, ved hjælp af en formular svarende til modellen i bilag 1 til dette regulativ.
- 5.4 På hver forlygte, som er i overensstemmelse med en efter dette regulativ godkendt type, skal foruden det i punkt 4.1 ovenfor foreskrevne mærke være påført et internationalt godkendelsesmærke, som er placeret på det i punkt 4.2. ovenfor omhandlede areal og består af følgende ⁽²⁾:
- 5.4.1 en cirkel, som omslutter bogstavet »E« efterfulgt af kendingsnummeret på den stat, som har meddelt godkendelse ⁽³⁾
- 5.4.2 godkendelsesnummeret.
- 5.5 De godkendelsesmærker, der er omhandlet i punkt 5.4 ovenfor, skal være let læselige og må ikke kunne fjernes.
- 5.6 Bilag 2 til dette regulativ indeholder eksempler på udformningen af de godkendelsesmærker, der er omtalt ovenfor.
6. ALMINDELIGE FORSKRIFTER
- 6.1 Hvert prøveeksemplar skal være i overensstemmelse med forskrifterne i punkt 7 nedenfor.
- 6.2 Forlygter skal være konstrueret og fremstillet således, at de ved normal brug og til trods for de rystelser, de derved kan blive udsat for, forbliver funktionssikre og bevarer de i dette regulativ foreskrevne egenskaber.
- 6.3 De komponenter, hvormed halogenlampen er fastgjort på reflektoren, skal være udført således, at halogenlampen, heller ikke i mørke, kan monteres i nogen anden position end den korrekte.
7. SÆRLIGE FORSKRIFTER
- 7.1 Lytteglasses korrekte position i forhold til det optiske system skal være tydeligt mærket og blokeret mod drejning.
- 7.2 Til måling af den belysningsstyrke, som frembringes af forlygterne, anvendes en måleskærm som beskrevet i bilag 3 til dette regulativ og en standard halogenglødelampe med en glat og farveløs pære i overensstemmelse med HS₂-kategorien i Regulativ nr. 37.

Standardhalogenglødelampen justeres til den relevante referencelysflux i overensstemmelse med de foreskrevne værdier for disse lamper i regulativ nr. 37 for en mærkespænding på seks volt.

Nærlyset skal have en afskæring, der er tilstrækkeligt skarp til, at den gør det praktisk muligt at rette lyset på tilfredsstillende vis.

⁽¹⁾ Ændringer i farven på de stråler, der udsendes af forlygter, hvis øvrige egenskaber ikke ændres, udgør ikke en ændring af forlygtetypen. Sådanne forlygter tildeles derfor samme godkendelsesnummer (jf. punkt 2.3).

⁽²⁾ Hvis forskellige forlygtetyper har identiske lytglas eller reflektorer, kan lytteglasset og reflektoren forsynes med de forskellige godkendelsesmærker for disse forlygtetyper, forudsat at godkendelsesnummeret for den specifikke type kan identificeres utvetydigt.

⁽³⁾ Kendingsnumrene for de kontraherende parter i 1958-overenskomsten er angivet i bilag 3 til den konsoliderede resolution om køretøjs konstruktion (R.E.3), dokument TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend. 1.

- 7.3 Afskæringen skal være så lige og vandret som muligt over en vandret linje på mindst $\pm 2,250$ mm, målt på en afstand af 25 m.

Når forlygterne rettes ⁽¹⁾ i overensstemmelse med bilag 3, skal de opfylde forskrifterne deri.

- 7.4 Lysets aftegning må ikke resultere i sideværts variationer, som forringer synligheden.
- 7.5 Skærmbelysningsstyrkerne måles ved hjælp af en fotoreceptor, hvis effektive arbejdsflade skal være indeholdt i et kvadrat med sidelængden 65 mm.

8. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

- 8.1 En forlygte med et godkendelsesmærke som foreskrevet i dette regulativ skal være i overensstemmelse med den godkendte type og de relevante krav i dette regulativ.
- 8.2 Hvis det imidlertid drejer sig om en anordning, der er tilfældigt udtaget fra serieproduktionen, er de gældende krav til minimums- og maksimumslysaflivelse (målt med en standardhalogenglødelampe, jf. punkt 7.2 ovenfor) mindst 80 % af minimumsværdierne og ikke over 120 % af de maksimumsværdier, der er angivet i bilag 3.

9. SANKTIONER I TILFÆLDE AF PRODUKTIONENS MANGLENDE OVERENSSTEMMELSE

- 9.1 Den godkendelse, der meddeles for en type forlygte i henhold til dette regulativ, kan inddrages, hvis de ovenfor fastsatte krav ikke er opfyldt.
- 9.2 Hvis en kontraherende part, som anvender dette regulativ, inddrager en godkendelse, som den tidligere har meddelt, skal den straks underrette de øvrige kontraherende parter, der anvender dette regulativ, herom ved hjælp af en meddelelsesformular svarende til modellen i bilag 1 til dette regulativ.

10. ÆNDRING OG UDVIDELSE AF GODKENDELSEN FOR EN FORLYGTETYPE

- 10.1 Enhver ændring af forlygtetypen skal meddeles den administrative myndighed, som har godkendt forlygtetypen. Denne myndighed kan da enten:
- 10.1.1 skønne, at de foretagne ændringer næppe vil have mærkbar ugunstig virkning, og at forlygten stadig opfylder forskrifterne, eller
- 10.1.2 kræve en yderligere prøvningsrapport fra den tekniske tjeneste, som er ansvarlig for prøvningens udførelse.
- 10.2 Godkendelse eller nægtelse af godkendelse skal sammen med detaljer om ændringerne meddeles de kontraherende parter, der anvender dette regulativ, i henhold til fremgangsmåden beskrevet i punkt 5.3 ovenfor.
- 10.3 Den kompetente myndighed, som udsteder udvidelse af en godkendelse, tildeler udvidelsen et serienummer og underretter de andre parter i 1958-overenskomsten, der anvender dette regulativ, herom ved hjælp af en meddelelsesformular svarende til modellen i bilag 1 til dette regulativ.

⁽¹⁾ Det skal være muligt at justere forlygtens lodrette vinkel.

11. ENDELIGT OPHØR AF PRODUKTIONEN

Hvis indehaveren af godkendelsen endeligt ophører med at fremstille en forlygtetype, som er godkendt i henhold til dette regulativ, skal han underrette den myndighed, som har meddelt godkendelsen, herom. Efter modtagelse af den pågældende meddelelse underretter myndigheden de øvrige parter i 1958-overenskomsten, som anvender dette regulativ, herom ved hjælp af en meddelelsesformular svarende til modellen i bilag 1 til dette regulativ.

12. NAVN OG ADRESSE PÅ DE TEKNISKE TJENESTER, SOM ER ANSVARLIGE FOR UDFØRELSE AF GODKENDELSESPRØVNINGEN, OG PÅ DE ADMINISTRATIVE MYNDIGHEDER

De parter i 1958-overenskomsten, som anvender dette regulativ, meddeler De Forenede Nationers sekretariat navne og adresser på de tekniske tjenester, som er ansvarlige for udførelse af godkendelsesprøvninger, og på de administrative myndigheder, som meddeler typegodkendelser, og hvortil meddelelser udstedt i andre lande om godkendelse eller udvidelse, nægtelse eller inddragelse af godkendelse skal sendes.

13. OVERGANGSBESTEMMELSER

- 13.1. Fra seks måneder efter den officielle ikrafttrædelsesdato for regulativ nr. 113 må ingen kontraherende part, som anvender dette regulativ, nægte at meddele ECE-godkendelse i henhold til dette regulativ.
  - 13.2. Kontraherende parter, der anvender dette regulativ, må ikke nægte at meddele udvidelse af godkendelser i henhold til ændringsserie 01 eller den oprindelige udgave af dette regulativ.
  - 13.3. Godkendelser, som er meddelt i henhold til dette regulativ før ikrafttrædelsesdatoen for regulativ nr. 113, og enhver udvidelse af godkendelser, herunder udvidelser af den oprindelige udgave af dette regulativ, som er meddelt efterfølgende, forbliver gyldige på ubestemt tid.
  - 13.4. Kontraherende parter, der anvender dette regulativ, skal fortsat udstede godkendelser af forlygter på grundlag af ændringsserie 01 eller den oprindelige udgave af dette regulativ, forudsat at der er tale om forlygter til montering på ibrugtagne køretøjer.
  - 13.5. Fra den officielle ikrafttrædelsesdato for regulativ nr. 113 må ingen kontraherende part, som anvender dette regulativ, forbyde montering på en ny køretøjstype af en forlygte, der er godkendt i henhold til regulativ nr. 113.
  - 13.6. Kontraherende parter, der anvender dette regulativ, skal fortsat tillade montering på en køretøjstype eller et køretøj, der er godkendt i henhold til dette regulativ.
  - 13.7. Kontraherende parter, der anvender dette regulativ, skal fortsat tillade montering eller anvendelse på et ibrugtaget køretøj af en forlygte, der er godkendt i henhold til dette regulativ i dets oprindelige udgave, forudsat at der er tale om udskiftningsforlygter.
-

BILAG 1

MEDDELELSE

(Største format: A4 (210 × 297 mm))

Udstedt af: Myndighedens navn

.....
 .....
 .....

vedrørende ⁽²⁾: MEDDELELSE AF GODKENDELSE
 UDVIDELSE AF GODKENDELSE
 NÆGTELSE AF GODKENDELSE
 INDDRAGELSE AF GODKENDELSE
 ENDELIGT OPHØR AF PRODUKTIONEN

af en type forlygte i henhold til regulativ nr. 82

Godkendelse nr. .... Udvidelse nr. ....

1. Forlygtetype .....
2. Forlygte, som med farveløs lampe afgiver farveløst lys/selektivt gult lys ⁽²⁾
3. Fabriks- eller varemærke .....
4. Fabrikantens navn og adresse .....
5. Navn og adresse på fabrikantens eventuelle repræsentant .....
6. Indleveret til godkendelse den .....
7. Teknisk tjeneste, som er ansvarlig for udførelse af godkendelsesprøvningen .....
8. Dato på rapport udstedt af denne tjeneste .....
9. Nummer på rapport udstedt af denne tjeneste .....
10. Godkendelse meddelt/nægtet/udvidet/inddraget ⁽²⁾ .....
11. Sted .....
12. Dato .....
13. Underskrift: .....
14. Tegning nr ....., på hvilken godkendelsesnummeret er anført, viser forlygten
15. Fortegnelse over de dokumenter, som er indleveret til den administrative tjeneste, som har meddelt godkendelse, er vedføjet denne meddelelse og kan udleveres på begæring.

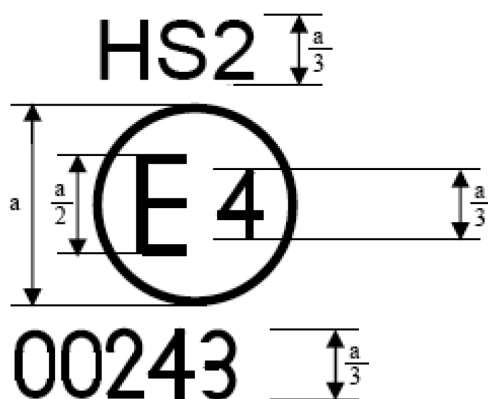

⁽¹⁾ Betegnelsesnummer for det land, hvor godkendelsen er meddelt/udvidet/nægtet/inddraget (se godkendelsesforskrifter i regulativet).

⁽²⁾ Det ikke gældende overstreges.

BILAG 2

GODKENDELSESMÆRKETS UDFORMNING

 $a \geq 12 \text{ mm}$

En forlygte med ovenstående godkendelsesmærke er godkendt i Nederlandene (E4) i henhold til regulativ nr. 82 under godkendelsesnummer 00243. De første to cifre i godkendelsesnummeret angiver, at godkendelsen blev meddelt i overensstemmelse med kravene i regulativet i dets oprindelige udgave.

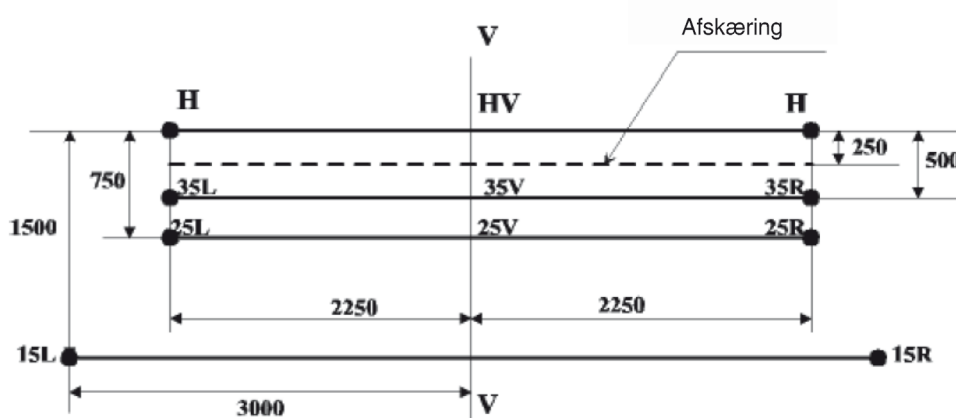
BILAG 3

FOTOMETRISK PRØVNING

1. Ved målingerne skal måleskærmen placeres i en afstand af 25 m foran forlygten og vinkelret på linjen mellem lampens glødetråd og punktet HV; linjen H-H skal være vandret.
2. I sideretningen skal forlygten være indstillet således, at lysstrålens centrum ligger på den lodrette linje VV.
3. Lodret skal forlygten være indstillet således, at afskæringen er beliggende 250 mm under linjen H-H. Den skal være så vandret som muligt.
4. Når forlygten rettes i overensstemmelse med punkt 2 og 3 ovenfor, skal den opfylde følgende betingelser:

Målepunkt	Belysningsstyrke E/lux
Et vilkårligt punkt på og over linjen HH:	$\leq 0,7$
Et vilkårligt punkt på linjen 35L-35R undtagen 35V	≥ 1
Punkt 35V	≥ 2
Et vilkårligt punkt på linjen 25L-25R	≥ 2
Et vilkårligt punkt på linjen 15L-15R	$\geq 0,5$

5. Måleskærm

(dimensioner i mm for en afstand på 25 m)

BILAG 4

LYSETS FARVE

1. Forlygterne kan udsende hvidt eller selektivt gult lys.
2. De trikromatiske koordinater for den selektive gule farve er:

$$\text{grænse mod rød} \quad y \geq 0,138 + 0,580 x$$

$$\text{grænse mod grøn} \quad y \leq 1,29 x - 0,100$$

$$\text{grænse mod hvid} \quad y \geq -x + 0,966$$

$$\text{grænse mod spektrets værdi:} \quad y \geq -x + 0,992$$

3. De trikromatiske koordinater for hvidt lys er:

$$\text{grænse mod blå} \quad x \geq 0,310$$

$$\text{grænse mod gul} \quad x \leq 0,500$$

$$\text{grænse mod grøn} \quad y \leq 0,150 + 0,640 x$$

$$\text{grænse mod grøn} \quad y \leq 0,440$$

$$\text{grænse mod violet} \quad y \geq 0,050 + 0,750 x$$

$$\text{grænse mod rød} \quad y \geq 0,382.$$

Bemærkning:

Artikel 3 i den overenskomst, som dette regulativ er vedlagt, forhindrer ikke de kontraherende parter i at forbyde forlygter, som afgiver enten hvidt eller selektivt gult lys, på køretøjer, som de har godkendt.

Kun de originale FN/ECE-tekster har retlig virkning i henhold til folkeretten. Dette regulativs nuværende status og ikrafttrædelsesdato bør kontrolleres i den seneste version af FN/ECE's statusdokument TRANS/WP.29/343/, der findes på adressen:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

**Regulativ nr. 119 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) —
Ensartede forskrifter for godkendelse af kurvelyslygter til motordrevne køretøjer**

Omfattende al gældende tekst frem til:

Supplement 3 til ændringsserie 01 — ikrafttrædelsesdato: 3. november 2013

INDHOLDSFORTEGNELSE

REGULATIV

Anvendelsesområde

- 1 Definitioner
- 2 Ansøgning om godkendelse
- 3 Mærkning
- 4 Godkendelse
- 5 Almindelige forskrifter
- 6 Lysstyrke
- 7 Prøvningsprocedure
- 8 Lysets farve
- 9 Produktionens overensstemmelse
- 10 Sanktioner i tilfælde af produktionens manglende overensstemmelse
- 11 Endeligt ophør af produktionen
- 12 Navne og adresser på de tekniske tjenester, der er ansvarlige for udførelse af godkendelsesprøvingerne, og på de typegodkendende myndigheder
- 13 Overgangsbestemmelser

BILAG

- 1 Meddelelse om godkendelse, udvidelse, nægtelse eller inddragelse af godkendelse eller endeligt ophør af produktionen af en type kurvelyslygte i henhold til regulativ nr. 119
- 2 Eksempler på udformning af godkendelsesmærker
- 3 Fotometriske målinger
- 4 Det hvide lys' farve

- 5 Mindstekrav for metoder til kontrol af produktionens overensstemmelse
- 6 Mindstekrav til prøvetagning ved en inspektør

ANVENDELSESOMRÅDE

Dette regulativ finder anvendelse på kurvelyslygter på køretøjer i klasse M, N og T ⁽¹⁾.

1 DEFINITIONER

- 1.1. »*kurvelyslygte*«: en lygte, der giver supplerende belysning af den del af vejen, der befinder sig nær køretøjets forreste hjørne i den side, som køretøjet skal til at dreje mod
- 1.2. »*kurvelyslygter af forskellige typer*«: lygter, som afviger på væsentlige punkter som:
  - a) fabriks- eller varemærke
  - b) det optiske systems egenskaber (lysstyrkeniveau, lysfordelingsvinkler, type lyskilde, lyskildemodul osv.).

En ændring af en glødelampes farve eller af et filters farve udgør ikke en ændring af typen.

- 1.3. Definitionerne på farven af det afgivne lys i regulativ nr. 48 og de ændringer dertil, som er i kraft på tidspunktet for ansøgning om typegodkendelse, finder anvendelse i dette regulativ.
- 1.4. Henvisninger i dette regulativ til standardglødelamper (étalon) og til regulativ nr. 37 læses som henvisninger til regulativ nr. 37 og de ændringsserier hertil, som er i kraft på tidspunktet for typegodkendelsesansøgningen.

2. ANSØGNING OM GODKENDELSE

- 2.1. Ansøgning om godkendelse skal indgives af indehaveren af fabriks- eller varemærket eller af dennes behørigt bemyndigede repræsentant.
- 2.2. For hver type kurvelyslygte skal ansøgningen ledsages af:
  - 2.2.1. Tilstrækkeligt detaljerede tegninger (i tre eksemplarer) til, at kurvelyslygtens type kan identificeres, og med geometrisk angivelse af kurvelyslygtens placering på køretøjet, den observationsakse, der ved prøvning skal tages som referenceakse (horisontalvinkel $H = 0$, vertikalvinkel $V = 0$), og det punkt, der ved disse prøvninger skal anvendes som referencecentrum. Tegningerne skal vise, hvor godkendelsesnummer og tillægssymbol tænkes anbragt i forhold til godkendelsesmærkets cirkel.
  - 2.2.2. En kort teknisk beskrivelse, som, med mindre der er tale om lygter med ikke-udskiftelig lyskilde, indeholder en angivelse af:
    - a) den foreskrevne kategori af glødelampe(r); denne glødelampekategori skal være en af dem, som er angivet i regulativ 37 og ændringsserierne dertil, som er i kraft på tidspunktet for typegodkendelsesansøgningen og/eller

⁽¹⁾ Som fastlagt i den konsoliderede resolution om køretøjers konstruktion (R.E.3), (ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2, punkt 2).

- b) den foreskrevne kategori af LED-lyskilde(r); denne kategori LED-lyskilde skal være en af dem, som er angivet i regulativ 128 og ændringsserierne dertil, som er i kraft på tidspunktet for typegodkendelsesansøgningen, og/eller
- c) den særlige identifikationskode for lyskildemodulet.
- 2.2.3. To prøveeksemplarer. Er anordningerne ikke identiske, men symmetriske og egnede til montering således, at den ene placeres i venstre, den anden i højre side af køretøjet, kan de to indleverede prøver være identiske og egnede til montering alene i højre eller alene i venstre side af køretøjet.
3. MÆRKNING
- Prøveeksemplarerne af en type kurvelyslygte, som indleveres til godkendelse, skal:
- 3.1. være forsynet med ansøgerens fabriks- eller varemærke; denne mærkning skal være letlæselig og må ikke kunne slettes.
- 3.2. med undtagelse af lygter med ikke-udskiftelige lyskilder, være forsynet med let læselig og ikke sletbar mærkning, der angiver:
- a) den foreskrevne kategori af lyskilder og/eller
- b) den særlige identifikationskode for lyskildemodulet.
- 3.3. have en flade af tilstrækkelig størrelse til godkendelsesmærket og yderligere symboler, som foreskrevet i punkt 4.3 nedenfor; nævnte flade skal vises på de i punkt 2.2.1 ovenfor omhandlede tegninger.
- 3.4. Hvis der er tale om lygter med en elektronisk lyskilderegulering og/eller ikke-udskiftelige lyskilder og/eller lyskildemodul(er), skal de være mærket med nominel spænding eller nominelt spændingsområde og nominelt maksimalt wattforbrug.
- 3.5. Ved lygter med lyskildemodul(er) skal lyskildemodulet/modulerne forsynes med:
- 3.5.1. ansøgerens fabriks- eller varemærke; dette skal være let læseligt og ikke sletbart
- 3.5.2. modulets særlige identifikationskode; denne skal være let læselig og må ikke kunne slettes. Den særlige identifikationskode skal omfatte begyndelsesbogstaverne »MD« for »MODUL«, efterfulgt af godkendelsesmærket uden den i punkt 4.3.1.1 nedenfor beskrevne cirkel og, hvis der er tale om flere ikke-identiske lyskildemoduler, efterfulgt af tillægssymboler eller tegn. Denne særlige identifikationskode skal være angivet i de i punkt 2.2.1 ovenfor omhandlede tegninger.
- Godkendelsesmærket behøver ikke være det samme som på den lygte, hvor modulet anvendes, men begge mærker skal være fra samme ansøger.
- 3.5.3. Mærkning med nominel spænding og wattforbrug.
- 3.6. Lygter, der ved anvendelse af en elektronisk lyskilderegulering, som ikke er en del af lygten, har en anden nominel spænding end 6 V, 12 V eller 24 V, skal også være forsynet med mærkning, der angiver den nominelle spænding for den sekundære konstruktion.
- 3.7. En elektronisk lyskilderegulering, der er en del af lygten, men ikke indbygget i lygtehuset, skal være mærket med fabrikantens navn og dennes identifikationsnummer.

4. GODKENDELSE
- 4.1. Godkendelse meddeles, hvis de to prøveeksemplarer af en type kurvelyslygte opfylder forskrifterne i dette regulativ.
- 4.2. Der tildeles et godkendelsesnummer til hver godkendt type. Samme kontraherende part må ikke tildele samme nummer til en anden type kurvelyslygte, som er omfattet af dette regulativ. Godkendelse, udvidelse, nægtelse eller inddragelse af godkendelse eller endeligt ophør af produktionen af en type kurvelyslygte i henhold til dette regulativ meddeles de kontraherende parter i 1958-overenskomsten, som anvender dette regulativ ved hjælp af en formular, som er i overensstemmelse med modellen i bilag 1 til dette regulativ.
- 4.3. Kurvelyslygter, som er i overensstemmelse med en efter dette regulativ godkendt type, skal foruden det i punkt 3.1, 3.2 og 3.3 eller 3.4 foreskrevne mærke og andre oplysninger på den i punkt 3.3 ovenfor omhandlede flade være forsynet med:
- 4.3.1. Et internationalt godkendelsesmærke bestående af:
- 4.3.1.1. en cirkel, der omgiver bogstavet »E« efterfulgt af kendingsnummeret for det land, der har meddelt godkendelsen ⁽¹⁾ samt
- 4.3.1.2. et godkendelsesnummer
- 4.3.2. et yderligere symbol bestående af bogstavet K som vist i bilag 2 til dette regulativ.
- 4.3.3. De to første cifre i godkendelsesnummeret (p.t. 01), som angiver den seneste ændringsserie til dette regulativ, kan placeres i nærheden af tillægssymbolet K.
- 4.4. Hvis to eller flere sammenbyggede, kombinerede eller i hinanden indbyggede lygter indgår i samme aggregat, meddeles der kun godkendelse, hvis hver af disse lygter opfylder forskrifterne i dette regulativ eller et andet regulativ. Lygter, der ikke opfylder forskrifterne i disse regulativer må ikke indgå i et sådant aggregat af sammenbyggede, kombinerede eller i hinanden indbyggede lygter.
- 4.4.1. Når sammenbyggede, kombinerede eller i hinanden indbyggede lygter er fundet i overensstemmelse med forskrifterne i flere forskellige regulativer, kan der påføres ét enkelt internationalt godkendelsesmærke, bestående af en cirkel, som omslutter bogstavet »E«, efterfulgt af kendingsnummeret på den stat, som har meddelt typegodkendelsen, samt et godkendelsesnummer og om nødvendigt den foreskrevne pil. Dette godkendelsesmærke kan være placeret et vilkårligt sted på de sammenbyggede, kombinerede eller i hinanden indbyggede lygter, forudsat at:
- 4.4.1.1. det er synligt, efter at lygterne er monteret
- 4.4.1.2. ingen lysoverførende del af de sammenbyggede, kombinerede eller i hinanden indbyggede lygter kan fjernes, uden at godkendelsesmærket samtidig fjernes.
- 4.4.2. Identifikationssymbolet skal for hver lygte svarende til hvert regulativ, i henhold til hvilket der er meddelt godkendelse, sammen med den tilsvarende ændringsserie, som indeholder de seneste større tekniske ændringer af regulativet på tidspunktet for udstedelsen af godkendelsen, være anbragt:
- 4.4.2.1. enten på den pågældende lysemitterende flade;
- 4.4.2.2. eller i en gruppe, på en sådan måde, at hver af de sammenbyggede, kombinerede eller i hinanden indbyggede lygter tydeligt kan identificeres (tre mulige eksempler herpå er givet i bilag 2).

⁽¹⁾ Kendingsnumrene for de kontraherende parter i 1958-overenskomsten er angivet i bilag 3 til den konsoliderede resolution om køretøjers konstruktion (R.E.3), dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

- 4.4.3. Komponenterne i et enkelt godkendelsesmærke må ikke være mindre end den mindstestørrelse, som foreskrives for det mindste af de enkelte mærker i det regulativ, i henhold til hvilket godkendelsen er meddelt.
- 4.4.4. Der tildeles et godkendelsesnummer til hver godkendt type. Samme kontraherende part kan ikke tildele samme nummer til en anden type sammenbyggede, kombinerede eller i hinanden indbyggede lygter, som omfattes af dette regulativ.
- 4.5. De i punkt 4.3.1 og 4.3.2 omhandlede mærker og symboler skal være ikke sletbare og letlæselige, også når kurvelyslygten er monteret i køretøjet.
- 4.6. I bilag 2 findes eksempler på godkendelsesmærker for en enkeltlygte (figur 1) og for sammenbyggede, kombinerede eller i hinanden indbyggede lygter (figur 2) med alle ovennævnte tillægsymboler, hvori bogstavet K angiver en kurvelyslygte.
- 4.7. Godkendelsesmærket skal være let læseligt og ikke sletbart. Det kan være anbragt på en indvendig eller udvendig del (gennemsigtig eller ej) af anordningen, som ikke må kunne fjernes fra den gennemsigtige del af anordningen, som udsender lyset. Under alle omstændigheder skal mærkningen være synlig, når anordningen er monteret på køretøjet, eller når en bevægelig del som f.eks. kølerhjelm, bagagerumsklappen eller en dør åbnes.
5. ALMINDELIGE FORSKRIFTER
- 5.1. Hvert eksemplar skal være i overensstemmelse med de nedenfor angivne forskrifter.
- 5.2. Kurvelyslygter skal være konstrueret og fremstillet således, at de ved normal brug og til trods for de rystelser, de derved kan blive udsat for, forbliver funktionssikre og bevarer de i dette regulativ påbudte egenskaber.
- 5.3. Ved lyskildemoduler kontrolleres følgende:
- 5.3.1. Lyskildemodulet skal være konstrueret således, at:
- hvert lyskildemodul kun kan monteres i den angivne, korrekte position og kun kan fjernes ved brug af værktøj
  - hvis der anvendes mere end et lyskildemodul i lygtehuset for anordningen, må der i det samme lygtehus ikke kunne byttes om på lyskildemoduler med forskellige egenskaber.
- 5.3.2. Der må ikke kunne manipuleres med lyskildemodulet/-modulerne.
- 5.3.3. Et lyskildemodul skal være konstrueret således, at det, uanset om der anvendes værktøj, ikke er mekanisk udskifteligt med nogen udskiftelig godkendt lyskilde.
- 5.4. For så vidt angår udskiftelige lyskilder:
- 5.4.1. Enhver kategori lyskilde, der er godkendt i henhold til regulativ nr. 37 og/eller regulativ nr. 128, kan anvendes, såfremt der ikke er fastsat restriktioner for dens anvendelse i regulativ nr. 37 og de ændringsserier hertil, som er i kraft på tidspunktet for typegodkendelsesansøgningen, eller i regulativ nr. 128 og de ændringsserier hertil, som er i kraft på tidspunktet for typegodkendelsesansøgningen.

- 5.4.2. Anordningen skal være konstrueret således, at lyskilden kun kan placeres i den korrekte position.
- 5.4.3. Lyskildens fatning skal opfylde forskrifterne i IEC-publikation 60061. Databladet vedrørende fatningen for den anvendte lyskildekategori finder anvendelse.
6. LYSSTYRKE
- 6.1. Den lysstyrke, der afgives af hver af de to prøveeksemplarer, må ikke være mindre end minimumstyrken og ikke større end maksimumstyrken som angivet i punkt 6.2 og 6.3, og den skal måles i forhold til referenceaksen i de nedenfor viste retninger (udtrykt i vinkelgrader med referenceaksen). De afprøvningspunkter, der er angivet, er angivet for en lygte, der er monteret i køretøjets venstre side. Angivelserne L (venstre) bliver derfor til R (højre), hvis der er tale om en lygte monteret i køretøjets højre side.
- 6.2. For anordningen i venstre side skal den mindste lysstyrke i de angivne målepunkter være som følger:
- 1) 2,5D – 30L: 240 cd
  - 2) 2,5D – 45L: 400 cd
  - 3) 2,5D – 60L: 240 cd
- De samme værdier gælder symmetrisk for en anordning i højre side. (Vist i bilag 3)
- 6.3. Den lysstyrke, der udsendes i alle retninger, må ikke være over:
- a) 300 cd over 1,0U, L- og R-linjen
  - b) 600 cd mellem det horisontale plan og 1,0U, L- og R-linjen samt
  - c) 14 000 cd over 0,57 D- og R-linjen.
- 6.4. For enkeltlygter med flere lyskilder skal forskriften om minimumslystyrke være opfyldt, når en vilkårlig lyskilde svigter, og den maksimale lysstyrke må ikke overskrides, når alle lyskilder er tændt.
7. PRØVNINGSPROCEDURE
- 7.1. Hvis der er tale om en lygte med udskiftelig lyskilde, hvis denne ikke strømfødes af en elektronisk lyskilderegulering, med en ufarvet eller farvet standard lyskilde af den kategori, der er foreskrevet for anordningen, forsynet med spændingen:
- a) for en glødelampe (r), den spænding, som er nødvendig for at frembringe den påkrævede referencelysflux for den pågældende glødelampekategori
  - b) for LED-lyskilder på 6,75 V, 13,5 V eller 28,0 V skal lysfluxet rettes. Korrektionsfaktoren er forholdet mellem referencelysfluxet og den gennemsnitlige lysflux målt ved den anvendte spænding.
- 7.2. Alle målinger på lygter med lyskilder, der ikke kan udskiftes (glødelamper og andre) udføres ved henholdsvis 6,75 V, 13,5 V eller 28,0 V, hvis disse ikke strømfødes af en elektronisk lyskilderegulering.
- 7.3. Hvis der er tale om et system, der anvender elektronisk lyskilderegulering, der er en del af lygten⁽¹⁾, tilføres en spænding på henholdsvis 6,75 V, 13,5 V eller 28,0 V over den elektroniske lyskilderegulerings indgangsklemmer.

⁽¹⁾ For så vidt angår dette regulativ forstås ved »der er en del af lygten«, at den rent fysisk er indbygget i lygtehuset eller, at den er eksternt, uanset om den er adskilt fra lygtehuset, men leveres af lygtefabrikanten som en del af lygtesystemet.

- 7.4. Hvis der er tale om et system, der anvender elektronisk lyskilderegulering, der ikke er en del af lygten, tilføres den spænding, der er angivet af fabrikanten, over lygtens indgangsklemmer. Ansøgeren skal til prøvelaboratoriet levere den elektroniske lyskilderegulering, der er nødvendig for forsyning af lyskilden og de relevante funktioner.

Den spænding, lygten skal tilføres, noteres på meddelelsesformularen i bilag 1 til dette regulativ.

- 7.5. For enhver lygte, bortset fra lygter med glødelamper, gælder, at lysstyrkerne, målt efter et minuts og efter 30 minutters drift, skal opfylde minimums- og maksimumskravene. Lysstyrkefordelingen efter ét minuts drift kan beregnes ud fra lysstyrkefordelingen efter 30 minutters drift ved hvert prøvningspunkt at anvende lysstyrkeforholdet målt ved HV efter ét minuts og 30 minutters drift.

8. LYSETS FARVE

Farven af det lys, der udsendes inden for området af det lysfordelingsgitter, der er defineret i punkt 2 i bilag 3, skal være hvid. Med hensyn til prøvning henvises til bilag 4 til dette regulativ. Uden for dette område må der ikke kunne observeres nogen skarp farvevariation.

9. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

Procedurene til sikring af produktionens overensstemmelse skal være i overensstemmelse med dem, der er fastlagt i overenskomstens tillæg 2 (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), idet der gælder følgende forskrifter:

- 9.1. Lygter, som er godkendt efter dette regulativ, skal være produceret således, at de er i overensstemmelse med den godkendte type, idet de opfylder forskrifterne i punkt 6 og 8 ovenfor.
- 9.2. De i bilag 5 til dette regulativ fastlagte minimumskrav til metoder til kontrol af produktionens overensstemmelse skal være overholdt.
- 9.3. De minimumskrav til prøvetagning ved en inspektør, som er fastlagt i bilag 6 til dette regulativ, skal være overholdt.
- 9.4. Den kompetente myndighed, som har meddelt godkendelse, kan til hver en tid efterprøve de metoder til overensstemmelsesprøvning, som anvendes på de enkelte produktionsanlæg. Der foretages normalt en inspektion hvert andet år.

10. SANKTIONER I TILFÆLDE AF PRODUKTIONENS MANGLENDE OVERENSSTEMMELSE

- 10.1. Godkendelser, som er meddelt for en type baklygte i henhold til dette regulativ, kan inddrages, hvis ovenstående forskrifter ikke opfyldes, eller hvis en kurvelyslygte, som bærer det i punkt 4.3.1 og 4.3.2 omhandlede mærke, ikke er i overensstemmelse med den godkendte type.
- 10.2. Hvis en kontraherende part, der anvender dette regulativ, inddrager en godkendelse, som den tidligere har meddelt, skal den straks underrette de øvrige kontraherende parter, der anvender dette regulativ, herom ved hjælp af en anmeldelsesformular svarende til modellen i bilag 1 til dette regulativ.

11. ENDELIGT OPHØR AF PRODUKTIONEN

Hvis indehaveren af godkendelsen fuldstændigt ophører med at fremstille en type kurvelyslygte, som er godkendt i henhold til dette regulativ, skal han underrette den myndighed, som har meddelt godkendelsen, herom. Ved modtagelse af den pågældende meddelelse underretter myndigheden de øvrige parter i 1958-overenskomsten, som anvender dette regulativ, herom ved hjælp af en anmeldelsesformular svarende til modellen i bilag 1 til dette regulativ.

12. NAVNE OG ADRESSER PÅ DE TEKNISKE TJENESTER, DER ER ANSVARLIGE FOR UDFØRELSE AF GODKENDELSESPRØVNINGERNE, OG PÅ DE TYPEGODKENDENDE MYNDIGHEDER

De kontraherende parter i 1958-overenskomsten, der anvender dette regulativ, meddeler til FN's sekretariat navn og adresse på de tekniske tjenester, som er ansvarlige for udførelse af godkendelsesprøvningserne, og på de typegodkendende myndigheder, som meddeler godkendelse, og til hvem formularer med attestering af godkendelse, udvidelse, nægtelse eller inddragelse af godkendelser, som er udstedt i andre stater, skal fremsendes.

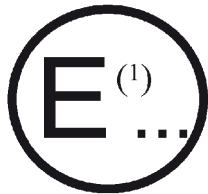
13. OVERGANGSBESTEMMELSER

- 13.1. Efter ikrafttrædelsesdatoen for ændringsserie 01 til dette regulativ må ingen kontraherende part, som anvender dette regulativ, nægte at meddele godkendelse i henhold til dette regulativ som ændret ved ændringsserie 01.
- 13.2. Fra 60 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen for ændringsserie 01 må kontraherende parter, som anvender dette regulativ, kun meddele godkendelse, hvis kurvelyslygten opfylder forskrifterne i dette regulativ som ændret ved ændringsserie 01.
- 13.3. Eksisterende godkendelser af kurvelyslygter, som allerede er meddelt i henhold til dette regulativ før ikrafttrædelsen af ændringsserie 01, vil fortsat være gyldige på ubestemt tid.
- 13.4. Kontraherende parter, der anvender dette regulativ, må ikke nægte at meddele udvidelse af godkendelser til den forudgående ændringsserie til dette regulativ.
-

BILAG 1

KOMMUNIKATION

(største format: A4 (210 × 297 mm))

Udstedt af: Myndighedens navn

.....
 .....
 .....

vedrørende ⁽³⁾: Meddelelse af godkendelse
 Udvidelse af godkendelse
 Nægtelse af godkendelse
 Inddragelse af godkendelse
 Endeligt ophør af produktionen

af en type kurvelyslygte i henhold til regulativ nr. 119

Godkendelse nr.: ..... Udvidelse nr.: .....

1. Anordningens firmanavn eller mærke: .....

2. Fabrikantens navn for denne type anordning: .....

3. Fabrikantens navn og adresse: .....

4. Navn og adresse på fabrikantens eventuelle repræsentant: .....

5. Godkendelse ansøgt den (dato): .....

6. Teknisk tjeneste, der forestår godkendelsesprøvingerne: .....

7. Dato på rapport udstedt af denne tjeneste: .....

8. Nummer på rapport udstedt af denne tjeneste: .....

9. Kortfattet beskrivelse:

Lygtekategori:

Antal, kategori og art af lyskilde(r) ⁽²⁾: .....

Spænding og wattforbrug: .....

Lyskildemodul: ja/nej ⁽³⁾

Den særlige identifikationskode for lyskildemodulet: .....

Anvendelse af elektronisk lyskilderegulering:

(a) som er en del af lygten: ja/nej ⁽³⁾(b) som ikke er en del af lygten: ja/nej ⁽³⁾

Indgangsspænding fra en elektronisk lyskilderegulering: .....

Fabrikant og identifikationsnummer for elektronisk lyskilderegulering (når lyskildereguleringen er en del af lampen, men ikke indbygget i lygtehuset):

- Eventuelle geometriske monteringsbetingelser og variationer i forbindelse hermed: .....
10. Godkendelsesmærkets placering: .....
11. Begrundelse(r) for (eventuel) udvidelse): .....
12. Godkendelse meddelt/udvidet/nægtet/inddraget ⁽³⁾
13. Sted: .....
14. Dato: .....
15. Underskrift: .....
16. Fortegnelsen over de dokumenter, som er indleveret til den typegodkendende myndighed, som har meddelt godkendelse, er vedføjet denne meddelelse og kan udleveres på begæring. ....

_____

⁽¹⁾ Kendingsnummer for det land, der har meddelt/udvidet/nægtet/inddraget godkendelsen (se godkendelsesbestemmelserne i regulativet).

⁽²⁾ For kurvelyslygter med ikke-udskiftelig lyskilde angives lyskildernes antal og samlede wattforbrug.

⁽³⁾ Det ikke gældende overstreges.

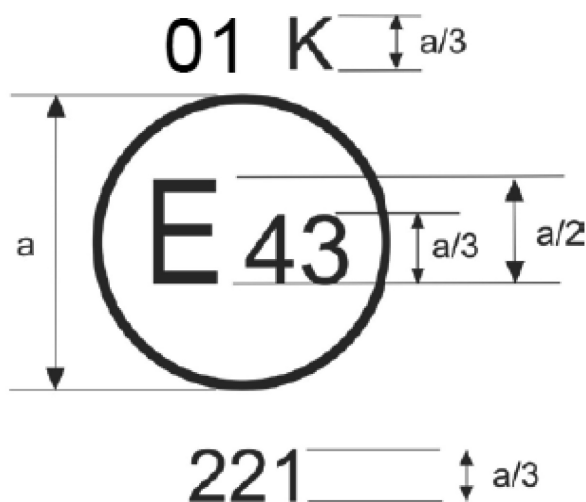
BILAG 2

EKSEMPLER PÅ UDFORMNING AF GODKENDELSESMÆRKER

Figur 1

Mærkning af enkeltlygter

Model A

a = 5 mm min.

Anordningen med ovenstående godkendelsesmærke er en kurvelyslygte godkendt i Nederlandene (E4) i henhold til regulativ nr. 119 under godkendelsesnummer 221. Godkendelsesnummeret angiver, at godkendelsen er meddelt efter forskrifterne i regulativ 119 som ændret ved ændringsserie 01.

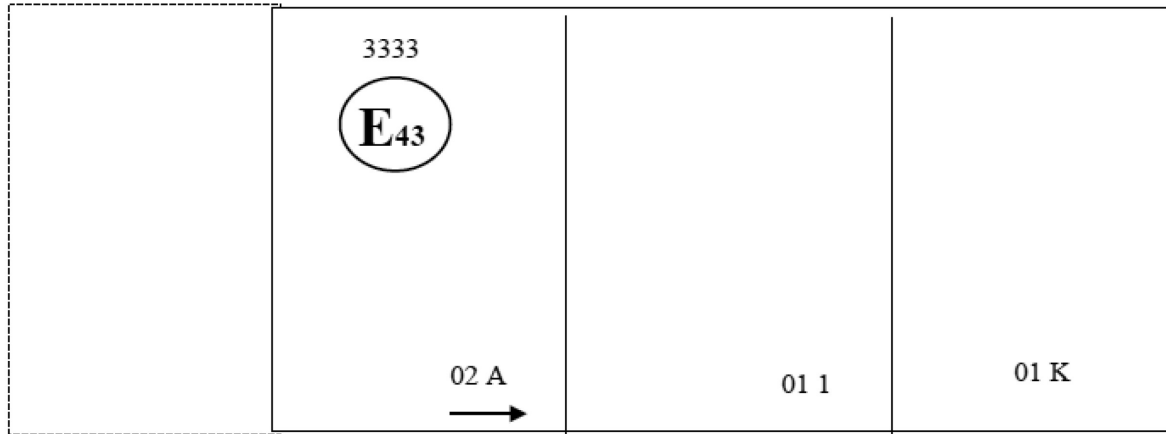
Bemærk: Godkendelsesnummeret og det ekstra symbol anbringes tæt ved cirklen og enten over eller under bogstavet "E" eller til venstre eller til højre for dette. Godkendelsesnummerets og serienummerets cifre skal være på samme side af bogstavet "E" og vende samme vej. Brug af romertal som godkendelsesnummer bør undgås for at undgå forveksling med andre symboler.

Figur 2

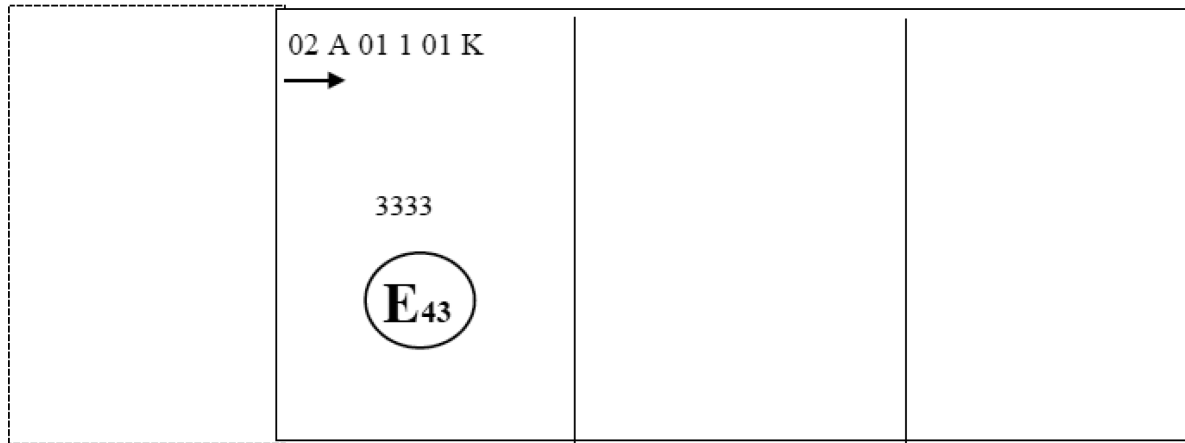
Forenklet mærkning af sammenbyggede, kombinerede eller i hinanden indbyggede lygter

(De lodrette og vandrette linjer angiver lyssignalanordningens form skematisk. De hører ikke med til godkendelsesmærket.)

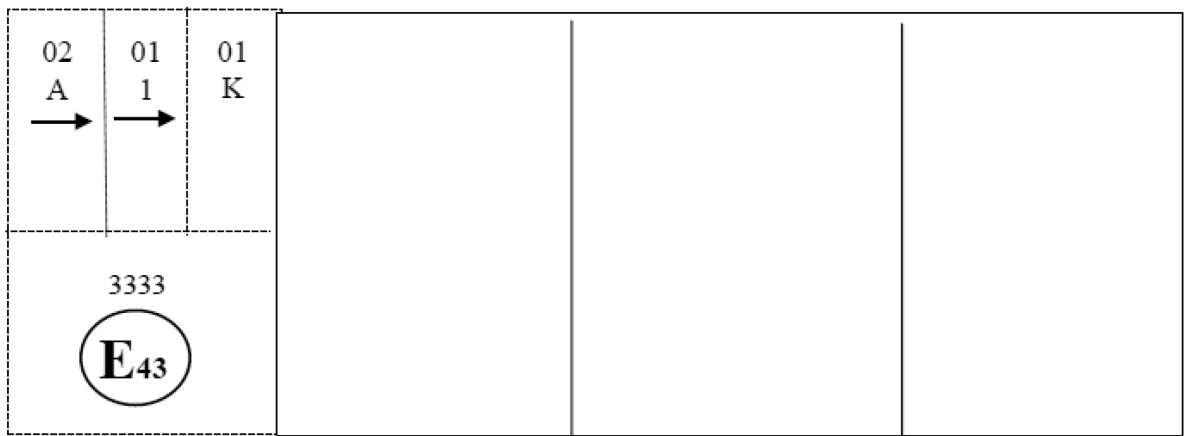
Model B

Model C

Model D

Bemærk: De tre eksempler på godkendelsesmærker (model B, C og D) viser tre mulige varianter af mærkningen af en belysningsanordning, når der indgår to eller flere sammenbyggede, kombinerede eller i hinanden indbyggede lygter i samme aggregat. Det viste godkendelsesmærke angiver, at anordningen er godkendt i Japan (E 43) under godkendelsesnummer 3333 og omfatter:

en retningsviserblinklygte af kategori 1, godkendt i henhold til ændringsserie 01 til regulativ nr. 6

en forreste positionslygte, godkendt i henhold til ændringsserie 02 til regulativ nr. 7

en kurvelyslygte, godkendt i henhold til ændringsserie 01 til regulativ nr. 119.

Figur 3

Lyskildemoduler

MD E3 17325

Det lyskildemodul, der er forsynet med den ovenfor viste identifikationskode, er blevet godkendt sammen med en lygte, som er godkendt i Italien (E 3) med godkendelsesnummer 17325.

BILAG 3

FOTOMETRISKE MÅLINGER

1. MÅLEMETODER

1.1. Ved fotometriske målinger skal forstyrrende tilbagekastninger undgås ved en passende blanding.

1.2. Såfremt måleresultaterne anfægtes, udføres målinger således, at:

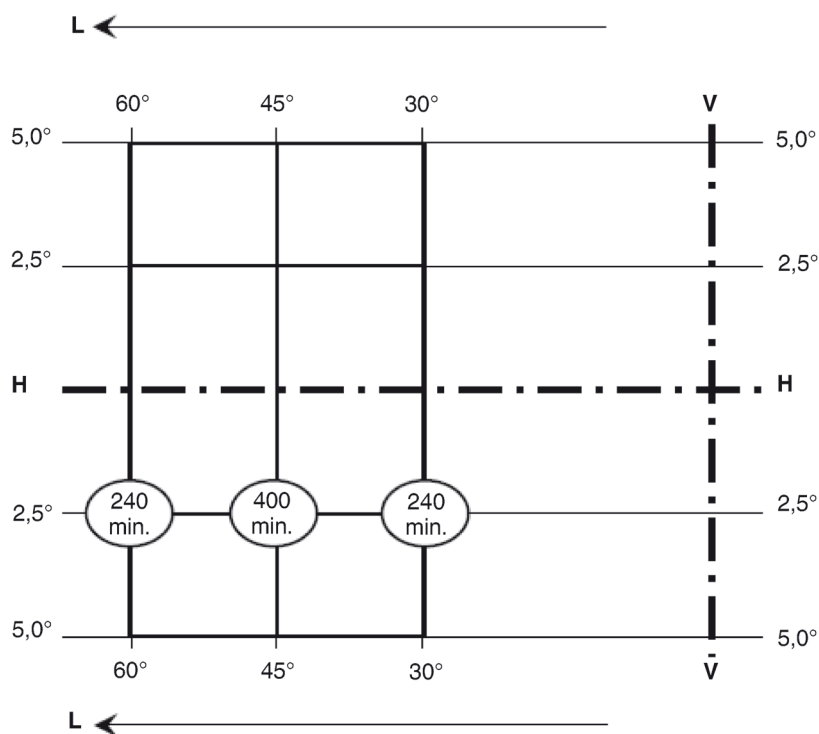
1.2.1. måleafstanden er således, at loven om omvendt proportionalitet med kvadratet på afstanden kan anvendes

1.2.2. måleapparatet er således, at modtagerens vinkelåbning set fra signallysets referencecentrum ligger mellem $10'$ og 1°

1.2.3. kravet til styrke for en bestemt observationsretning anses for at være opfyldt, når dette krav er opfyldt i en retning, der ikke afviger med mere end en kvart grad fra observationsretningen.

2. MÅLEPUNKTER UDTRYKT SOM VINKELGRADER MED REFERENCEAKSEN

Figur 1

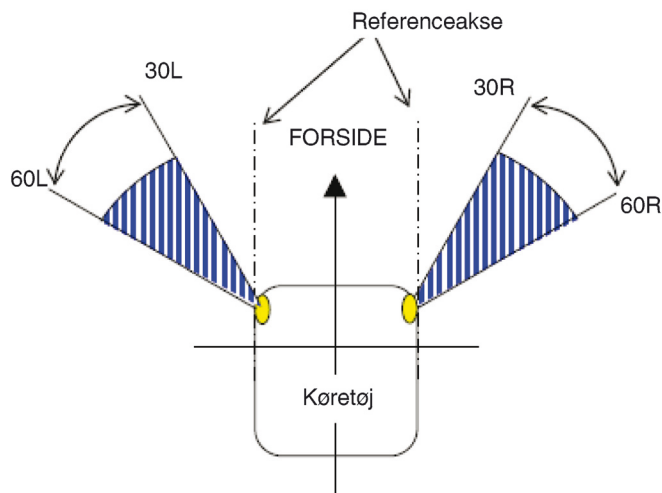

○ = Minimumslysstyrke i cd
Lygte i venstre side (L-vinkel erstattes med R-vinkel for lygte i højre side).

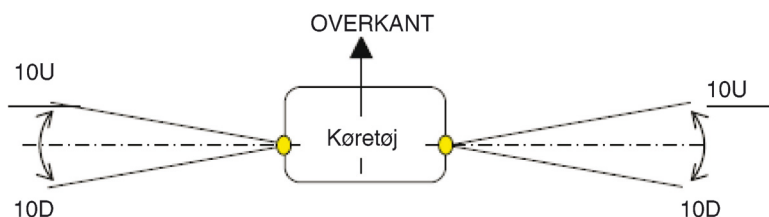

2.1. Geometriske synlighedsfelter

Figur 1

Figur 2

2.1.1. Retningerne $H = 0^\circ$ og $V = 0^\circ$ svarer til referenceaksen. På køretøjet er disse vandrette og parallelle med køretøjets vandrette midterplan og orienteret i det påbudte synlighedsfelters retning. De går igennem referencecentret. Værdierne i tabellen angiver minimumslystyrkerne i cd for de forskellige måleretninger.

3. FOTOMETRISKE MÅLINGER AF LYGTER MED FLERE LYSKILDER

De fotometriske specifikationer afprøves:

3.1. for ikke-udskiftelige lyskilder (glødelamper og andet):

med de lyskilder, der findes i lygten, i overensstemmelse med punkt 7.1.1 i dette regulativ.

3.2. for udskiftelige lyskilder:

med lyskilder på 6,75 V, 13,5 V eller 28,0 V korrigeres de frembragte lysstyrkeværdier. Ved glødelamper er korrektionsfaktoren forholdet mellem referencelysfluxet og den gennemsnitlige lysflux målt ved den anvendte spænding (6,75 V, 13,5 V eller 28,0 V).

Ved LED-lyskilder er korrektionsfaktoren forholdet mellem den objektive lysflux og den gennemsnitlige lysflux målt ved den anvendte spænding (6,75 V, 13,5 V eller 28,0 V).

Den faktiske lysflux fra hver lyskilde må ikke afvige mere end $\pm 5\%$ fra gennemsnitsværdien. I stedet kan der, kun i forbindelse med glødelamper, i hver enkelt position efter tur anvendes en standardglødelampe, der arbejder ved sin referenceflux, idet de enkelte målinger i hver position sammenlægges.

3.3. For enhver kurvelyslygte, bortset fra lygter med glødelampe(r), gælder, at lysstyrken, målt efter et minuts og efter 30 minutters drift, skal opfylde minimums- og maksimumskravene. Lysstyrkefordelingen efter ét minuts drifts kan beregnes ud fra lysstyrkefordelingen efter 30 minutters drift ved hvert prøvningspunkt at anvende lysstyrkeforholdet målt ved $45^\circ L$ $2,5^\circ$ efter ét minuts og 30 minutters drift for en lygte i venstre side (L-vinkel erstattes med R-vinkel for en lygte i højre side).

BILAG 4

DET HVIDE LYS' FARVE

(Kromaticitetskoordinater)

1. Til kontrol af de kolorimetriske kendetegn anvendes en lyskilde med en farvetemperatur på 2 856 K, svarende til belysningsmiddel A i henhold til Den Internationale Belysningskommission (CIE). For lygter udstyret med ikke-udskiftelige lyskilder (glødelamper og andre) eller lyskilder (udskiftelige eller ikke-udskiftelige), der drives sammen af et elektronisk styringsanlæg, skal de kolorimetriske egenskaber dog kontrolleres med de lyskilder, der forefindes i lygten, i overensstemmelse med punkt 7 i dette regulativ.
  2. Den udskiftelige lyskilde skal underkastes den lysstyrke, der frembringer samme farve som belysningsmiddel A i henhold til Den Internationale Belysningskommission (CIE).
-

BILAG 5

MINDSTEKRAV FOR METODER TIL KONTROL AF PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

1. GENERELT

- 1.1. Overensstemmelseskriterierne anses for at være opfyldt i både mekanisk og geometrisk henseende, hvis der ikke forekommer afvigelser ud over uundgåelige variationer, som ligger inden for rammerne af kravene i dette regulativ.
- 1.2. Hvad angår fotometriske ydelser anses masseproducerede lygter for overensstemmende, såfremt — ved prøvning af de fotometriske ydelser af enhver på tilfældig måde udtaget lygte udstyret med standardlyskilde eller med ikke-udskiftelig lyskilde (glødelampe eller andet), når alle målinger finder sted ved hhv. 6,75 V, 13,5 V eller 28,0 V:
  - 1.2.1. ingen målt værdi afviger i ugunstig retning med mere end 20 % fra de værdier, som foreskrives i dette regulativ.
  - 1.2.2. såfremt resultaterne af de ovenfor beskrevne prøver for lygter udstyret med udskiftelig lyskilde ikke opfylder forskrifterne, gentages prøvningen af lygterne med en anden standardlyskilde.
- 1.3. Kromaticitetskoordinaterne skal være overholdt, når lygten er udstyret med en standardlyskilde, eller — for lygter udstyret med ikke-udskiftelig lyskilde (glødelampe eller andet) — når de kolorimetriske egenskaber efterprøves med den lyskilde, som forefindes i lygten.

2. MINIMUMSKRAV TIL FABRIKANTENS OVERENSSTEMMELSESKONTROL

For hver type lygte skal indehaveren af godkendelsesmærket gennemføre mindst følgende prøvninger med passende intervaller. Prøvningerne udføres i overensstemmelse med dette regulativs bestemmelser.

Konstateres der ved nogen prøvetagning manglende overensstemmelse hvad angår den pågældende type prøvning, udtages yderligere prøveeksemplarer, som prøves. Fabrikanten træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at produktionen bringes i overensstemmelse.

2.1. Prøvningernes art

Overensstemmelsesprøvningen i dette regulativ skal omfatte fotometriske og kolorimetriske egenskaber.

2.2. Prøvningsmetoder

2.2.1. Prøvningerne udføres generelt i overensstemmelse med metoderne i dette regulativ.

2.2.2. I enhver overensstemmelsesprøvning, som udføres af fabrikanten, kan tilsvarende metoder anvendes med samtykke fra den kompetente myndighed, som er ansvarlig for udførelse af godkendelsesprøvningen. Det påhviler fabrikanten at godtgøre, at de anvendte metoder er ækvivalente med dem, som er fastlagt i dette regulativ.

2.2.3. Anvendelsen af punkt 2.2.1 og 2.2.2 kræver regelmæssig kalibrering af prøvningsapparatet, og målingerne skal sammenholdes med de målinger, der udføres af en kompetent myndighed.

2.2.4. I alle tilfælde anvendes de referencemetoder, som er foreskrevet i dette regulativ, navnlig ved administrativ kontrol og prøveudtagning.

2.3. Prøvetagningens art

Der udtages på tilfældig måde prøver af lygter fra en ensartet produktionsbatch. Ved en ensartet batch forstås et sæt lygter af samme type, defineret i henhold til fabrikantens produktionsmetoder.

Bedømmelsen skal sædvanligvis dække serieproduktion fra de enkelte fabrikker. En fabrikant kan dog samle resultaterne for samme type hidrørende fra flere fabrikker, som drives med samme kvalitetssystem og samme kvalitetsstyring.

2.4. Målte og registrerede fotometriske egenskaber

Den udtagne lygte underkastes fotometrisk efterprøvning af minimumværdierne i de i bilag 4 angivne punkter og af de foreskrevne kromaticitetskoordinater.

2.5. Godkendelseskriterier

Det påhviler fabrikanten at foretage en statistisk analyse af prøvningsresultaterne og i enighed med de kompetente myndigheder fastlægge acceptkriterier for produkterne med henblik på opfyldelse af forskrifterne for prøvning af produktionens overensstemmelse i punkt 9.1 i dette regulativ.

Godkendelseskriterierne skal være fastlagt således, at der med en konfidensgrænse på 95 % er en sandsynlighed på mindst 0,95 for at bestå kontrollen i overensstemmelse med bilag 6 (første prøveudtagning).

BILAG 6

MINDSTEKRAV TIL PRØVETAGNING VED EN INSPEKTØR

1. GENERELT

- 1.1. Overensstemmelseskriterierne anses for at være opfyldt i både mekanisk og geometrisk henseende, hvis der ikke forekommer afvigelser ud over uundgåelige variationer, som ligger inden for rammerne af kravene i dette regulativ.
- 1.2. Hvad angår fotometriske ydelser anses masseproducerede lygter for overensstemmende, såfremt — ved prøvning af de fotometriske ydelser af enhver på tilfældig måde udtaget lygte udstyret med standardlyskilde eller med ikke-udskiftelig lyskilde (glødelampe eller andet), når alle målinger finder sted ved hhv. 6,75 V, 13,5 V eller 28,0 V:
- 1.2.1. Ingen målt værdi afviger i ugunstig retning med mere end 20 % fra de værdier, som foreskrives i dette regulativ.
- 1.2.2. Såfremt, for lygter udstyret med udskiftelig lyskilde, resultaterne af de ovenfor beskrevne prøver ikke opfylder forskrifterne, gentages prøvningen af lygterne med en anden standardlyskilde.
- 1.2.3. Der ses bort fra lygter med åbenbare fejl.
- 1.3. Kromaticitetskoordinaterne skal være overholdt, når lygten er udstyret med en standardlyskilde, eller — for lygter udstyret med ikke-udskiftelig lyskilde (glødelampe eller andet) — når de kolorimetrisk egenskaber efterprøves med den lyskilde, som forefindes i lygten.

2. FØRSTE PRØVEUDTAGNING

Ved første prøveudtagning udtages fire lygter på tilfældig måde. Det første sæt på to prøveeksemplarer mærkes A og det andet sæt B.

- 2.1. Overensstemmelseskriterierne anses for at være opfyldt
- 2.1.1. Efter udtagning af prøver ved den i figur 1 i dette bilag viste procedure anses masseproducerede lygter for overensstemmende, såfremt afvigelserne af de målte værdier for lygterne i de ugunstige retninger er:

2.1.1.1. Prøve A

A1: én lygte	0 procent
én lygte: ikke over	20 procent
A2: begge lygter: over	0 procent
men ikke over	20 procent
gå til prøve B	

2.1.1.2. Prøve B

Bl: begge lygter	0 procent
------------------	-----------

- 2.1.2. eller såfremt betingelserne i punkt 1.2.2 for prøve A er opfyldt.

2.2. Manglende overensstemmelse

- 2.2.1. Efter udtagning af prøver ved den i figur 1 i dette bilag viste procedure anses masseproducerede lygter for uoverensstemmende, og fabrikanten anmodes om at bringe sin produktion i overensstemmelse med forskrifterne (justering), såfremt afvigelserne af de målte værdier for lygterne er:

2.2.1.1. Prøve A

A3: én lygte: ikke over	20 procent
én lygte: over	20 procent
men ikke over	30 procent

2.2.1.2. Prøve B

B2: i tilfælde A2	
én lygte: over	0 procent
men ikke over	20 procent
én lygte: ikke over	20 procent
B3: i tilfælde A2	
én lygte	0 procent
én lygte: over	20 procent
men ikke over	30 procent

2.2.2. eller såfremt betingelserne i punkt 1.2.2 for prøve A ikke er opfyldt.

2.3. Inddragelse af godkendelse

Efter udtagning af prøver ved den i figur 1 i dette bilag viste procedure anses prøverne for uoverensstemmende, og punkt 10 vil blive bragt i anvendelse, såfremt afvigelserne af de målte værdier for lygterne er:

2.3.1. Prøve A

A4: én lygte: ikke over	20 procent
én lygte: over	30 procent
A5: begge lygter: over	20 procent

2.3.2. Prøve B

B4: i tilfælde A2	
én lygte: over	0 procent
men ikke over	20 procent
én lygte: over	20 procent
B5: i tilfælde A2	
begge lygter: over	20 procent
B6: i tilfælde A2	
én lygte	0 procent
én lygte: over	30 procent

2.3.3. eller såfremt betingelserne i punkt 1.2.2 for prøve A og B ikke er opfyldt.

3. GENTAGELSE AF PRØVEUDTAGNINGEN

I tilfælde A3, B2 og B3 skal der senest to måneder efter anmeldelsen udtages en tredje prøve C bestående af to lygter og en fjerde prøve D bestående af to lygter, fra beholdningen af enheder, som er produceret efter justering.

3.1. Overensstemmelseskriterierne anses for at være opfyldt

3.1.1. Efter udtagning af prøver ved den i figur 1 i dette bilag viste procedure anses masseproducerede lygter for overensstemmende, såfremt afvigelserne af de målte værdier for lygterne er:

3.1.1.1. Prøve C

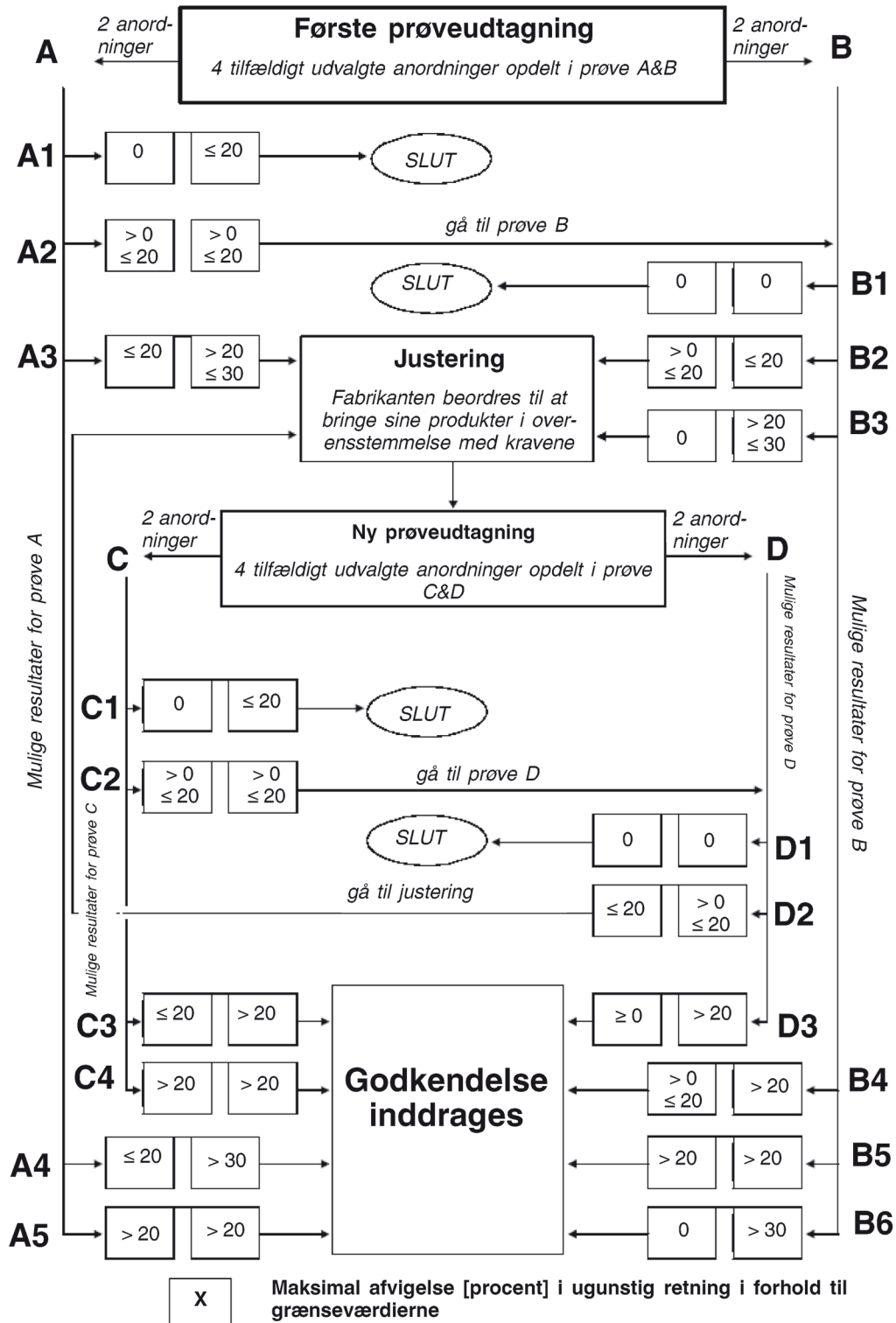
C1: én lygte	0 procent
én lygte: ikke over	20 procent
C2: begge lygter: over	0 procent
men ikke over	20 procent
gå til prøve D	

3.1.1.2. Prøve D

D1: i tilfælde C2	
begge lygter	0 procent

- 3.1.2. eller hvis betingelserne i punkt 1.2.2 for prøve C er opfyldt.
- 3.2. Manglende overensstemmelse
- 3.2.1. Efter udtagning af prøver ved den i fig. 1 i dette bilag viste procedure anses masseproducerede lygter for uoverensstemmende, og fabrikanten anmodes om at bringe sin produktion i overensstemmelse med forskrifterne (justering), såfremt afvigelse af de målte værdier for lygterne er:
- 3.2.1.1. Prøve D
D2: i tilfælde C2	
én lygte: over	0 procent
men ikke over	20 procent
én lygte: ikke over	20 procent
- 3.2.1.2. eller såfremt betingelserne i punkt 1.2.2 for prøve C ikke er opfyldt.
- 3.3. Inddragelse af godkendelse
- Efter udtagning af prøver ved den i figur 1 i dette bilag viste procedure anses prøverne for uoverensstemmende, og punkt 10 vil blive bragt i anvendelse, såfremt afvigelse af de målte værdier for lygterne er:
- 3.3.1. Prøve C
C3: én lygte: ikke over	20 procent
én lygte: over	20 procent
C4: begge lygter: over	20 procent
- 3.3.2. Prøve D
D3: i tilfælde C2	
én lygte: 0 eller mere end	0 procent
én lygte: over	20 procent
- 3.3.3. eller hvis betingelserne i punkt 1.2.2 for prøve C og D ikke er opfyldt.

Figur 1

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 300/2014 af 24. marts 2014 om ophævelse af suspensionen af indsendelse af ansøgninger om importlicenser for sukkerprodukter under visse toldkontingenter	43
--	----

AFGØRELSER

2014/165/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 3. marts 2014 om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere våbenhandelstraktaten 44

2014/166/EU:

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 21. marts 2014 om ændring af beslutning 2005/381/EF om indførelse af et spørgeskema til rapportering om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (meddelt under nummer C(2014) 1726) ⁽¹⁾..... 45

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

- ★ Regulativ nr. 56 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) — Ensartede forskrifter for godkendelse af forlygter til knallerter og køretøjer, der behandles som knallerter 77
- ★ Regulativ nr. 82 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) — Ensartede forskrifter for godkendelse af knallertforlygter udstyret med halogenglødelamper (HS₂-lamper) 92
- ★ Regulativ nr. 119 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) — Ensartede forskrifter for godkendelse af kurvelyslygter til motordrevne køretøjer 101

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA